

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ Β. ΠΑΝΑ
Ιατρού τῶν Ἀφροδιτίων νόσων.

ΤΟ ΦΡΙΚΤΟΝ ΠΑΘΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΗΤΟΙ

ΑΥΝΑΝΙΣΜΟΣ

ΚΑΙ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ

Β. ΕΚΔΟΣΙΣ ΛΑΪΚΗ

ΤΡΙΠΛΑΣΙΟΣ ΕΠΗΥΞΗΜΕΝΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1901.

122136

ΒΙΒΛΙΟ ΒΙΒΛΙΟ
Α. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ

ΤΗΣ ΠΑΣΧΟΥΣΗΣ ΤΑΛΑΙΝΗΣ ΝΕΟΤΗΤΗΣ

ΤΗΣ ΩΣ Η ΑΜΠΕΛΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΥ.

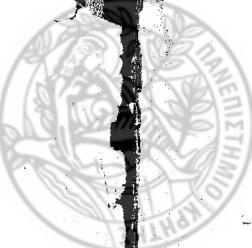
ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΠΡΟΩΡΩΣ ΜΑΡΑΙΝΟΜΕΝΗΣ

ΔΙ' ΕΣΕ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΤΑΔΕ ΣΥΝΕΛΕΞΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΣΕ

ΤΗΝ ΔΕ ΑΦΙΕΡΩ

ΑΡ. Β. ΠΑΝΑΣ.

122136

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μετὰ θάρρους ἀληθοῦς καὶ θερμοῦ ἐνδιαφέροντος προσκομίζω ὑμῖν τὴν Βαν ταύτην ἔκδοσιν τοῦ σωτικωτάτου Ἱατροκοινωνικοῦ τούτου πονήματός μου, τοσούτον μᾶλλον καθόσον, ὡς ἐκ τῆς εὐμενοῦς ὑποδοχῆς τῆς πρώτης μου, φρονῶ ὅτι τὸ κοινὸν ἀπλήστως ταύτην ἀνέγνωσε καὶ συνεπῶς πλείστους ἀγλαοὺς καρπούς, καίτοι λίαν σύντομον, θὰ ἀπέφερε. Γονεῖς, διδάσκαλοι καὶ πλεῖστοι ὅσοι οὐκ ὀλίγοι προέτρεπον με καθ' ἐκάστην εἰς τοῦτο· τούτου δ' ἔνεκεν μετὰ χαρᾶς προβαίνω ἵνα πάντων τὸν πόθον καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἐκπληρώσω. Σκοπός μου λοιπὸν ἔσται, ἵνα προσπαθήσω, ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ, ἐντείνων τὴν προσοχήν σου, ἀπαλλάσσων σὲ διὰ παντὸς ἀπὸ τῆς βρωμερᾶς καὶ παρὰ φύσιν ταύτης ἔξεως, τριπλασιάζων τὴν ὄλην μου καὶ νέον ὄλικόν, λίαν σφυρηλατηθέν, πρὸς βρῶσιν ψυχικῆν ἀρκούντως προσφέρω.

Διὰ τούτου ἔχω δι' ἐλπίδος ὅτι θὰ περιορίσω καὶ ἐλαττώσω τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων τοῦ φρικτοῦ τούτου πάθους σου καὶ ἀκατανομάστου ταύτης ἔξεως σου, ἥτις ὑπεισῆλθεν (γὰ εἴπη τις καθαράν τὴν ἀληθειαν καὶ ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἐπιφυλάξεως) καθ' ὅλα τὰ παρ' ἡμῖν κοινωνικὰ στρώματα, ἀνεξαρτήτως γέ-

νους καὶ κοινωνικῆς θέσεως, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως κυρίως τῆς καλῆς τῶν γονέων ὀγκῆς καὶ τῆς ἀμελείας τῆς κατωτάτης μας ἐκπαιδεύσεως, ἐλλείψει μερίμνης ἐκ μέρους τῆς πολιτείας: σημειωτέον δ' ὅτι διαταραχαὶ τινὲς νευρικαί, πηγὴν ἔχουσαι κληρονομικὴν καὶ ἐρχόμεναι ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν οἰνοπνευματώδῶν ποτῶν καὶ τῆς νόσου συφίλιδος, νόσου ἐπαράτου καὶ καταστρεπτικῆς, διαδοθείστις κατ' αὐτὰς μάλιστα ἀστραπιάίς καθ' ὅλην τὴν κοινωνίαν μας, ἐλλείψει ἐπαρκοῦς καὶ ἐπιστημονικῆς ἐποπτείας ἐκ μέρους τῶν κατά καιρούς Ἀστυνομικῶν μας δράνων, νόσου ἐπαναλαμβάνω διατηρούμένης ἐφ' ὄρου ζωῆς καὶ μεταδιδομένης ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεύν, ταῦτα πάντα κληρονομικῶς ἐπιδρῶντα δίδουσι τὴν πρώτην ὑθησιν, ἐν τῇ πρώτῃ τρυφερῷ ἡλικίᾳ σου καὶ μάλιστα, δσάκις στερεῖσαι τῆς τῶν γονέων ἐποπτείας καὶ καλῆς ἀτωγῆς εἰς τὴν βραμεράν καὶ παθητικὴν ταύτην ἔξιν, τὴν πράτματι καταστρεπτικήν, ἥτις σοῦ ἀφαιρεῖ πάσαν ζωτικότητα ἀπὸ τοῦ δργανισμοῦ, προσομοιάζοντος ἐπ' ἀκριβεῖ τότε, μὲ τὰ φυτὰ ἐκεῖνα τῆς ἀνοίξεως, τὰ δόποια ἀτμοσφαιρική τις μεταβολὴ, ἢ ἐντομοφόρος τις νόσος ἀποζηραίνουσα ἔρχεται γοργῷ τῷ ποδὶ νὰ καταστρέψῃ διὰ νὰ μᾶς παραστήσῃ ἀδίκως καὶ σκληρῶς πολὺ, δτι εὑρισκόμεθα εἰς τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου, ἐνῷ ἔπρεπε φυσικῶτατα νὰ θάλλουν πρὸ ἡμῶν τὰ θέλητρα τῆς μυροβόλου ἀνοίξεως. Ἐκ τῆς εἰκοσαετοῦς μου δθεν πείρας εἰς τὸν κλόδον τοῦτον τῶν Ἀφροδισίων δμολογῶ μετὰ πόνου ψυχῆς, δτι τοιαύτην θλιβεράν ιδέαν κομίζω, ὥστε τολμῶ νὰ εἴπω δτι πάντες οἱ μείρακες τῆς φιλτάτης πατρίδος πολὺ τὸ βραμερὸν καὶ εἰδεχθὲς τοῦτο πάθος καλλιεργοῦσι, (πλὴν τινῶν ἔξαιρέσεων) καὶ εἰς τοῦτο τὸ διαβολικὸν πάθες ρέπουσι καὶ ἀδιαφόρως πρὸς τοῦτο φέρονται.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ οἰκογένεια, ἡ κοινωνία, ἡ πολιτεία τί δύναται νὰ ἐλπίσῃ παρὰ σοῦ: Ποίους διανοητικούς καρπούς θὰ ἀπολαύσῃ; ἀφοῦ σύ, τὸ ὡραῖον πράτματι δενδρύλλιον, τὸ μόλις τὰ πρώτα του φύλλα ἀναδίδον, ἔρχεται τοσοῦτον προώρως νὰ ἀποζηραίνεται, καθιστάμενον πλέον ἀχρηστὸν καὶ οὐδὲ διὰ καύσιμον ὅλην δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ;

Δι' ἀπαντας λοιπὸν τοὺς λόγους τούτους θέλω προσπαθήσει, φιλτάτη γεότης μου, νὰ ἐντείνω τοσοῦτον τὸν πτωχὸν κάλαμόν μου, τὸν ἀπὸ πείρας μακροχρονίου καὶ μελέτης εἰδικῆς ἐρχόμενον, ὥστε νὰ διασαλπίσω ἀπὸ βάθους τῶν πνευμόνων μου τὰ φρικτὰ ἀποτελέσματα, ἀτινα καὶ νῦν καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ ἔχῃς καλλιεργοῦσα ἐν σοὶ τὴν πιθηκήν ταύτην βιομηχανίαν σου, ἐμποιῶν σοὶ τὸν τρόμον καὶ τὸν φόβον, ἐπίσης τί κατὰ ταύτης ἀντέταξα ἐν τῇ πρώτῃ οὐτῆς ἐμφανίσει καὶ ταύτης ἐγειράσης πλέον ὑψηλά τὴν κεφαλήν, ὅποιαν κατάλληλον καὶ σωστικὴν θεραπείαν προέταξα, μὴ παραλείψας διὰ συντόμου δόσου νὰ περιγράψω τὸ ἴστορικὸν τῆς νόσου καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῆς.

Οθεν Ζήτησον παρὰ τῶν γονέων σου, διδασκάλων καὶ λοιπῶν, τῶν ἐπιτηρούντων τὰ τῆς ἀτωγῆς καὶ παιδεύσεως, τὸ βραχὺ τοῦτο πόνημά μου, τὸ ἀψευδέστατον μαρτύριον τῶν θυμάτων τῆς τερατώδους ταύτης ἔξεώς σου πρὸς ἀνάγνωσιν, ἀπλήστως τοῦτο καταβροχθίζουσα. Αὐτὸ θὰ σὲ ἔσωσῃ καὶ εἰς τὴν εὐθεῖαν δόδον θὰ σὲ καθοδηγήσῃ. Θὰ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν ἐπαπειλούμενην σε βλακείαν καὶ τὴν ἐπερχομένην φθίσιν τοῦ ὄλου δργανισμοῦ σου: τέλος ἀπὸ τὸ ὀκτανόητον τοῦτο πάθος σου, τὸ δόποιον θὰ σὲ μεταβάλῃ καθ' ὅλας τὰς εἰδέψεις, διαστρέφον τὸν νοῦν καὶ τὴν

ψυχήν σου εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον, τοὺς δὲ τονεῖς σου,
καθιστῶν ἡμέραν τινὰ θεατὰς ἀπαισίου θεάματος.
Θρηνοῦντας καὶ τούτους διτὶ ἐν καταλήλῳ χρόνῳ ἡμέ-
λησαν νὰ ἄρωσιν ἀπὲ τοῦ μέσου τὰς φρικτὰς ταύτας
συνεπείας τοῦ φρικτοῦ τούτου πάθους σευ.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Ἄμυκ τῇ δημιουργίᾳ τοῦ παντὸς ὑπὸ τοῦ Πλάσταν
καὶ τῇ ἐμφανίσει τῆς πρώτης ἀνθρωπίνης ὑπέρεξεως ἐν-
τὸς τόσων ὀργανικῶν καὶ ἀνοργάνων ὅντων. ἔπειτα πατέ-
ρων λόγον νὰ ὑπάρχῃ καὶ συνεργάτης ἐν τούτῳ ὕπως
τοῦτον συντείχη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μεγάλου προορι-
σμοῦ του.

Διὰ τῆς συναντήσεως ὅθιν καὶ τῶν δύο ὄγλων (κακίσσουν
ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ πρωτοπλάστου ἐξηλθε τὸ θῆλυ) ἔπειτα
πάλιν νὰ γίνεται δι' αὐτῶν καὶ μόνων ίδια τις ἐπεξερ-
γασία, παρέχουσα διὰ ταύτης εἰς τὸν Πρωτόπλαστον
ἡδονὴν καὶ τέρψιν, ἐξεργόμενον τέλος ἐκ τῆς μονοτονίας
καὶ ἀπομονώσεώς του. Τὴν μεταξὺ αὐτῶν ἐπεξεργασίαν
ταύτην ἀπεκάλεσαν σαρκικὴν ἀπόλαυσιν, τὴν ὅποιαν
ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων γρόνων παρίσταντον νοερῷς ὥς μίστην
ώραίκαν Θεάν, καθ' ὃντας ἔμεμπτον καὶ τὸ τέλειον τῆς φύ-
σεως ἐκπροσωποῦσαν, δι'. ὅπερ ἀναμφιβήτητον συγγάνει
στι αὐτῇ, ἡ τέλος πάντων ἀποκληθεῖσα Ἀρρεδίτη, ἐξ-
προσώπει τὴν πραγματικὴν φύσιν καὶ ἐδίδασκε τοὺς διεκ-
όρους νόμους αὐτῆς.

Αὕτη ὁμοιώσις πήγεται διῆρε καὶ θυσίας ἐν γερόνῳ καταλ-
λήλῳ καὶ ἐν μέτρῳ μετὰ προσόντων εἰδικῶν, ποσῶς μή
δυναμείων νὰ διαταράξωσι τὴν σαρκικὴν ἡδονὴν, διὰ τῆς
ὅποιας ὁ ἀνθρωπός καλλιεργεῖ τὸ εἶδός του καὶ πληθύνει

αὐτόν, συμφρόνως τοῦ προσεργάσεως τού καὶ τῆς ἀπομικῆς τέλος προσχώγης καὶ κοινωνικῆς ἐξέλιξισθείσης τού. Πλέον δὲ ὁ θεῖλων νοερῶν οὐ προστρέψει θυσίας καὶ θυμιάματος, ὡς ἀγωτέων εἰπομένη, ἐν κυκταλλήλῳ γράμνῳ καὶ μέσῃ, τοῦτον ἀπάθειαν τοῦ ιεροῦ τεμένους την, αἱρετικὸν ἀπειδῆ πανοκκλοῦσσαν καὶ μὴ συγγράμνοντας εἰς οὐδένακαν ἐπιτρέποντασκον εἰσελθεῖν ἐν τῷ ιερῷ τεμένει της πρὸς μόνην τῶν ἀποκεκρύψων μυστηρίων. Τούτου λοιπὸν τοῦ ἀπειδῆς καὶ αἱρετικοῦ πρόσκειται διὰ τοῦ προκειμένου πονηροῦτός μου νῦν οὐ πάντα τὸν ἀγκεκαλλόμενον, διδών καὶ τὸ Εἴρεταιναι ἐπιθέτων Αἴνειν, τὸ ὄποιον οἱ Ιουδαῖοι πρότοι απένειμον, ἐκ τοῦ ἐξῆς ιστορικοῦ γεγονότος διὰ τοῦ διποίου ακεκρύτατος ἐξεπροσώπων τὸν ἀπειδῆ καὶ αἱρετικὸν ὄπαδὸν τῆς ωραίας ἐκσίνης Θεᾶς, ληρθέντος ἐν τῇς Ηεντατεύγου καὶ φέρειντος:

Πλευτατένηγου καὶ ὡς εἴη τοιοῦτον.
«Ἔμέρων τινὲς κατὰ τοὺς Ἐβραιοὺς ἐκείνους γρόνευς
Ιούδας τις τούνομος, θέλων ἀπογύνοντας νὰ καταλήπῃ οὐκ
ὅλιγους, ἔδωκεν εἰς γάμου χοινωνίαν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ
Ὕδρην· Ἡρώπολις τινὲς κόρην, ὁνομαζόμενην Θαμάρ. Οὗτος
υἱῷ Ὅρῳ πατέρι τηνὸς κακὸς δαιμών καὶ ἀσεβήσκος κατὰ τοῦ
Πλάστου σκληρῶς μπὸ τούτου ἐθανατώθη. Ἐν χροείν
τότε διατελούσῃς τῆς Ὀρθίας Θαμάρ, ὁ πατήρ εἶπε τῷ
διευτεροτόκῳ Αύγου: «Εἰσελθε εἰς τὴν γυναικαν τοῦ ἀδελ-
φοῦ σου καὶ νυμφεύεσου αὐτὴν καὶ ἀνέστησον σπέρμακα εἰς
τὸν ἀδελφόν σου». Αλλ' ὁ Αύγου ἐγνώριζεν ὅτι τὸ ἰδεικόν
του σπέρμακα, θὰ ἦτον ἔλως ξένον δὲ αὐτόν· διὸ τοῦτο ὁ
ἀσεβῆς οὗτος καὶ αἱρετικὸς τῆς φύσεως Ἰσραηλίτης, ὅτε
εἰσήρχετο πρὸς τὴν γυναικαν τοῦ ἀδελφοῦ του, ἐγγυεῖ τοῦτο
εἰς τὴν γῆν διὰ νὰ μὴ δώσῃ σπέρμακα εἰς τὸν ἀδελφόν του.
Τότε λοιπὸν ὁ Κύριος ἐθιάζεται σειράνιαν αὐτὸν πρὸς παραδειγ-
ματισμὸν τῆς πρόξεως ταύτης, θεωρηθείσης ἔκτοτε ἀ-
μαρτίας μεγίστης καὶ ἐγκλημάτως ἀσυγκρήτητου».

Ίδον ἐν συντόμῳ ή γενεαλογίᾳ τοῦ ἐπιβέτου καὶ τοῦ ο-
ψηλοῦ τούτου ἱπποτικοῦ τίτλου, σοῦ τοῦ φέροντος ἐπὶ
τῆς ράχεως τὸ φροντὸν, τοῦτο πάθος ἐν τῇ νεότητι σου
καὶ περὶ τοῦ ὅπιού πρόκειται τὴν κατάλληλον πειργρ-
οήν εἰς τοὺς ἀναγγώστας μου νὰ προσκομίσω μὲ τὰς

κακώιξ του καὶ τὰς φρικτὰς συνεπείξ του, σοῦ τέλος τοῦ Κητούντος νὴ γείνης ὁ ὄπωλός τούτου τοῦ ἀσεβοῦς κι-
ρετικοῦ διέκα νὴ ἀπεγίγνεσαι τὴν φύσιν καὶ τοὺς νόμους
αὐτῆς κακοῖς καὶ πονηραῖς νὴ διεστρέψῃς.

"Ακούσαν λοιπὸν ἀμέσως ἔπισθεν πάτησ θὰ τίσῃ καὶ
τὸν τέλος ἀπαγίγον σὲ ἀγχούνει.

ΤΟ ΦΡΙΚΤΟΝ ΠΑΘΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ
ΒΤΟΙ

Ο ΑΥΝΑΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ

Είναι οὖτις πιθήκου βραυμερά, πολλαῖς διαβολικὴ διὰ τῆς ὀπώντος ὁ κόνθιος ποσὸς ἐν τῇ παιδείᾳ τοῦ ἡλικίᾳ καὶ αὐτίως ἐν τῇ ἑρημίᾳ, εἰς ἐποχὴν ὅλως πρόῳδον, πρὸ τῆς ωυστικῆς αὐτοῦ ἀρτίας διαπλέσσεις καὶ τῆς τῶν σκρηκῶν ἡδονῶν διεγέρεις, ζητεῖ ἐπιμένως καὶ απηγνωδῶς γὰρ ἀποκτήσῃ ταύτας, οὐχί (ἐκεράζομενι καθηρώτερον) διὰ τῶν συνθηκῶν ἔκεινων διὰ τῶν ὄποιων οἱ νόμαι τῆς φύσεως ἐν κατεκλητῷ χρόνῳ τῷ συγχρωοῦσιν, ἀλλὰ διὰ σκολιές καὶ ἀτροπῶν διὰ τῶν ὄποιων χένων ἀσκόπως καὶ δωρεὰν τὸ πολύτιμον ὑγρόν του (τὴν γονήν του) κλονίζει τὸ σῶμα του, ἔξασθενει τὴν διάγοιαν, θείεις τὴν καρδίαν του διὰ νὰ γείνη ἡμέρων τινὰ φθιτικὸς ἢ βλάζεις, ἢ τέλος πολίτης ἐπικίνδυνος, ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως πολλάκις ἐγκληματίας κατατλήγων. Ἐν συγνόῳ δὲ ἔξεταζομένη ἢ πρᾶξις αὐτηῖνε πάθησις τρομερά, ἐλάττωμικ ἀσυγχώρητον, εὔκόλως οιζούμενον καὶ δυσκόλως αἰρόμενον ὁ αύγακισμὸς καὶ ὑπὸ φυσιολογικὴν ἀκόμη ἐποψίν ἔξεταζομένος εἴναι πρός τοῖς ἔλλοις καὶ διαταραχή τις τῆς διανοίας, καρποφρούροιςτε καὶ ὄπου εὑρῷ ἀδύνατους διανοίας καὶ ἔλλειψιν

λίγων γιονέων καὶ διδασκαλών ἀρρεντισίαν. Πόση, νεότερος γανού, δὲν πάτερες ἀνήνεσσας ἥδη καὶ εξελισσομένη, ὡς ἐ κάποιος τοῦ Μέροτίου, ἐν μέσῳ τῆς δρόσου τῆς ἀνοίξεως καὶ εὑρισκομένης ὅρθ' ὅλως λίστην εύνοιαντες, ὑγιεινής καὶ εἰσαγγειακής συνθήκας, ὅπως ἡ ἔμπειος, ἡ παρασκαλημένη, διὸ τοῦ περιοντοστόρου, φύλασσοντος καὶ κατῆμα καὶ λαμπάντος διὰ νῦν μῆτρας οὐρανούς καὶ τελείων ἀρρεντίων κατὰ τὸ θέρος καὶ ἐγκαταλείποντας ἡμᾶς εἰς τὴν τελείων καταστροφὴν καὶ ἀπόγνωσιν;

Πάσσος θύματος δὲν ἀριθμεῖς, κατασταρέντων τελείως, ἀπράσιλλωνται ώς ἐν πολέμῳ διὰ λυθρίτιδες καὶ δυναμίτιδος, τέλος δέ τινας τούτων σωθέντων μάλιστά τοῦ φερόμενα ἐπὶ τῆς φύγειας σου δεινῶν ἐπικαλόλοισθε, ἐξακολουθεῖς δυστυχίας ναὶ κακλιεργῆς καὶ κτηνωδίας ἀκόμη τὸ φρικτὸν τοῦτο καὶ βρωμερὸν ἐλάττωμά σου, καθισταμένη ἄγριος ἀρρούρης εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ βάρος δυσδάστακτον εἰς τὴν ἀτυχῆ οἰκογένειάν σου; Τοῦτο θέλει πιστοποιηθῆ καὶ τὸ καθέκαστον ἐν ἑκτάσει θέλεις οὐδεὶς κατατέων εἰς ἐν τῶν πκραδειγμάτων μου κατὰ τὸ δύπτιον καὶ ἡλικιωμένης ἀτομικής δύναλως ταύτην ἀπέμαθον, ἐξακολούθουνται μάλιστα βεβίοντας ἐπὶ τῆς αὐτῆς σκολιάς καὶ δυσώδους δέοντας, καὶ τοι ἐν γάμῳ εἰσέτη εὑρίσκονται. Τὰ τοιαῦτα ἀτομα, τὰ ἐν κτηνωτερατώδει, οὔπως εἰπεῖν, δρυμῆς εὐρισκόμενα τὴν φύσιν ἀπεγχάνονται, τὴν δέδον τῆς φυσικῆς καὶ νομίμου ἡδύτητος τῆς ὑπὸ τοῦ Πλάστου διαγραφεῖσαις φοβοῦνται ὅπως ὁ Σατανᾶς τὸν "Ἄγγελον, οὐδὲν ἄλλο σκεπτόμενα εἴμην τοῦτο καὶ μόνον τὸ πάθος των, παραδίδοντα πάσσαν ἀπόλαυσιν ψυχῆς καὶ σώματος εἰς τὴν βρωμεράν καὶ εἰδεχθῆ πρᾶξίν των, τὴν ὅλως ἀστικούληγητον ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις εὑρισκόμενον ἐν ἐν λόγῳ τὰ τέρατα ταῦτα ἀποιστρέφονται τὸν γάμον, τὴν παρὰ τῆς Θείας προνοίας δοθέντα, τὸν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐλογηθέντα καὶ παρὰ τῆς πολιτείας ἐπιβλη-

θέντα ἐν καταλλήλῳ καὶ ὠρίζω γράπτῳ, τὸν καθιστῶντα αὐτοὺς κοινωνίας τῶν τῆς οἰκογένειας καὶ κοινωνίας ὑπογραψώσαν, διὸ τῶν ὄποιων ὁ ἀνθρώπος βαίνει πρὸς τὸν προσεριζόντος του, τὸν ἀποκαποιούμεντον ἡμῖν καὶ καθιστῶντας κοινωνίας ἐπίστες τῆς γραπτῆς καὶ λύτρας, τὸν ἀναπτύσσοντας τὸν αἰσθητικὸν τοῦ ἐνδιαχέρευντος μὲν ἀπόδικος μέλλοντος, ἀνευ τῶν ὄποιων ὁ βίος θὲ καθίστατο φοβερὴ καταδίκη καὶ αὐτόχρονα κατεκτονίκη, καθίστον ἐν τελείᾳ ἀπομονώσει εὑρισκόμενος δὲν θὲ εἶγεν ἀντιχωνισμόν, δὲν θὲ ἐδημιούργει ἀνάγκας. Κητῶν μεγάλης ἔργα καὶ πάρεις μεγαλερούίας. Διὸ τῶν ὄποιων πλουτίζει καὶ δεξαίτεραι ἐν τῇ ζωῇ καὶ μετὰ θάνατον ζητῶν ὡς ἐκ τοῦ ἀνθρωπίου ἐγγενεῖον νὰ καταλίπῃ ἀρίστην μνήμην εἰς τοὺς μεταγενεστέρους του· ὁ γάμος τέλος, οἵτις ἐγκλείει τόσας ἡδονὰς καὶ τόσα θελγητρά, ὅπον καὶ πικρίας. "Οσος τοῦτο ἀπώλθησεν ἐν τῇ γενέτη των, ἐπιμόνως τὸν ἐζήτουν εἰς τὸ τέρμα τοῦ βίου των, ὀνειρευόμενοι τὰ καλά του, λαμπεῖνταις ὑπὸ δύψεως ἐν τὴν ἐρημίαν καὶ ἀπομόνωσίν των. Καὶ αὐτοὶ οἱ κυνικοὶ τῆς ἀρχαίντητος φιλόσοφοι, οἵτινες τὸν γάμον διαβάθηδην ἡρούντα, ἐξέρρασκεν τὴν πλάνην τῶν ἀρχῶν των τοῦ τέλους των προσεγγίσαντος, ὠρύνμενοι οὕτως εἰπεῖν, ὡς λέοντες κατὰ τὴν διστάστην τῆς ζωῆς των στιγμὴν ὅτι τοιαύτας δοξασίας ἀπὸ στόματος καὶ καρδίας πρεσβεύοντες εὑρίσκοντο εἰς ἀπάτην οἰκτράνταλλά δὲ" αὐτοὺς ἦτο πλέον ἀρργά. Ο γρόνος παρῆλθεν ἀνεπιστρέπτει, ὃ δὲ ἀνθρώπος δὲν ξαναγένεται. Οὕτω πως σχηματίζεται ἡ οἰκογένεια καὶ κοινωνία, ητις μὲν λας τὰς ἀτελείας της, γρογῷ τῷ βίκατι βαίνει εἰς τὸν προορισμόν της.

Καὶ αὐτὸν λοιπόν, φιλάττην νεότης μου, πλεῦστοι ἐξ μηδιν, οἵτινες κτηνωδές τοῦ φρικτοῦ τούτου πάθους, καταγράψονται, ἀπηργνήθησαν κυλιόμενοι ἐν μέσῳ τοῦ βορέορου καὶ τῶν ἀκαθαρσιῶν. 'Αλλ' ἐκ τούτων τί τέλος δύνα-

ταῖς τις νὰ ἔλπίσῃ; Νοῦν ὑγεῖ; Φυγῆν καλοκάγχιον καὶ εὐγενή; πρόδον ἀπομικὴν καὶ κοινωνικὴν; ὅγει οὐδέποτε. Εἰκόνα μόνον βλαχὸς παρέγειται καὶ ψυγῆς ἐπίσης διεφθαρ- μένης καὶ καθ' ὅλη στρεβλῆς. 'Αλλὰ καὶ τὸ σῶμά σου τί νομίζεις ὅτι θὰ πάθῃ καὶ τί θὰ καρπωθῇ παρ' αὐτοῦ; 'Ακουσον. Τὸ φρικτὸν τοῦτο πάθος, ἥτοι δὲ Αύγουστοισμός, δὲ ἐμφιλογῷος ἡσυχίας εἰς τὸ στρεβλὸν ἀπομόν σου, τὸ καὶ ὑπὸ τοῦ Πλάστου κατηρχαμένον, φέρει πολλάκις καὶ μέχρι τέλους τοῦ βίου σου τὰ ἔτης δεινά, ἥτοι ὀλόκληρον σχεδὸν Παθολογίαν καὶ τὰ διάφορα αὐτῆς μέρη, ἄπινα ἀμέτηνον θήσας κατωτέρω θήσας ἀπαριθμήσω.

Τρόμος τῶν ἀκρων.—Θά τρέμης διαρκῶς σχεδὸν καὶ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον βάρος θὰ δύνασαι πλειστάκις νὰ κρατήσῃς εἰς χεῖράς σου. Θὰ τρέμῃς, καθὼς δὲ Κάιν μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ του μυστρὸν ἀνθρωποκτονίαν, καθὼς δὲ ἐκατοπούτης ἐσχατόγηρος, καθὼς δὲ μέθυστος ἔκεινος ἐργάτης, δὲ διὰ τοῦ δύνατοῦ ἐκείνου ποτοῦ τοῦ ἀψινθίου συγχρόνων δηλητηριασθεὶς καὶ ὡς τὸ ἐκκρεμές νυκτὸς καὶ ἡμέρας κινούμενος· ἐν γένει θὰ τρέμῃς ἐξαντρόκειτο νὰ δώσῃς λόγον ἐνώπιον τοῦ Πλάστου μας δι'; ἥτις ἀμαρτίαν ἀσυγχώλητον πρέπεις στρεβλώνουσσα τὴν φύσιν διὰ τῆς κτηνώδους ἐμμονῆς σου καὶ καταχρωμένη τοῦ ὑπὸ τῆς θείας γονῆς σου, τὴν δύοίαν ἔπειτε καὶ πρέπει νὰ διαφυλάξῃς γονῆς σου, τὴν δύοίαν ἔπειτε καὶ πρέπει νὰ διατηρήσῃς ὡς ἀμείωτον κεφάλαιον, ὡς κόρην ὁρθαλμοῦ, διὰ νὰ χορηγεῖς συμένση τὴν μέριν τινὰ ὡς ἡ ζύμη πρὸς διαιώνισιν τοῦ διδούς σου. Τέλος θὰ καταντήσῃς δύον οὕπω ἀνίκανος πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν, στερουμένη καὶ αὐτῶν τῶν κινήσεων πρὸς ἀξιοπηρέτησιν τῶν φυσικῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς ιδίας σου αὐθυπαρξίας. 'Ο τρόμος οὗτος θὰ συνακολουθήσαι μετὰ γενικῆς τῆς θρέψεως ἀλλοιώσεως, δὲ μὲν ἐπκισθητῶς, δὲ μὲν καὶ βάθος, καὶ θὰ λάθης τὴν γεροντικὴν

καὶ ἀπαισίαν ἐκείνην μορφὴν τῶν ἀθρεπτικῶν θρεπτῶν, μὲ τὰ λοιπὰ γκρακτηρικούς. δηλ. τὴν βλαχώδη ωυσιογνωμίαν μὲ τὰς κάργης τῶν διφτερῶν πρὸς τὰ μέσα, μὲ τὴν γκρακτηρικὴν ἐκείνην μελανὴν στερεάνην τῶν καὶ τὰ ἀπαθήτης ἐκεῖνο βλέμμα τῶν ἡλιθίων.

Καρδία.—Καὶ ταύτην θὰ προσθέλῃ τὸ φρικτὸν τοῦτο πάθος σου, τὸ δύοτον δὲν θὰ φρεδύνῃ πολὺ νὰ σεῦ δώσῃ παρθενικούς παλμούς, ἀρνετὰ ἴσχυροὺς εἰς πᾶσαν ὑπερβολικὴν κίνησίν σου, λ. γ. εἰς ἀνάδοσιν καλύπτος καὶ οἰκαδήποτε κοπιώδους ἐργασίας, εἰς πᾶσαν σου λύπην καὶ συγκίνησιν, ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην. 'Εν καὶ ὡς νυκτὸς θὰ καταλαμβάνεσαι ἐξαίρους ἀγρυπνοῦσα καὶ δονουμένη πλειστάκις, δύος δὲ ἡγος, δὲ ἐργόμενος ἐκ τῆς συγκρούσεως δύο παρακειμένων μετάλλων. 'Η σφροδόξανταπιά καὶ νευρικὴ διαταραχῆ, ἡ προκληθεῖσα ἐκ τῆς καλλιεργείας τοῦ φρικτοῦ τούτου πάθους σου, ίδον δὲ αἵτίας ὅλων τούτων τῶν ἐνοχλήσεων εἰς τὰς ὑποίκες θὰ προστίθεται ἡ μελάνωσις τοῦ προσώπου, διὰ φερεῖσαν ἡγεμονίας καὶ πάντοτε, αἰτιονομένη ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐντὸς τοῦ στήθους σου καὶ ἴσχυρόν τι φύσημα, τὸ δύοτον δικαίως δὲ Ιατρικὴ ἀπεκάλεσε διαβολικόν, ἵνα σοῦ δεῖξῃ μὲ δῆλη ταῦτα δὲ τυγχάνεις τὸν Σατανᾶν, εὑρισκομένη ἐνίστε ἐν μουσικῇ συναυλίᾳ καὶ μετὰ τούτου.

Πεπτικὰ ὅργανα.—Τὸν στόμαχον καὶ τὰ λοιπὰ πεπτικὰ ὅργανά σου θὰ προσθέλῃ κατακέφαλο. Θὰ σοῦ ἐπιφέρῃ τόσας ἐνοχλήσεις, δισας δίδει δὲ καρκίνος καὶ τὰ διάφορα ὄγκων καὶ τούτου νοσήματα. Καὶ πρῶτον θὰ σοῦ προσθέλῃ βαθέως τὴν δρεσινήν, ἥτις εἰς τοιαύτην ἡλικίαν φυσικῶς ὑφίσταται πάντοτε ἐν τῇ μεγίστῃ ἀκμῇ της. Θὰ τρέφεσαι, ἀρκουμένη εἰς ἐλαχίστην τροφὴν καὶ ταύτην ἐνίστε θὰ ἀποστρέφεσαι, ζώσας ὡς τὰ μικρὰ ἐκείνα πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ. 'Η τροφή, τὸ ποτιστικὸν τοῦτο ὕδωρ, οὐδόλως θὰ ἥναι δεκτὸν ἐνίστε εἰς τὸν δργανισμόν σου

φθισικοὶ καὶ μάλιστα εἰς τὰς πλείστας τῶν περιστάσεων ἀρχὴπαθέντες ὑπὸ τῆς καλπαζόντης μαρῷῆς τῆς φθοροποιοῦ ταύτης νόσου. Τί ἀπολκμένης λοιπόν, καταγρωμένη νεότης μου, καὶ μάλιστα καθ' ἓν περίπτωσιν γινώσκουσα τὰς τρομερὰς ταύτας συνεπείκες ἐξακολουθεῖς ἐμμένουσα εἰς τὴν παρὰ φύσιν ταύτην ὅδον τοῦ βίου; Προτιμότερα θέση εἶναι μία νόσος τῆς Ἀρροδίτης, καίτοι βρείνεις διάγονο μαρῷῆς, παρὰ τοις μάραις μαρασμὸς καὶ ἐξασθένησις ἐκ τοιαύτης νόσου ἀποτροπήσιν καὶ τοιούτου ἀκταλογίστου ἔλεττώματος." Εκ τίνος Ἀρροδίσιον νόσου δύνασται νῦν σωθῆσαι, θεραπείας καταλλήλου καὶ ἐγκαίρως ἐρχομοζουέντας καὶ οὐδόλως καὶ κατὰ πεποίθησιν νὰ ἀνησυχῇς διὰ τὰς συνεπείκες της πλὴν τῶν ἔλλων θὰ πανηγορήσῃς ὅτι τοιαύτην ἀπέκτησας λαβδοῦσα διὰ τῆς εὑθείας καὶ φυσικῆς ὅδοῦ, ἐπιδιωκούσης τὸ ὄρθιον, ἐνῷ σύ, ἢ ὑποκύποσε, βλάξ, εἰς τοιαύτην βρωμαράχην πρᾶξιν, ποίαν δικαιολογίαν θὰ δυνηθῆς νὰ ἀντιτάξῃς εἰς τὸν ιατρὸν σου, τοὺς γονεῖς σου κτλ.; ποῖον λόγον τίλος θὰ δώσῃς μεταξὺ τῶν ἔλλων ἀμαρτημάτων σου ἡμέρων τινὰς εἰς τὸν Ηλαστην καὶ ἐν ὡρᾳ κρίσεως ἐμῷκνιζουένη, καθ' ἣν θὰ κριθῆς εἴτε δίκαιος, εἴτε ἀμαρτωλός, εἴτε βλάξ, ἢ ἐνδρῦῆς, πένης ἢ πλούσιος, πολίτης ἢ ἴερωμένος καὶ εἰουδήποτε τέλος ἐπαγγέλματος εἶσαι;

Σπονδυλικὴ στήλη.—Καὶ ταύτην θὰ σου προσθάλῃ. Θὰ ἔχῃς πόνους καὶ ἐν αὐτῇ καὶ περὶ αὐτὴν πολλάκις καὶ ἀνησυχαστικούς· ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον θὰ ἥναι ἡ προσθολὴ τοῦ ἐντὸς αὐτῆς εὐρισκομένου νωτικίου μυελοῦ. Θὰ πάθης ἐκ μυελετίδος τὸ σπάνιωτερον ἐξ ὁξείας, συνθέστερον ὀμως ἐκ τῆς χρονίας μαρῷῆς τῆς τρομερῆς καὶ ἀνιάτου ταύτης νόσου, καὶ μάλιστα ὀπόταν στερηθῆσαι τῶν μέσων τῆς εὐζωΐας καὶ ὡς ἐκ τοῦ ἔργου σου κατοικίαν ἔχῃς τὰ ὑπόγεια, ὑγρὰ καὶ ἀνήλικα μέρη. Τοιαῦτα θύματα εἶδον πολλά. Τὸ κατωτέρω ἀναγραφούμενον παραδειγμάτικον, ἀρκούντως θέλεις σᾶς πείσει περὶ τούτου. Θὰ μέ-

νῃς ως ἐκ τῆς νόσου ταύτης ἐν πλήρει παροχλυσίᾳ τῶν πάντων σου ἄκρων: Νὰ διεύσῃς δὲν θὰ δύνασαι πλέον, οὐδὲ τὴν ἐλχύστην φυσικήν σου ἀνάγκην νὰ ἐκτελέσῃς. Καὶ ἐὰν μὲν ἦσαι πλούσιος ἔχεις καλῶς, καίτοι καὶ αὐτὸι εἰ γεννήτορες θὰ σὲ βραχυθῶσι πλέον, ἀλλ' ἐὰν τύχῃ νὰ ἦσαι πτωχὸς ἐπαγγέλματίς: Τότε ἀλλοίμονον εἰς σέ. Θὰ μένης διερκῶς ἐν πτωχοτάτῃ στρωμνῇ, πλήρης ἀκαθηριῶν καὶ οὔρων, ἐγκατκλεψμένη εἰς τὴν εὐσπλαχγίαν τοῦ Πλαντοδυνάμου. Απὸ τὴν ἐπιστήμην οὐδὲν ὅφελος θὰ ἀναμένῃς! Παρῆλθε πλέον ἡ ἐποχὴ τῶν θαυμάτων. Δὲν εἰσακούσμεθα πλέον ἔγγυς αὐτοῦ. Η φωνὴ μας ἀδύνατεῖ νὰ φθάσῃ, δύως καὶ ἀλλοτε μέχρις οὐρανῶν. Τὸ παράδειγμα ἔχειν τοῦ Εὐχγελίου κατὰ τὸ ὄποιον, ὃ παροχλυτικὸς ἡγέρθη, φέρων μετ' αὐτοῦ καὶ τὴν κλίνην του, δὲν γίνεται πλέον· ὃ κακιός τῶν θαυμάτων παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτεί.

Νευραλγίαι.—Ἐκ τούτων πολλάκις θὰ καποτήσῃς, ἀπόρροιαι τοῦ φρικτοῦ πάθους σου. Θὰ ἔχῃς τρομερούς πονοκεφάλους, ἡμικρονίας σφοδράς, αἱ ὄποιαι θὰ διακόπτωσιν ὅπον καὶ φυγητόν, διασκέδασιν καὶ πᾶσαν ἄλλην τέρψιν καὶ ἀνασχόλησιν, αἵτινες ἐνίστε θὰ σὲ τυραννῶσι φρικωδῶς. "Ολα τὰ ὑπὸ τοῦ Ιατροῦ παραγγελμένα φάρμακα, οἷον Σιδηρος, Κίνα, Φεναστείνα, βρωμαοῦχον Κάλιον κ.λ. θὰ σὲ ἀνακουφίζωσι πρὸς στιγμὴν, ἀλλὰ τὸ κακὸν ὑπὸ τοῦ ὄποιον νυκτὸς καὶ ἡμέρας θὰ βασανίζεσσι, ἀδυνατοῦσι νὰ σου τὸ ἐκριζώτωσιν. 'Εφ' ὅσον θὰ κούπηταις τὸ μυστικὸν αἵτιον τῆς νόσου ἀπὸ τοῦ Ιατροῦ καὶ οἰκεῖων σου δύως ἐὰν ἔπραττες ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ σου, οὐδὲν ὅφελος, οὐδεμίαν ἀνακοινώσιν, οὐδεμίαν θεραπείαν ριζικὴν πρέπει νὰ ἀναμένῃς. Θὰ σου παύσῃ τότε, ὅπόταν ὀλίγον κατ' ὀλίγον δύσης διατάγματος ἀπὸ τὴν κακὴν καὶ κτηνώδη ἔξιν σου, ἀπὸ τὸ βρωμαράχην ἐλάττωμά σου, πρὸς τὸ ὄποιον ἀποτροπαίως φέρεσαι καὶ πιθηκῶς καὶ

μανιακῶν τούτου καταχρέσται. Ἐπίσης θὰ ἔγγεις καὶ ἄλλας νευρολγίας, π.χ. συγγόνη πόνον κατὰ τὴν σπληνικὴν χώραν, ὅστις θὰ σὲ ἐνοχλῇ, διάκονος περιπετῆς καὶ οἰνοδήποτε κάποιον καὶ ἐργασίαν καταβάλλεις καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ τῆς πάθεως οὐ τοσ θὰ ἥνκι μὲν εἴλος βάσους δυνατοῦ, ὅστις θὰ σὲ ὀνησυγχή πολλάκις πολὺ, καθίσσον καὶ τὴν ἀναπνοὴν θὰ ἐμποδίζῃ, ἀναγκαζούμενη ταύτην νὰ ἐκτελῆσῃ ήδημάς καὶ μετά μεγίστης προσομοίης. Ἐπίσης αἱ νευρολγίαι τοῦ τριδύμου νεύρου π.χ. αἱ προσωπαλγίαι, θὰ ὀσι συγγάνι, καὶ πόνοι καὶ σπασμαδίαι τοῦ ἡμίσεος τοῦ προσώπου καὶ παροιλύσεις αὐτοῦ, αἵτινες πιθανὸν νὰ καταστῶσι προσωρινὰ πολλάκις δὲ καὶ διαρκεῖς, προκαλοῦσσαι τὴν παροχμόρρωσιν τοῦ προσώπου σου καὶ τὴν παρεμπόδισιν τῆς μαστοφεως καὶ τοῦ ἐπιθυμήρου λόγου ἐπίσης πιθανὸν νὰ σου ἐπέλθῃ καὶ στηθικὴ συνάγγει, ἥτις εἶναι καὶ αὕτη ἴδιαιτέρω τις νευρολγίας, προσβάλλοντας κατὰ περιόδους τὴν ἀναπνοήν, καθὼς καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς καρδίας ἡ τοικύτη δὲν εἶναι συγχάρη ἐν τούτοις ταύτην παρετήρησας καὶ ἔγῳ εἰς ἄτομον ὑποκυψκν εἰς τὸ φρικὸν πάθος σου.

ΟΡΓΑΝΑ ΓΕΝΝΗΤΟΟΥΡΟΠΟΙΗΤΙΚΑ.

Σπερματόρροια.—*Ἡτοι θὰ χάγης τὴν γονήν σου, κατὰ πρῶτον ἐν καιρῷ τοῦ ὑπνου, ἔπειτα δὲ καὶ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, δλως διέλουσ ἀσυνειδήτως ὑπου, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ θὰ καταλαμβάνεσαι ἀπὸ ὄνειρα, εἴτε καὶ ἔνει τούτων, νομίζουσα καὶ φρανταζούμενη ὅτι ἐκτελεῖς σαρκικὴν ἥδονήν μετά τοῦ ἑτέρου τῶν φύλων σου καὶ ὅτι ἀκόπως καὶ διαρεκὲν γενέσαι τῶν θελγήτων τῆς Ἀρροδίτης. Ομολογουμένως νομίζεις τις ὅτι ὁ Σατανᾶς δὲν σὲ ἀφίνει οὐδὲ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην κατὰ τὴν ὄποιαν θὰ δε-*

ναπαχυθῆς δυνάμεις τῶν ουρακῶν νόμου, διὸ τῶν ὑπαίων ὁ ὑπνος ἐτάχθη ὑπὸ τοῦ Πλάστου, ἵνα πνεῦμα καὶ σῶμα ἀναπτύξεται διὸ νὰ δυνηθῇ νὴ συνέχῃ εἰς τὰς δικηνεῖς προσθολάς, ἐκ τῶν ὑποίων τέλειον ἐξαντλούμενον θὰ καθίστατο ἀδύνατον ὕπειρος ἐξκολουθήσῃ τὰ διάφορα στάδια τῆς ζωῆς διὸ νὰ θήσῃ εἰς τὸ θυσικὸν πλέον πέριμα σου, καὶ ἔνει τῶν ὄποιων βίος καὶ ὑπαρξίας δὲν θὰ ἥτα δυνατὸν εἰς τὸ ἔσθις νὰ ὑπάρχεισιν.

Ἐκ τῆς νόσου λοιπὸν ταῦτης, τακτίπωρος γεότης μου, πολὺ θὰ ὑπορέεις. Θὰ ρέης δικρανᾶς, δχι μόνον ἐν καιρῷ τοῦ ὑπνου, ἀλλὰ καὶ δικρανᾶς, ἐνίστε καὶ εἰς τὴν ἐλαχίστην μάλιστα κίνησίν σου, εἴτε ἐν περιπάτῳ εἰρίσκεσαι, εἴτε ἐντὸς ἀμάξης, πολὺ δὲ περισσότερον ἐν ποκάρᾳ. Θὰ ρέης ἐπαναλαμβάνων, ὅπως ἡ σεσαθρωμένη ἐκείνη οἰκία, ἡ ἀνεπίδεκτος πάσης ώς ἐκ τοῦ γρόνου ἐπισκευῆς, ἡ καταρρέουσα, ὅπως ἡ τῶν Καστόρων ἐκείνων κατοικία ἢ δὲ ἔμμου πάντοτε κτίζομένη. Θὰ προπομφήθῃς δὲ τότε εἰς τὴν τελευταίαν σου κατοικίαν πρὸ τοῦ θυσικοῦ τέλους καὶ πολὺ πλέον ἐγωαίτερον, καὶ ἐν ἀνθηροτάτῃ ἡλικίᾳ, κατὰ τὴν ὄποιαν καὶ ἡ κοινωνία πολλὰ παρὰ σου ἐλπίζει καὶ τὰ ὄνειρα τῶν ὀτυχῶν γονέων σου, τὰ ἐκ τῶν βλαστῶν τούτων ἐρχόμενα ἀπέρχονται, μακρὸν εὐεισκόμενα τῆς προγματοποιήσεως, καθὼς ἀπέρχεται τὸ ἔνθιστο τοῦ μυροβόλου ἐκείνου μηνὸς Μαΐου. "Ἔστω δημως καὶ ἐν πρώτη στιγμῇ ἐπιζήσῃς, τὸ πλὴν ἔσεσται μάταιον καὶ μηδημιόν, διότι ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας εὑρισκομένη, τάλαινα νεότης μου, δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ πραγματοποιήσῃς τὸν προορισμόν σου, ἐξηγοῦμαι σχολεῖον δηλ. τὸν πολλαπλασιασμὸν τοῦ εἴδους σου, τοῦ κατ' ἔσογήν προορισμοῦ τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, ἀπολέσασα πλέον τὸ πολύτιμον ὑγρόν, τὴν πολύτιμον γονήν σου, διὸ τὴν ὄποιαν πολλάκις ἐπιστήμη, οἰκογένεια καὶ αὕτη ἡ πολιτεία, ἐν ἐλλείψει ταύτης περὶ πολ-

ως, τὴν ὄποιαν δίδεις διὰ τῶν βρωμαρῶν καὶ μεμολυσμένων γειρᾶν σου καὶ τῆς ἀποτέλεσμαυ ὥθησεως αὐτῶν δύως καρπωθῆς, ταλαιπωρεῖς καὶ ἡλίθιες, τὴν πρόσκαιρον καὶ ἔγονον ἐκείνην ἡδονὴν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποτοῦ. πάλιον καὶ κτηνώδους ταύτης πράξεως σου.

Ἐγκέρυλος.—Οὐχιγένες οὔτος, διὸ καὶ ὑπάρχεις μογλὸς τῆς ὑπάρχεως, αὐτὸς θὲ πρόστη τὰς πλείστας τοιμαχικὰς καταστροφὰς διὰ τῶν ὄποιων θὲ τὸν ἐξευτελίσης εἰς τοιοῦτον βικθανόν. Ωστε γὰρ κατατέσσατε εἰς τὸ μέλλον μετεπέκτην τῶν τετραπόδων ἐκείνων, ὧστε οὐδὲ ἐκτὸν δρόμων ἐγκεφάλους δὲν ὑπάρχει φαῖν καὶ λευκὴ οὐτίκ κατ' ἀναλογίαν. Οὐ ανατόμος ἐξετάζων τοῦτον, γάνει πέσσαν ρυτικὴν ἀναλογίαν, ἀνευρίσκων μόνον ὅδωρ καὶ πιπήρων ἀριθμείναν, καθίσσον τὰς ωσιολογικὰ του συστατικὰ δὲν ὑπάρχουσι πλέον, τὰ δὲ ὑπάρχοντα οὐδεμίκιν ἀξέπαντας, ἀκόμη καὶ κατατέρσιν τῶν ἀνω λεγθέντων, ὅπου τῷ ὄντι ἐδὼ ἐρχομόσται τὸ κατά τοὺς Αἰσωπείους μύθους ρητὸν «὾! ὄποις ὦραίς κεφαλὴ καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει». Μέ τοιοῦτον λοιπὸν ἐγκέφαλον, δύως τοῦτον κατήνητησκε, μήπως θὲ ἔγης ανήμην, μήπως κοίσιν, μήπως ἀποφασιστικότητα καὶ αὐθόρμητον θέλησιν; Καὶ περὶ τῆς ἀντιλήψεως σου, τί πρότερον, τί ὕστερον νὰ περιγράψω; Θὲ ἔχης τότε τόσην μνήμην, δῆσην δὲ κακέρχαλος ἵχθυς, τόσην κρίσιν, δῆσην τὸ Ἰνδικὸν πτηνόν, τὸ ὄποιον ἀφικεῖται καὶ τὸν κίνδυνον ἐπιζητεῖ, ἀκολούθοιν τὸ παρόδειγμα τῶν ὄμοιών του, ἐπιζητούντων κατὰ τύχην καὶ ἀνευ σκοποῦ τὸν θάνατον. Μήπως τέλος θέλησιν καὶ ἀποφασιστικότητα;

Θὲ γείνης στοιχεῖον ἐτεροκίνητον, συρρομένη καὶ ὄθουμένη πολλάκις, προσφιλής μου νεότης, ἀνευ τῆς ίδιας βουλήσεως. ἀλλὰ τῇ παρακελεύσει τῶν ἄλλων, καθὼς τὰ νευρόσπαστα ἐκεῖνα τῶν θεαμάτων, ὄκνηρὸς εἰς τὸ

καν, ἔστω καὶ εἰς τὴν ἐλαχίστην κίνησιν τοῦ ίδίου ποδός σου. Πάντοτε θὲ ἀμφιβάλλης καὶ εἰς τὰς ἐλαχίστας μηδαμινὰς πράξεις σου, καὶ οὐδὲν θὲ ἐκτελῆς, εἴτε ἔνεκκα αἰσθήματος ὁρίσου ἀποτυχίας, εἴτε ἔνεκκα καταληξικούστης σε ὄκνηρής. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἀρχιρέσιως σου, τί πρότερον, τί ὕστερον νὰ περιγράψω; Μήπως πλεῖστα ὅσα ἄτομα εἰς τὴν περατώδη ταύτην κακὴν ἔξιν κατηνωδῶς ὑποκύψαντα καὶ ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας μέχρις ἐτῶν 40 ἀκόμη φθίσαντα καὶ οὐδόλως ταύτην ἐγκατταλείψαντα, δὲν ἔρριψαν τὸν πίλον των καὶ ἐνδύματα εἰς κάδου ἐλαίου, νομίζοντες οἱ ἀθλιοὶ οὗτοι καὶ ἀκατανόητοι ὅτι εὑρίσκοντο ἐντὸς τοῦ δωματίου των καὶ ἀπέναντι εἶχον τὴν ἴματοιθήκην των; τέλος δὲ δὲν ἔτιχογον ἐν τῇ μεγάλῃ των ἀφικεῖται εὑρισκόμενοι, ἀντὶ τροφῆς λαβόντες δηλητηριώδεις οὐσίας, ἀναγνωρίσαντες τὸ σφάλμα τοῦ διανοητικοῦ των νοσήματος; Μήπως οἱ τοῦ αὐτοῦ φράσματος καταχραστεῖ, θεριζόντες πολλάκις ἐπὶ προκυμαῖς δὲν εἰσῆλθον ἐντὸς τῆς θαλάσσης νομίσαντες ταύτην, ὡς ἐν τῶν θεραπευτικῶν παραγγελμάτων κατὰ τῆς βρωμαρῆς ἔξεως των (καὶ περὶ τῶν ὄποιων ἐκτενῆ λόγον θέλεις ίδῃ ἐν τῷ ίδιῳ περὶ φυχρολουσιῶν τῆς θεραπευτικῆς κεφαλαίῳ) δὲν ἔγειναν τέλος καταγέλαστοι, προκαλέσαντες τὰ σκώμματα τῶν συνοδοπόρων των καὶ γενικῶς τῶν παρευρεθέντων κατὰ τὴν θεαματικὴν ἐκείνην στιγμὴν; Πρόσεξον λοιπόν, φιλτάτη νεότης μου, ὄποιοσδήποτε καὶ ὃν εἰσαί, διὰ τοῦτον πρακτοῦ τούτου πάθους, εἰς πόνον σημεῖον γελοιοποιήσεως θὲ φθάσης ἡμέραν τινὰ σύ, ὅστις ἐπιμόνως καὶ κτηνωδῶς ζητεῖς τὴν φύσιν νὰ στρεβλώσῃς καὶ τοὺς νόμους αὐτῆς κατὰ βάθος νὰ ἀνατρέψῃς. Θὲ

σου στοιχίσῃ ἀκριβέστερή ή ζωὴν ὑπὸ τοιαύτας εὑρίσκουμένην, νεότερης μεν, συνθήκης. Λάξεις ὑπὲρ ὑποίκες προσβολῆς θὰ ὑφίστασαι καὶ εἰς ποιάν διαγονητικὴν κατάστασιν θὰ οὐθάσῃς. Θὰ γείνῃς καταγέλκεστος ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ δικτυλοδεικτούμενος διὰ τὰς τοιαύτας συμβοράς σου, ἢ τις θὰ σὲ κατατέσσερη πλέον εἰς τὴν τάξιν τῶν ἡλιθίων.

Εἰς σὲ θὰ εὑρίσκῃ ὁ πολὺς καὶ περίεργος κόσμος τὴν τέρψιν καὶ διασκέδασίν του (θέρμανταν πληρωμῆς) καὶ τοῦτο διὰ νὰ τιμωρήσῃς καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν διὰ τὸ φρικτὸν ἀμάρτημα, εἰς τὸ ὄποιον ὑποκύπτεις, καταδεικνύμενος παρὰ τῶν ὅμοιών σου νὰ ὑφίστασαι τοιαύτας σκληράς καὶ διαρκεῖς περιφρονήσεως.

Όσον δὲ διὰ τὴν ἀντίληψιν εἰς ποίκιλην τάξιν τετραπόδων τότε θέλεις νὰ σὲ κατατάξω; Ἔν τοιαύτη περιπτώσει καὶ ἔγῳ ἀδύνατῷ τῇ ἀληθείᾳ νὰ ἀνεύρω τὴν ἀρμόζουσαν θέσιν σου. Τρόποντι ἀντίληψιν ηθὰ θὰ ἔχῃς ταύτην ἀλατταματικήν, ηθὰ ὅλοκληράν πολλάκις θὰ σου λείπῃ. Ἡ ἀνάγνωσις θὰ καθίσταται πολὺ δύσκολος, ηθὰ γινομένη ἐπικελῶς καὶ μὲ μεγάλην ἔντασιν προσοχῆς, οὐδὲν δέρειος θὰ σου ἀποφέρῃ. Δι' ἓστε ὁ λευκὸς χάρτης καὶ ἔντυπος θὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν μαστίχην ἐν ἐνὶ λόγῳ θὰ καταστῆσῃς εἰς τοιαύτην δυσχερῆ θέσιν, ὥστε δυσκόλως ἐν τῇς ἀναγνώσεως θὰ ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ τὴν ἀλεχίστην περικοπὴν θὰ ἀδύνατης νὰ ἀπομνημονεύῃς τοῦ ἀναγνώσματός σου. Ἰδού δὲ ὄποις ηθέσις σου ἀπέναντι τοῦ διδικτούσου, ἐκνὰ ήσαι μαθητὴς καὶ ὄποια ἐπίστης, ἐκνὰ οἰονδήποτε ἐπάγγελμα ἔξασκης προκειμένου νὰ ἀλληλογραφήσῃς, ηθὰ ἐπιστολὴν τινὰ νὰ συντάξῃς, ηθὰς ἀφορᾶ συμφέροντα τοῦ ἴδιου ηθὰ τῇς ἐπαγγελματικῆς σου ἐπιχειρήσεως. Ἔν ἐνὶ λόγῳ θὰ περιέλθῃς εἰς τοιούτον σημεῖον, ὥστε καὶ μέλλον μαθητοῦ θὰ ἀπολέσῃς μὲ γρηστάς ἀλπίδας καὶ χρήματα σύνολον ὡς ἐκ τῆς κακῆς ἐπιστολογραφίας συνενγοήσεως.

Αἰσθητήρια ὅργανα.—Καὶ τὴν ἀκοὴν καὶ τὴν ὄρχειν σου, τὰ δύο ταῦτα αἰσθητήρια ὅργανα διὰ τῶν ὑποίων συγκοινωνοῦμεν μετὰ τοῦ ἔξω κόρμου καὶ ἐκ τῆς ἀλατταματικῆς τῶν ὑποίων ἐνεργείας πολλὰ δυνάμεις ηθὰ πάθωμεν καὶ ταῦτα προσβάλλει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡτον. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν ὄρχειν, μήπως δέν θὰ καταστῆσῃς μύωψη ἢ πρεσβύτης, πατήσεις τὰς ὑποίας πλειστάκις ἀπεντῶμεν εἰς τοὺς καταγραστάς;

Μήπως νέοι πλήρους ὑγείας καὶ οὐδεμίζειν ὀρθοχλημικὴν πάθησιν ἔχοντες, οὐδὲ ἀλλογενά νόσον, εἴτε κάληρονομικήν, εἴτε ἐπίκυτησον, εἴμην ὡς μόνην αἵτίαν τὸ φρικτὸν πάθος των, τὴν απηγώδη καὶ βρωμερόν ἐκτελοῦντες μανιαδός, ἔξιν των, δὲν φέρουσιν ἐνωρίς δίσπιτρα, μετεμφριζόμενοι οὔτες εἰπεῖν καὶ γάροντες τὸ νεκνικὸν ἐκεῖνο καὶ ἀνθούν πρόσωπόν των, προστὸν τῆς ζωηρᾶς ϕύσεως καὶ τῆς νεανικῆς ἀναπτύξεως, τὸ μόνον διακριτικὸν τῆς σορτιγώστης νεότητος, μεταβαλλόμενοι αἰρόντες εἰς γέροντας καὶ Γερμανούς οιλολόγους; Διατί νὰ παρκμορφώνεται τοσοῦτον προώρως τὸ πρόσωπόν σου καὶ νὰ μὴν λάμπῃ ἐν τῇ ἀκριὴ ταύτη τῆς ἡλικίας σου ηθὰ φυσικὴ παράστασις; Πῶς καὶ διατί τόσον νὰ ἀδικήσῃς τὴν θάλλουσαν φύσιν καὶ νὰ ζητῇς τρόπον τινὰ νὰ μεταβάλῃς τὰς ὡραίας Καμελίας τῶν τροπικῶν καὶ τὰς ἀνθητικές, τὰ μᾶλλον σπανίζοντας καὶ ἀρωματώδη αὔρων ἀποπνέοντα μὲ τὰς ἀκάνθικας καὶ τοὺς κλώνους τῶν Βάτων;

Καὶ τὴν ἀκοὴν ἀκόμη θὰ προσβάλῃ θὰ σου προκαλέσῃ πολλάκις βρόμους, βαρυηκούτιν καὶ λοιπὸν συμπτώματα. Αἱ παρακρούσεις, τὰς ὄποιας πολλάκις θὰ αἰσθάνησαι, θὰ ὁσι τὸ μόνον αἵτιον τῆς βρωμερᾶς ἔξεως σου. Ἰστάμενος πολλάκις ἐν τῷ δωματίῳ σου καὶ κατὰ μόνας συγήθως θὰ ἀκούῃς ψευδεῖς ἥχους δρυγήστρας μουσικῆς καὶ ἀνθρώπους διαπληττομένους καὶ φωνὴν ὄνομαστι καλοῦσάν σε ἐπιτακτικῶς, ὡς ἐάν ἐπρόκειτο περὶ ἀληθοῦς.

νποκειμένου. Ή ταραχή σου θά είναι; τότε μεγίστη και χαντάρικτα πάντας, όπου και δύν σταθής, όπου και δύν υπάρχεις θά σέ ακολουθώσαι. Μόνος δέν δύνασαι για πράξεις το ελάχιστον και σύντροφον πάντοτε, οίκειον πρόσωπον σου θά ζητής νά έχης μετά σου.

Έν των διαταραχών τούτων και λοιπών ξλλων πλειστάκις θά καταλήξεις είς την παραδοσύνην, ήτις συγγήθα ή ήναι, ώς έν της μακινώδως έκτελουμένης ταύτης ήπο του ακταρχεστού πιθηκικής μιμητικής, εμφανίζομένη μετ' άλων τών μαρρών αύτων και τῶν διαφόρων τύπων... Τότε θά έχης τὴν λυπημανίαν, τὴν πλούτομαχίαν και τὸ παραλήρημα και ξλλας τόσας μαρρών τρέλλας, ών τὸν ζημιμόν και έγω ξδυνεστῶ νά ἀπαριθμήσω. Άπο τοιούτων νόσων μήν περιμένης ποτὲ νά σωθῆς. Αίται σπουνδερον ενέργουσι θεραπείαν. Τὸ τέλος τῶν συνήθως είναι τὸ χρόνιον στάδιον και δύνατος διὰ γενικής παραχλυσίας.

Καθώς θέλεις ίδει κατευτέρω, φιλτάτη νεότης μου, έν τῷ δεκάτῳ παραδείγματι και συνάδελφός μου ξέκομη νεώτερος, δεστις ὑπέκυψεν εἰς τὸ ἀποτρόπαιον και κτηνώδες τοῦτο ἐλάττωμα, κατέστη παραρρών αύναντίζομενος και ἐνώπιόν μου και ἐνώπιον μητρὸς και οίκειών του κρύο πάντοτε και φανερά. Τοῦτο κατὰ τὴν Ιετρικὴν ἐπίστεψίν ἀντελήθην, ώς έν τῆς κινήσεως τῶν χειρῶν του πρὸς τὴν μέλη του τὰ γεννητικά, θῦμα καταστάξεις τῆς ήλιθιότητος και τῆς μακινώδους κτηνώδειας του, δεστις και μονογενῆς ὡν ἐλατρεύετο κυριολεκτικῶς παρὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, και πρὸς τὸν δποῖον ή ἀτυχής αὐτη μήτηρ άλας τὰς ἐλπίδας τῆς υπάρξεώς της εἶχεν έναποθέσει.

Όποιον πωντι θέχιμα σπαραξικάρδιον και λίκνιν ἀρ' ἔτερου ἀποτρόπαιον! Όποιον μέλλον ένεκλείστο δι' αὐτὸν και δποία κατάστασις!

Δυστυχώς και ούτος ἐγένετο θῦμα, στερηθεὶς καλῆς γονέων ἀγωγῆς και καλῶς ἐνγοουμένης παιδεύσεως, θρι-

σταμένης προηγουμένως νευροπαθείας κληρονομικῆς μὲ διάγονον ἐγκέφαλον και ἀλλων κίτιων, μὴ δυνηθεῖς πλέον νά ἐπικενθήτῃ εἰς λογικάν σημεῖον και μετανοῶν διεξευγήθη διὰ παντὸς τὸ βιβλιοεργὸν τοῦτο ἐλάττωμα και τὴν σλως παρὰ φύσιν ὁδὸν τῶν ήδηνιῶν του. Ταλαιπωρε! ἀφοῦ εἶχες τὴν ήλικιάν άνθεικὴν πλέον, δὲν είσθηχεστο κάλλιον εἰς τὰ βιτά τῆς φύσεως μέρη. Διὰ νά ἀπολαύσῃς τὴν πραγματικὴν ήδοντήν, τὴν παρὰ τοῦ Πλάστου γαραγήθεσαν, ήν και τὴν διάνοιάν σου καταστήσῃς ήθηπαπίνην και τὴν καρδίαν σου ἔξευγενίτης και διὰ τῆς ὑποίκειος ὁδοῦ δυσκολώτερον δύναται νά προσκρούσῃ τις, ἐκτὸς ἐὰν τὸ τύχη του τῷ ἐπιρυθίασσῃ νόσους Αρροδίσιον; Ίδού λοιπόν, φιλτάτη ηθούσση νεότης μου, εἰς ποῖον ἀνεπανόρθωτον σεάλμης δύνασαι νά υποκύψης, συμπαρασύρουσαν εἰς τὸν άλεθρον, ού μόνον πᾶν διπάσις τοι εἴδετοςεν, ἀλλά και τοῦ μέλλοντος τὰ καλά, μεγάλα δι' έσεις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον και πολλά.

Φωνητικά δργανα.—Καὶ τὴν φωνὴν σου θά ίδης μεταναλλούμενην ἐπικινθητῶς, ἐνίστε δὲ και σεβύουσαν καθ' άλοκληράχν. Θά ίδης, φιλτάτη νεότης μου, διτε νέοι τυλες ἔχοντες φωνὴν γλυκυτάτην και κόραι εἰσέτι νέαι μὲ ἀπαγγελίαν ἐπίστης ὄρμωντας τὴν τραγωδεῖν διτε έν τοῦ φροντοῦ πάθους εἰς τὸ δποῖον ὑπέκυψην, συναπώλεσαν μετά ταύτης διτε μέν διάγον, διτε δὲ και ἀποτόμως τὸ μουσικὸν τάλαντόν των, τὸ δποῖον ἐν στιγματεσ πόνων και άνθηπαπίνων θλίψεων τοῦ βίου τῶν ἐνεστάλαζεν εἰς κύτους βάλσαμον παρηγορίας, εἴτε τέλος κατόπιν μελέτης και κόπων τῆς σημερινῆς βιοπάλης ἀνεκουφίζειν αύτοὺς πρὸς στιγμὴν, διπάσις ξεκουρασθέντες ἐπανέλθωσι πάλιν εἰς τοὺς κινδύνους και τῆς ζωῆς τῶν τὰς περιπετείας ἐν τούτοις δχι μόνον τὰ ἀνωτέρω ἀπώλεσαν, ἀλλά και μετά τούτων κατέστρεψαν διὰ παντὸς και τὸ βιοποριστικὸν τῶν ἐπάγγελμα, διὰ τοῦ δποίου πλεῖστα δσα

έκειδιζον, ούχι ὅλγα καὶ εὐτυχεῖς ήσαν, τῆς φωνῆς των μεταβληθείσιν αἰόνης ἐπισιθητῶς καὶ ὄμοιαζόντης πλέον μὲ τὸν ἥγον κρουμένου διεξάγοτος καύδωνος καὶ μὲ τὴν φωνὴν μεθύσου καὶ καταγραστοῦ εἰς τὸ ἔπαχρον. Καλλιτέχναι ἀπὸ σκηνῆς κατέστησαν ἄγριοτεις, σύνσαντες ἀπὸ ταύτης διὰ παντὸς καὶ ἐκ τῶν δύο φύλων ἀνεξιρέτως. Ψύλται ἐκκλησιῶν ἀπώλεσσαν μισθίους ούχι εὐκαταθεοντάς καὶ διάκονοι ἐπίστης πολλοὶ ἀπεπέμφθησαν ἀπὸ τῆς διακονίας εὐσεβεστάτων ἀρχιερέων καὶ πλουσίων ἑνοριῶν. Τὸ ἀκατονόμαστον τοῦτο πάθος των μετὰ τῆς ἀπωλείας τῆς φωνῆς κατέστησε τούτους ἀπὸ ζωηρούς καὶ γελαστούς εἰς μελαγχολικούς καὶ μισανθρώπους, ἀποφεύγοντας τὴν κοινωνίαν καὶ ζητοῦντας τὴν ἀπομόνωσιν, εἰς τὸν βίον τοῦτον, ως μόνην τέρψιν καὶ τοῦ βίου των ἀνακούφισιν εὐχαριστούμενοι καὶ δυσαρεστούμενοι εἰς τὸν ἀντίθετον, πρᾶγμα ὅπερ συμβίνει μόνον εἰς τοὺς ἐνόχους κακῆς καὶ ἐγληματικῆς πράξεως.

Ἄλλας καὶ ποῖον μεγαλήτερον ἔγκλημα ἡδύναντο ἐν τῷ βίῳ των νὰ πράξωσιν, ἀφοῦ πλειστάκις ἀπεδείχθη ὅτι τὸ φρικτὸν τοῦτο πάλιος εἶνε ἡ πρωτίστη ἀρρεμὴ διὰ γὰ μεταβάλῃ τοὺς αὐνανιζομένους καὶ τοιοῦτον ἐπάγγελμας ἔξασκουντας εἰς λωποδύτας καὶ κοινοὺς κλέπτας; Καλλιτέχναι πολλοὶ καὶ ἄλλοι ὄμοιοι τούτων συνελήφθησαν ἐνίστε ἐπὶ λωποδύσις καὶ κλεπτομάνια, ἔξασκηθέντες δὲ εἰς τὰς ἐγληματικὰς ταύτας πράξεις ἀντῆλλακταν διὰ τούτων, ἀπαρνηθέντες διὰ παντὸς τὴν ὥραίν την ἐκείνην τέχνην τῆς Σαποδοῦς, ἡτις τοσάκις τούτους ἐλάχμπρυνε καὶ ποιλοὺς ἐδέξασεν, ἀναβιβάσασα εἰς τὸ ζενίθ τῆς ἀποθεώσεως διὰ νὰ περιβληθῶσι τὴν τοῦ λωποδύτου καὶ κοινοῦ κλέπτου τέχνην. Οὗτοι τέλος κατέληξαν, εἰς τὰς κοινὰς φυλακάς, ἵνα ἐκεῖ ἀδέξως τὸν βίον τερματίσωσιν ἢ καὶ διαφυγόντες ταύτας κατέληξαν, προσβληθέντες ὑπὸ λαρυγγίτιδος φυματιώδους δ.ηλ. φθίσεως τοῦ λάρυγγος, ἐ-

νωρίς εἰς τὸν τάχον κατελθόντες τοσοῦτον μᾶλλον, καθόσον ἐμμακνῶς εἰς τὴν οἰκητὴν ταύτην καὶ κτηνάδη τῶν ἔξιν εἶγον ἐπιδοθῆ, καὶ διὰ νὰ μὴν ἐπανίδωσι πλέον τὴν ἐλαχίστην ὡρατοδολὴν τῆς περισμένης ἡπὸ σκηνῆς ὡτὸ μητὸς των καὶ τὸ πρότερον μεγαλεῖν τῶν, διὰ τοῦ ὑποίου τινὲς τούτων μέγιοι τοιχύτης ἀποθεώσεως ἕρθισσαν, ὡστε καὶ ἐστεμέναι κερδαλίᾳ εἰς τούτους ὑπέκυψαν πωλήσκυτες τὸ στέμμα των ἀντὶ ὥραίας καλλιτέχνιδος χριστοῦ, ἥτις ἡμέραν τινὰς οὐδέποτε περιέμενεν διὰ σύναντιζομένη θὰ ἐλάμβανε τὸ τέλος τῆς λυπηρῆς ἐκείνης τελευταίας πράξεως τῆς Τροχιάτικης.

Δέρμα. — Καὶ ἡ ἁρδίδρωσις θὰ ἦναι εἰς τὸ ἔπαχρον ἀνεπτυγμένη καὶ μάλιστα εἰς καταρρακῆ σημεῖον αὐτῆς, γωρὶς νὰ ὑπάρχῃ αἵτια ἀποχρῶσι λ. γ. νόσος τις ἡ ἀδιαθετίσκη πυρετική. εἴτε παροδική, εἴτε καὶ σοδαρά, καταλιποῦσα σημεῖον ἀναρρώστως. Τὰ ἄκρα καὶ κυρίως αἱ χεῖρες σου θὰ ὠσι διαρράκης ὑγροί, κολλώδεις, καταρρυνεῖς εἰς πλευρὰν γειτονίου. Θὰ ἀποφεύγῃς πολλάκις τὸν γχιρετισμὸν τοῦτον, διότι ἐκτὸς τοῦ διὰ θὰ γινώτας ὅτι καθίστασαι ἐνοχλητικὸς καὶ δυσάρεστος, ἀρ' ἐτέρου θὰ φοβήσῃς διὰ τὴν παρατήρησιν τῶν γονέων σου καὶ παντὸς φίλου σου καὶ γνωρίμου μήπως φωριθῆς. 'Ο κοιλλώδης ἴδρως τῶν χειρῶν σου ἔστεται ίδιῳς Σατανικός, τέλος ψυχρός καὶ χαρακτηριστικὸς αὐνανιζομένου ἀτόμου. Οὗτος συνοδεύεται μὲ τρέμουσαν χεῖρα, ὅπερ εὐλόγως ἀγκυρωρίζει τις διὰ τοῦτο ἔδωκεν ἡ τοῦ ὑψίστου τιμωρὸς χείρ διὰ νὰ γίνεσαι συγχαμέρος δηλ. ἀπεγκλής εἰς τε τοὺς οἰκείους καὶ φίλους, καὶ διὰ νὰ ἀποφεύγῃς καὶ τὴν ἔθιμοταξίαν ταύτην, τὴν ἀπ' αἰώνων καθιερωθεῖσαν διὰ τῆς δοποίας ἀπικοινωνούμενην μετὰ τῶν διαιρούμενων μητρῶν μητρῶν καὶ γεννητικῆς πράξεως, ταλαιπωρε, καὶ τὸν ἔθιμον τοῦτο εῖσθιτι ἡναγκασμένος νὰ ἀποφεύγῃς, σπως καὶ διὰ τούτου μὴ γείνης καταρρακῆς διὰ

τὴν βρωμερὸν ταύτην καὶ ἀπεγκρῆ ἔξιν, τὴν ὁποίαν το-
σοῦτον μυστηριώδης κακλιεργεῖς.

Καὶ ἡ ἐπιδερμίς σου παρουσιάζει καταφανῆ μεταβολὴν
ἐκ τῆς ουσιολογικῆς αὐτῆς ἀλλοιώσεως κατὰ τὴν ἡλι-
κίαν σου, ητις δέδει εἰς τὸν ίστρὸν καὶ πρωτότοπος εἰς
τοὺς γονεῖς, οἰκείους καὶ γνωρίμους σου νὰ ἐνοήσωσιν,
ὅτι ἡ νόσημά τι φθιροποιὸν σοῦ ὑποβάσκει τὸν ὄργανον
ἢ ἄλλο τι, τὸ ὅποῖον σκουδάσις τὸ ἡθικόν σου διατα-
ράσσει. Καὶ πρῶτον τὸ δέρμα τοῦ προσώπου γάνει τὴν
ζωηρὸν ἐκείνην ὅψιν τῆς σφριγώσης νεύτητος καὶ ἀνθού-
στης ἄλλοτε ὑγείας σου. Ἡ τούτου μετρα κατὰ τὰς κάγ-
γιας τῶν ὄφθαλμῶν σχηματίζει στεφάνην μελανόφρουν
καὶ λίαν καταφανῆ, καταστρέφουσαν καθόλου τὴν τοῦ
προσώπου παράστασιν καὶ εἰς ρυτίδας ὑποκύπτουσαν· καὶ
ἐν γένει ἡ τοῦ προσώπου ἀλλοίωσις τοιαύτη καθίσταται,
ῶστε νομίζει τις ὅτι ἔχει τὴν δύμοιστην μεγίστην προσο-
φύδος, ἢ ρινομάκτρου. Οὔτως εἰπεῖν, τὸ ὅποῖον καθάριον
καὶ καλὸς ἐσιδερωμένον, προσετρίβη ἐξαίφνης παρὰ χει-
ρὸς διὰ νὰ ἀποτυπωθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ ἄφθονοι καὶ πυκνοὶ
ρυτίδες, ἀπόρροικ συγνῆς καὶ παρατεταμένης χρήστεως.

Πλὴν τούτου οἱ ὄφθαλμοί σου θὰ ἐκβάλλωσιν ὑγρόν τι
ὄχι βεβαίως καθάρον δάκρυ, ἀλλ' ὕλην τινὰ γλοιώδη, ἵ-
διας ἐκάστην ποιῶνταν ἀμμὸς ἐγέρεσαι τοῦ ὑπνου, ητις ἔ-
χουσαν κολλητικὴν δύναμιν θὰ διατηρῇ τοὺς ὄφθαλμοὺς ἡ-
μικλείστους, τὰ δὲ βλέφαρα δυσκόλως θὰ ἀποκολλῶνται,
ὅπως τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καθαρώτερον ἴδωσι καὶ εἰς τὸ
ἀπέναντι κάτοπτρον ἀντικρύσσωσι διὰ νὰ ἴδηται τὴν ἀθλι-
τητά σου, προελθοῦσσαν ἐκ τῆς κοπιώδους νυκτερινῆς πι-
θηκικῆς βιομηχανίας σου· ἐν γένει ἡ πρόωρος αὐτην
ρυτίδωσις θέλει δώσει ὅψιν διαγνωστικὴν καὶ ἀναμφισβήτη-
τον τοῦ φρικτοῦ πάθους σου.

Καὶ ἐν ἄλλῳ χαρακτηριστικὸν τοῦ προσώπου σου θὰ
ἔγγει, δηλ. ἐκ τῆς κινήσεως τῆς κόρης τοῦ ὄφθαλμοῦ σου

κατὰ τὴν ἀνω καὶ ὀλίγον πρὸς τὰ ἔσω στροφὴν της, ἡ δι-
ποίας κατὰ τὸν συγγραφέα Δελιγά, εἰναῖς τὸ κύριον γνώ-
ριμον τῶν καταχραστῶν καὶ τὸ ὄποῖον κατ' ἓμα εἶναι ἐν
ἐκ τῶν μᾶλλον ἐπισφράλων διαγνωστικῶν σημείων, καθίσσον
ὁ πονηρὸς οὕτος καὶ αἰσθετικὸς τῆς Ἀρρεδίτης διὰ νὰ μὴ
καταδεθῇ μόνος του, τοιαύτας πονηρίας μηχανῆται κατὰ
καιρόν, ὥστε πᾶν τὸ ὑπερπτερον ζητεῖ νὰ σκιάσῃ καὶ δι'
ὅπερ πλείστας εἰκόνας παρουσιάζει καὶ μά-
λιστα εἰς πειρατώσεις κατὰ τὰς ὅποιας, εἴτε ὁ γονεὺς εἴτε
ὁ ίατρὸς ιστάται ἀπέναντί του, λαμβάνων ὑπονοίας περὶ
αὐτοῦ· ἐπίσης καὶ τὸ χρῆμα τῆς ἐπιδερμίδος μεταβάλλε-
ται, καθιστάμενον ὠγρὸν καὶ γεῦδες, γαρακτηριστικὸν τέ-
λος μαρασμοῦ ἢ ἐνοχῆς τινος. ἐνῷ ἔπειταν ἐν τοιαύτῃ
ἀνθηρᾷ ἡλικίᾳ νὰ φέρῃ τὸ ροδόγερον καὶ σπιθηροβούν. Τὸ
δέρμα τῶν ὄργεων συρικνοῦται. Τὸ ἄκρον τῆς βαλά-
νου ωγρῖζε, ταύτης διαρκῶς περιεκλλογέντης ὑπὸ γλοιώ-
δους τινὸς ὑγροῦ.

ΤΡΟΠΟΣ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΤΟΥ ΑΥΝΑΝΙΖΕΘΑΙ

Ἐν τῇ παραβαλλῃ ταύτη εὑρισκόμενος καταχροστά-
μου, καὶ θέλων νὰ ἐπιδείξῃς τὴν πρὸς τὴν Θεάν Αρρο-
δίτην ἀρροσίωσίν σου, ἐνῷ αὐτὴ σὲ ἀπεγκράνεται καὶ σφό-
δορά σὲ μισεῖ, θέλοντα διὰ τοιούτων μέσων καὶ τοιαύτης
δόξης τόσον σκολιᾶς καὶ ὅλως παρὰ φύσιν νὰ προσφέρῃς
περὶ αὐτὴν τὰς ἀνω θυσίας καὶ θυμιάματά σου, κάμνεις
χρῆσιν τῶν χειρῶν, ἢ προστρίβεις ἀπ' εὐθείας τὰ γεννη-
τικά σου ὄργανα, ἢ ξένα σώματα εἰσάγεις ἐντὸς αὐτῶν,
προκαλῶν τὴν τεγχητήν ἐκείνην ἡδονὴν ἀνευ οὐσίας, ἀ-
νευ θελγήτρων καὶ οὐδεμιᾶς ἐλαχίστης χάριτος. μόνον
καὶ μόνον διὰ νὰ προκαλέσῃς τέλος πάντων τὴν ροὴν τῆς
πολυτίμου γονῆς σου καὶ ἐκ ταύτης προσπορήσῃς εἰς σὲ
στιγμιαίαν καὶ φαντασιώδη εὐγαρίστησιν. Ἄλλα πόσοι ἐξ

νημῶν, ταλαιπωρεῖ, καὶ ἀκταλέγιστε, ἔκτος τῶν ἀναριθμήτων δεινῶν, τὰ δόπια ἐκ τῆς πιθηκῆς ταύτης ἔξεως σας λαμβάνετε δὲν ἐγίνετε καταγέλαστοι; δὲν ἐρωράθητε ἐκ τῶν συνεπειῶν, ζένων σωμάτων, ἀποκαπέντων ἐντὸς τῶν γεννητικῶν οὐροποιητικῶν ὄγηστῶν σας ννεκα τῶν διποίων καὶ ἡ ζώη σας περιηλθεν εἰς κίνδυνον;

Καὶ αἱ χειρές σου αὔτοι: αἱ βραυμερχί, κίτινες συνεργοῦσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἀποτρόπαιον βιομηχανίαν σου, δὲν ἔτρεμον εὐθὺς μετὰ τὴν πρᾶξιν καὶ δὲν ἐγένετο καταχωνῆς εὑρισκόμενος ἐν τῇ τραχπεζῇ, ἐν ὁρᾷ φραγμοῦ κτλ. Θραυσθέντων ἀντικειμένων διαρρήγοντων ἐκ τῶν χειρῶν σου; Βέπιστης καὶ διὰ τοῦ ἄλλου μέσου, τὸ διποίον μεταχειρίζεσαι ἐκτελῶν τὸ ορικτὸν τούτο πάθος, ητοι τὴν προστριβήν ἐπὶ τῆς σινόδηνς καὶ λοιπῶν ἀπορροφούχων, δὲν ἀνεκαλύψθης εἰς τοὺς συγγενεῖς υἱεῖσους καὶ ὑπηρεσιακὸν ἀδύμη προσωπικὸν, λειώσας ταῦτα διὰ νὰ δοθῇ μεγαλειτέρᾳ ὑπόνοιᾳ περὶ τῆς βραυμερχῆς ἔξεως, μὲν δὲ τὰς πονηρὰς προτυπάδεις καὶ τὰ λοιπὰ καύφια μέσα, τὰ δόπια ἐπεξεργάζεται ἡ κουτοπιθηκο-θιάζοις σου, νομίζουσα διὰ οὐδέποτε ἡθίλατε φωραθῆ καὶ διὰ τὴν ἡθίλατε τρόπον τινὰ ἔξκαλουσθεῖ ἕρποδενοι εἰς τοιοῦτον περίσσοιον πλήρη μοίησμάτων καὶ ἀκαθαρτῶν καὶ εἰς προσδόμοια τέλος ἔργοστάσια τοιαύτης πιθηκοβιομηχανίας;

Καὶ ταῦτα μὲν εἰσὶ τὰ μᾶλλον συγνότερον εἰς ἐνέργειαν τιθέμενα μέσα τῶν τεράτων τούτων καὶ ἀπολήρων τῆς φύσεως: ὡς πρὸ δὲ τὰ λοιπὰ μέσα, ἀτιναχηγανταί, ταῦτα πάντα παραλείπω νὰ περιγράψω ἀληθῶς ἔξαιδοις καὶ μόνον καὶ μάλιστα διόπταν ἀμφότερα τὰ φύλα συνεργοῦσιν εἰς τὴν βραυμερὴν ταύτην ἔξιν, δόπου μᾶλλον εἰς τὴν σφράγαν τῆς παρονογράφιας ὑπάγονται, ἢ εἰς τὸ ἀντικείμενον τούτο, ὅπερ μᾶς ἀπασχολεῖ καὶ τὸ διποίον τὴν ἡθικὴν ἔχει σκοπὸν καὶ ἀρετὴν νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν παρεκτρεπόμενον τούτον κτηνῶδην καταχραστήν· ἄλλως

τε οὔτε κατὰ διάνοιαν τοιαῦτα ζητήματα δύναμις: νὰ θανατασθῶ ὅτι: ξύστελεν εἰςθεὶς ἐπωρελῆς ἡ περιγραφὴ τῶν διότι οὔτε ἔλαχιον εἰς τὴν πυρὰν ζητῶ νὰ θέσω οὔτε σπόρων οἰονθήσοτε νὰ φύω πρὸς καλλιέργειαν ἐντὸς τοιούτων καπρακαθόδῳ δογχείων ἄλλως τοιαῦται περιγραφοῦ: ἀρμόζουσι δι’ ἑκατόντας εἰτίνες εὑρίσκομενοι: ἀπὸ φύσεως καὶ χαρακτῆρος εἰς ἄλλον διερθαρμένον κύκλον καὶ εἰς ἥλικίαν ἀπομωρχνθεῖσαν, τοιαύτην τροφὴν ἐπιζητοῦσι καὶ ἀποκλειστικῶς μὲ ταύτην ζεστιν, δύπως τελείαν εἰκόνα τῶν ἀρχηγίων Σατύρων μᾶς παρουσιάσωσαν ἐν τέλει ἐν τῇ προκειμένη περιπτωτεσι, εἶναι τὸ αὐτὸν ὃς ἐκνέονται ἀναμένειν ἵνα ἐν τῇ τραπέζῃ κομίσῃ δὲ ὑπηρετῶν ὑμᾶς τὴν συνήθη καὶ καθαρούς τροφήν καὶ ἀντὶ ταύτης πινάκιον ἀποσυντιθεμένων καὶ εἰς ἄκρον σεσηπτότων κρεάτων μῆς παρουσιάσῃ.

ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ

Μόλον διὰ δυσκόλως ἐκ πρωτης ὄψεως δυναίμεθα νὰ διαγνώσωμεν ἐπ’ ἀκριβῶς τὴν πάθησιν ταύτην, διότι ὑπάρχουσι πλεῖσται δσαι ἄλλαι παθήσεις, παρουσιάζουσαι τὴν αὐτὴν φυσιογνωμίαν συμπτωμάτων, ἐν τούτοις πεπειραμένοι: Ιετροὶ καὶ γονεῖς φιλόστορογοι δύνανται νὰ ποκαλύψωσι διὰ τοῦ ἔνησονημένου ὄρθαλμοῦ των εἰδικῶν τινων γνωρισμάτων τὸν καταχραστήν. Πρέπει λαϊπόν διονεύς, ἢ ἄλλος τις ἔνδιαφρόδενος περὶ τοῦ καταχρωμένου ἀτόμου νὰ γινώσκῃ διὰ νέος τις. δοστις ἄλλοτε ἐραίνετο ζωηρὸς καὶ προτηνής, ἐπιειλῆς καὶ ἀεικίνητος, κοινωνικὸς καὶ βουλιμιῶν, ἔστι δὲ διὰ τὴν ἡθικὴν απαγόνωσην ὡς ἐκ τῆς ἥλικίας του δρέξεως, περιέργος δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις νὰ ζητῇ θεάματα διασκεδαστικά, εἰον θίκτρα κτλ.: καὶ οὐδέποτε ἐν θυμῷ τιθέμενος, οὐδὲ διὰ τὴν ἐλαχίστην

ἐπίπληξιν παρὸς τῶν γονέων δυσανθραγγετῶν, ἐπιμελής ὡν καὶ ἀντίληψιν ἔχων ἀκετήν, αἰρόντης ἄνευ οὐδενὸς: λόγου δῆμοῦ, ἄνευ τῆς ἑλαχίστης νόσου καὶ λοιπῶν αἰτίων μεταπέπτει, τὸ συνηθέστερον εἰς μελαγχολίαν, καθιστάμενος ἀγν··ριστος καὶ πρὸς τὸν χρρακτηρά τού καὶ ἀδικιολόγητος διὰ τὴν ἀμέλειάν του εἰς τὰ γράμματα καὶ ἀνεξήγητος ὡς ἐκ τῆς τοῦ προσώπου του ἀλλοιώσεως καὶ ἐν γένει ἀντίθετος πρὸς ὅσα ἀνωτέρῳ ἐμνημονεύσαμεν, δὲν ὑπάρχει ἀμφιθολία διὰ τὴν βρωμαράν ταύτην πολλαῖς δοκιμασίαις ἕντερην γλυκεῖαν καὶ τερπνήν, δέν ἐρχντάζετο. Ή, ἐπει τοιπόν τότε κυρίως ὁ γονεὺς νὰ ἀκολουθήῃ τὰ χρηστήρειαν του, καθὼς καὶ τὸν χρόνον καὶ τὰς εὐνοϊκὰς περιστάσεις κατὰ τὰς ὄποις σφυρή··ατεῖ ἐν μυστικότητι τὴν ἀρχὴν τῆς σωματικῆς καὶ δικυνοτικῆς καταστροφῆς του τοῦ συνθήματος τούτου οὐτως εἰπεῖν δοκέντος, ἀμέσως πρέπει νὰ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν τὰ κατάλληλα προληπτικὰ καὶ θεραπευτικὰ μέσα περὶ τῶν ὄποιών ἐν ιδίᾳ κεφαλαίῳ ἐν ἐκτάσει μνείαν ποιοῦμεν.

Ἐτερον διαγνωστικὸν σύμπτωμα εἶναι καὶ ἡ τῶν ἄνω ἄκρων ψυχρὰς καὶ κολλώδης ἐφιδρωσίς, χρρακτηριστικὸς τρόμος τῶν χειρῶν, ωχρότης τοῦ προσώπου, ὁ σχηματισμὸς μελαγχῆς στεφάνης κατὰ τὰς κόργιας τῶν ὄφθαλμῶν, στροφαὶ τινες τῆς κόρης, σχιζμῶς κ.··. πάντοτε, οὖσαι τὸ γχρακτηριστικὸν γνώρισμα, καθὼς καὶ στροφαὶ τινες τοῦ προσώπου, λίαν ὑποττοι. Καὶ ταῦτα μὲν εἰπὶ τὰ πρῶτα σημεῖα τῶν καταχραστῶν μόνις ἐν τῇ ἐνάρξει ἔγκαινιασάντων εἰς τὸν ἐγκέφαλόν των τὴν βρωμαράν ταύτην καὶ ἀκαταλόγιστον ἔξιν, ἥτις καταλήγουσα εἰς τὸ ἀπροχώρητον καὶ ἐμφιλοχωρήσασα πλέον διὰ παντὸς εἰς τὸν ὄργανον του μάζας παρουσιάζει εἰς τὸ μέλλον τὴν σωρείαν ἐκείνην τῶν συμπτωμάτων καὶ ἀλλοιώσεων, τὰς ὄποιας ἐκτεταμένως λόγων ἐν ιδίοις κεφαλαίοις ἀνωτέρῳ ἐποιήσαμεν.

ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΤΩΡΑΙΩ ΦΥΛΩ.

Κεφάλαιον λεπτὸν πολὺ καὶ ἀκανθῶδες ἀληθῶς ἔρχομαι νὰ πραγματευθῶ, ὅχι τόσον βεβαίως διὰ τὸ δύσκολον τῆς παθήσεώς του, ακθύσον οὐδόλως διερέπει, φιλτάτην νεότης μου, τοῦ ἴδιον σου καὶ καθ' ὅλας αὐτοῦ μάλιστα τὰς μορρής ἀλλὰ δύσκολος καθίσταται μοι ἡ περιγραφὴ καὶ διαπόμπευσις γένους ἀδυνάτου, τὸ ὄποιον ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς ἀτελείας του καὶ τῶν λοιπῶν ἄλλων λόγων λ.χ. αἰδοῦς, χαίρει πολλὴν τὴν ἐπιείκειαν καὶ σμικρὴν τὴν τιμωρίαν, ἐπομένως θέλω προσθῆ περιγράφων καὶ τὰ κατὰ τοῦτο, οὐχὶ εἰς καθέκαστα καὶ εἰς λεπτομερείας ἀλλ' ἐν γενικαῖς μόνον γραμμαῖς: ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω λόγων συγχρίσεις καὶ παραστάσεις πρὸς φύλον, ἐξεγείρουσαι τὴν φραντζίσκην τοῦ ἀναγνώστου μου καὶ συνεπῶς δυναμένου νὰ ὑποστῆ τραχύμαχον ἔμμεσον ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἴδιου, ἀποφεύγωντας ἄγνωστος ἀντὸς ἀσυνεπής εἰς τὸν οκοπὸν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ἰατροκοινωνικοῦ πονήματος, καθίσταμενος πρῶτος ἔγῳ ὁ ἡθικὸς αἴτιος, ὡς παρασχών τροφὴν λίσαν εὐνοϊκὴν πρὸς καλλιέργειαν τοῦ πάθους σου ἔκεινου, ἀκουσίως βεβαίως.

Καὶ δικαίως μήπως ἡ γυνὴ ἔχει τὴν κρίσιν τοῦ ἀνδρὸς τόσου ἀνεπτυγμένην; μήπως τὴν μόρφωσιν, τὴν κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τόσας ἄλλας διανοητικὰς ἀτελείας, παρέχει τῆς ἴδιας φύσεως δοθείσας, ὥστε νὰ μὴ πεινέντη τοῦ ἀνδρός τέλος δέ, ὅπως εἰς πάντας εἶναι γνωστὸν ἡ ὑπεραισθησία της, ἔχουσα ἀρκετὸν λόγον δικαιολογίας, ὥστε ὁ ἀνὴρ καὶ τὰς ἀτελείας τῆς δέν πρέπει νὰ παραβλέπῃ. Μετὰ τὴν σύντομον ταύτην δικατολογίαν ἔρχομαι εἰς τὴν περιγραφὴν καὶ τὰ αἴτια τῆς βρωμαρᾶς ἔξεις της, ἐν γενικαῖς μόνον γραμμαῖς ἐπαναλαμβάνω. Λοιπὸν καὶ αὕτη, ὡς ἀτελῆς ὑπαρξίες, πολὺ δὲ τοῦ ἀνδρὸς διανοητικῶς ὑστεροῦσα, ὑφίσταται τὰς σύνεπειας τοῦ φρι-

κτού πάθους, ἀλλὰ ὑπὸ ἀσθενέστερον βαθμον. Μήπως εἰς Παρθεναγγεῖα καὶ λοιπά ἐκπαιδευτικὴ καθιδρύματα καὶ ἐν αὐτῇ τῇ οἰκογενεῖᾳ δὲν εἶδαμεν τοιαῦτα θύματα; Γυναῖκες ἔγγαρμοι ἐπίσης πολλαῖ, ἀρεσκόμεναι εἰς τὴν βρωμερὰν ταύτην καὶ εἰδεχθῆ ἔξιν δὲν ἔστρεψαν τὰ νῦν ταπελάκις πρὸς σύζυγον, εὐγενῆ, πρᾶγμα, γλυκύν, ὡραῖον καὶ καθ' ὅλα εὐχάριστον, οὐα κατὰ μόνας ἢ μετ' ἄλλης τινὸς κόρης, ἢ ἔγγαρμου φίλης τῶν ἐκτελέσωσι τὸ φρικτὸν τοῦτο πάθος των, ἀποφεύγονται τὰ ἄθλια ταῦτα τῷδοντι πλάσματα καὶ αἱ ἀσθενεῖς αὔταις ὑπάρχεις τὰς γλυκυτέρας καὶ ουσικωτέρας στιγμὰς τῆς ηδονῆς τῶν συζύγων, τῆς ἀμοιλύντου ἔκεινης οὐσεως, ἡτις διὲ τὸν ἄνθρωπον εἶναι ἢ μεγαλειτέρα εὐτυχία καὶ ἢ προχυματικὴ αὐτοῦ ἀπόλαυσις; Κόραι ἐπίσης ἀδραί, ως τὸ ἄνθος τοῦ Μαΐου, ζωηρὴ καὶ ὑγιεῖς καὶ ὡς εἰκὼν ὥραίν τοῦ Ραφεκή, τέλειαι πράγματι τὴν ἀνατροφὴν καὶ σωματικὴν καλλονήν, ἔφθασσαν εἰς τὰ χείλη τοῦ τάφου, ὅλως νέκι παθοῦσαι ἀπὸ οὐθίσεως καὶ τινες τούτων περιφρονήσασαι, καὶ ἄλλαι τελείωσις ὑπὸ μαρασμοῦ καὶ ἔξαντλήσεως καταβληθεῖσαι, χωρὶς ἀκόμη καὶ αὐτὸς ὁ ίδιος ιατρὸς τῶν καὶ φίλος τυγχάνων τῆς οἰκογενείας νὰ ἐννοήσῃ τὴν αἰτίαν τῆς νόσου.

Ἄπέχω. νὰ εἰσέλθω ἐνδότερον καὶ πλείσινα τούτων νὰ φέρω εἰς φᾶς, ως ἐκ τῆς φύσεως τοῦ διαπραγματευμένου ἀντικειμένου, ἐκτὸς τούτου καὶ αὐτὸς τὸ αἰσθημα τῆς αἰδοῦς ὅθεν με τηρήσαι σιγὴν ἀπόλυτον. Διὰ τοῦτο εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τὰς μητέρας κυρίως ἐναπόκειται νὰ προσέξωσιν εἰς τὴν ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαιδευσιν. ἀποτρέπουσαι ἀπὸ τούτων ἀπολύτως τὰς ζωηρὰς συναναστροφὰς καὶ ὑπόπτους, καθὼς καὶ τὴν ἀνάγνωσιν μυθιστορημάτων, ἐκείνων μάλιστα, τῶν ἔχοντων ἀφθονίαν ὅλης ἔρωτικῆς καὶ φαντασιώδους ἐπίσης προσοχὴ δέον νὰ δοθῇ εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν διδασκαλισσῶν καὶ ίδιως τῶν ἔξω-

θεν ἐργομένων καθέσσον ἐκ τινων δεδομένων περιστατικῶν, λαβόντων γχάρων ἐν τῇ οἰλτήτῃ πατερὶδι μης καὶ ἔχοντων σχέσιν πρὸς ἀνωτέρους κύκλους οἰκογενειακούς, ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ σέλος ὑπῆρχε πάντοτε οὐ μάνον ἢ διαπόμπευτις τοῦ οἰκογενειακού γοήτρου, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπώλεια ἀνθρώπων ὑπάρχειν, ἀπελθουσῶν λίγιν προώρως ἐκ τῶν προσορίλων ἀγκαλῶν πατρὸς καὶ μητρὸς ὑπὸ νόσου ἀπότομου καὶ μαρασμούσιν, τὴν διοίκην νόσον καὶ αὐτὸς ὁ ἵκτρος τῆς οἰκογενείας ὑπορπευθεῖς, ηδύνατει πολλάκις τέλος πάντων νὰ ἐκρρίσῃ: εἴτε τέλος τὴν δύον τῆς ἀπωλείας καὶ πάρκα φύσιν σφοδρά ἀκολουθησασῶν.

Ίδου τέλος ἐν συντομίᾳ καὶ τοῦ ὥραίου οὐλούν ἢ βρωμερὸν αὕτη ἔξις πόσον καὶ εἰς τοῦτο ἐμφιλοχωρεῖ: ίδου τέλος καὶ αἱ δειναὶ καὶ ἀπαίσιαι συνέπειαι του ποῦ, τέλος τοῦτο καταλήγει καὶ πῶς τὸ οἰκογενειακὸν γόητρον ἐξαρχεῖται.

ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΜΑΝΙΑΣ.

Μετά τὸ πέρας τῆς συντόμου περιγραφῆς τοῦ φρίκτου πάθους τῆς νεότητος καὶ παρὰ τῷ ὥραίῳ οὐλῷ, δὲν κρίνω ἀσκοπον νὰ παρενθέσω καὶ τὸ περὶ ἐρωτομανίας κεφάλαιον, διανοητικῆς ταραχῆς οὔσης καθαρῶς, ως συνέπεια καὶ παρὰ τοῖς δύο φύλοις καὶ κυρίως παρὰ τῷ ὥραίῳ τῆς καταχρήστεως εἰς τὴν βρωμερὰν καὶ ἀπεχθῆ ἔξιν τῶν. Ἡ ἐρωτομανία λοιπὸν εἶναι πάθος ἐγκεφαλικόν, τὸ δόπιον οἱ φέροντες τοῦτο ἀσχέτως γένους καλλιεργοῦσι τὸ αἰσθημα τοῦ ἔρωτος εἰς ὑπερβολικὸν τοιούτον βαθμόν, ἀστε καταντοῦν, οὐ μόνον νὰ ἀγαπῶσι σφοδρῶς πρόσωπα πραγματικά, ἀλλὰ πολλάκις φανταστικά καὶ διώς ἀνύπαρκτα. Οἱ ἐρωτομανεῖς προσηλώνουν διαρκῆς τὸν νοῦν των πρὸς γνωστόν τι ἀντικείμενον, ἢ καὶ διώς διόλου πρὸς αὐτοὺς ἄγγωστον, καταβιβρωσκόμενοι ἀεννάως ὑπὸ ὑπερ-

μέτρου πρὸς αὐτὸν ἔρωτικον αἰσθήματος. Οἱ ἔρωτοι τῶν οὐτοὶ εἶναι καθηρῶς διαγνοητικὸς καὶ ὑπὸ σύδεμικῆς Ἀρροδίσιου διεγέρσεως συνοδεύεται. Η τοιαύτη πάθησις δικροῖται κατὰ πολὺ τῆς νυμφομακνίας καὶ σατυριάτεως κατὰ τοῦτο ίδιας, ὅτι εἰς μὲν τὴν ἔρωτομακνίαν ὁ ἔρωτος ἐν νῷ καὶ ἐν ὄρντασίκ εὑρίσκεται· ἐπομένως ὁ ὑπὸ τῆς μακνίας τοῦ ἔρωτος καταληχθενόμενός καθίσταται τὸ πατεγνίδι τῆς φρυντασίκ του· ἀπ' ἐκντίξδε ὁ σάτυρος καὶ νυμφομακνίας παρίσταται τὸ θῦμα τῆς φυσικῆς διατηρηχῆς του.

Η ὄψις τῶν ἔρωτομακνῶν εἶναι ἀρκούντως γραπτηριστική· π. χ. οἱ δόθηκαν τῶν εἰσὶ λίγαις ζωηραῖς, το βιλέμψα τῶν συμπαθέας, ὁ τρύπων τοῦ σέρεσθοι λεπτὸς καὶ εἰς ἕκρον γλυκύς, οὐδέποτε ἔκτροχιαζόμενοι τῶν συνήθων κακονών τῆς καλῶς ἐνοούμενης ἀνατροφῆς καὶ εὔπρεπείας.

Μεριμνῶσι περὶ τοῦ λατρευτοῦ ἔρωτικοῦ προσώπου τῶν, παραμελοῦντες ἑαυτοὺς καὶ διλοκηρίαν καὶ πρὸς αὐτὸν καὶ μόνον μετὰ τρυφερότητος καὶ ἔκρας προσηγνείας προσηλοῦνται· τέλος πάντων καθίστανται διοῦλοι φρυντικοὶ τῶν ὅρεέων τῶν, ἔκτελοῦντες τὰς θελήσεις τῶν ἐν εἴδει νευροσπάστων, ἔρυκιον γινόμενοι καὶ μετὰ παιδοριῶδούς μάλιστα ἐπιπολαιότητος εἰς δλας τῶν τὰς ίδιοτροπίας.

Οἱ τοιοῦτοι καθίστανται ἐπίσης περίλυποι, εὑρισκόμενοι μακρὰν τοῦ λατρευτοῦ τῶν προσώπου, ώχριῶντες τὸ πρόσωπον καὶ ἀλλοιούμενοι κατὰ τὸν γαρακτῆς. Οὐ πνος τῶν καὶ ἡ ὅρεις, ὅπως καὶ πᾶσα ἀλλη τῶν ἐπαγγόλησις ἀπόλλυνται. Καθίστανται ἀνήσυχοι, ρεμβώδεις, ἀπέλπιδες, δύστροποι καὶ ἐν πλήρει πάντοτε θυμῷ.

Η ἐμφάνισις τοῦ λατρευτοῦ τῶν ἔρωτικοῦ ἀντικειμένου ἔξαφνα τοὺς μεταβάλλει, πληροῦσσα αὐτοὺς χαρᾶς. Νομίζουσι τότε ἑαυτοὺς τοὺς μᾶλλον εύτυχεῖς τῶν θυητῶν τοῦτο δὲ καταφαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ἀπὸ τῆς γελαστῆς φυσιογνωμίας τῶν, καθίσταμενοι τότε εὐπροσήγοροι, διαρκῶς χαριεντιζόμενοι, μὲ τὸν νοῦν πάντοτε ἐστραμ-

μένον πρὸς τὸ φλέγον αὐτοὺς ἀντικείμενον, ὅπερ ἔξακολουθοῦσιν ἀκόμη καὶ νὰ ὄνται εὐναντῖα.

Παρὸ τοῖς τοιούτοις ἀτόμοις, τοῖς διὸ τῆς ιδέας τοῦ ἔρωτος τρεφεμένοις καὶ μετ' αὐτῆς κομψωμένοις, ὡς καὶ περὰ τοῖς μακνιακοῖς, τοιαύτη ίδεα καλλιεργεῖται ἀποκλειστικῶς, καὶ πρὸς ταῦτην καὶ μόνην ἔχουσιν προσηλώσει πᾶσαν τὴν ἐκυτῶν προσαγγήν καὶ ἐναγγόλησιν. Ἐκ ταύτης ἀναπτύσσεται εἰς αὐτοὺς τὸ αἰσθημά τοῦ φόρου, τῆς λύπης, τῆς χαρᾶς, τῆς ἐλπίδος, καθιστάμενοι αἱ πλέον ἀτυχεῖς ὑπάρχεις, καθόσσον τὸ πᾶν λησμονοῦσιν, οἷον γονεῖς, φίλους, σικείους καὶ πᾶσαν τὴν κοινωνίαν, ἐγκαταλείποντες τέλος πάντας διὰ παντὸς μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ψυχριμίας. Περιφρονοῦσι τὸν πλοῦτον, τὰς τιμές, τὴν δόξαν καὶ ἐν ἐντόπιον δύνανται νὰ ἔχτελέσωσι τὰς μᾶλλον παραχρόζους, δυσχερεῖς καὶ ίδιορρύθμους πράξεις.

Οἱ ἔρωτομακνεῖς οὗτοι τρέφουσι μεγάλην καὶ πολὺ ὑψηλὴν ίδέαν περὶ τῶν φυσικῶν καὶ ψυχικῶν γαρισμάτων τῶν. Νομίζουσιν ἔχαυτοὺς ἐκ τῶν ὀρκιστέρων ἀνθρώπων, κομψεύμενοι δὲ καὶ ἐν ἐπιμεμελημένῃ πάντοτε περιθολῇ διατελοῦντες, ἐπιτίθενται πολλάκις δι' ἔρωτικῶν φόρων ἀνεξιχρέτως πρὸς ἀπέτας τὰς γυναῖκας. Τοῦ χρόνου χωρίσαντος πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ τῆς ἀνωτέρω διαταραχῆς τῶν γενικευθείσης, καθίστανται αὐθικδέστεροι καὶ λίγαις ἐπικίνδυνοι εἰς τὰς συναναστροφές, τοὺς περιπέτους καὶ ἐν γένει εἰς πᾶσαν μετὰ γυναικῶν συνάντησιν. Οὗτοι τότε καταλαμβάνονται ὑπὸ μακνίας, καταγινόμενοι εἰς τὴν ἐπιστολογραφίαν, ἔχοντες τὸ θαρρός νὰ ἀποστέλλωσιν ἐπανειλημμένως ἐπιστολὰς πρὸς ὑψηλά τῆς κοινωνίας πρόσωπα καὶ πρὸς ἐστεμένας ἀκόμη κεφαλάρις, ἐκθειάζοντες δι' αὐτῶν τὰ σωματικά, ψυχικά καὶ διανοητικά τῶν χαρισμάτων. Σημειώτεον δ' ὅτι παρὸ τοῖς τοιούτοις συμβάνει τὸ ἔζης διανοητικὸν περίεργον φυνόμενον. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μονομακνίας τῶν ὁ ἀσθενής

ούδεμίναν διεκνοητικήν οὐλὴν δικταρχήν ρέρει. Οὗτος σκέπτεται καὶ κρίνει, ὅπως ὁ ὑγιέστερος τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ οἰουδήποτε ὄλλου ἀντικειμένου, ἀλλοτρίου ὅμως πάντοτε τῆς ἐνεστώσης παθήσεώς του, παρευρισκόμενος εἰς συναναστροφής ὑψηλοῦ κοινωνικοῦ κύκλου, εἰς συλλόγους, δικαστήρια καὶ ὄλλα ἐπίστημα κέντρα, φερόμενος ἐπίσης εὐγενῶς καὶ λίαν ὀρθόρροων καὶ μὲ πλήρη διανοίας διαύγειαν, χωρὶς οἰοδήποτε νὰ ἐννοήσῃ ποτὲ ὅτι πρόκειται περὶ προσώπου ἐρωτομανοῦς.

Ἐν τούτοις μ' ὅλα ταῦτα τὰ ὑγιῆ προσόντα του, προκειμένου νὰ ὑπεισέλθῃ ἐν τῷ μέσῳ ὅμιλία τις, ἀντικείμενον ἔχουσα τὸ λατρευτόν των, ταράσσεται ἀμέσως τὰς φρένας, καθιστάμενος ἀγνώριστος, τυζητῶν πεπλανημένων καὶ ὅλως παραλόγως καθόσον ἀπ' ἀρχῆς τῆς νόσου του τοιούτον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι εἶχε καὶ τοιούτον συμπέρασμα ἔδει νὰ ἀναμένῃ τις παρ' αὐτοῦ.

Ἡ ἐρωτομανία ἔνδηλοῦται καὶ ὑπὸ ὄλλον τύπον. Οἱ ὑπὸ ταῦτης καταλαμβανόμενοι κατατήγουν εἰς μεγίστην λύπην, διαρκῶς ἐκφέροντες στεναγμούς τοιούτους, ὡς ἔχει πᾶν δί' αὐτοὺς ἀπόλυται μελαγχολοῦσι, δὲν τρώγουσι, διατελοῦντες ἐν μεγίστῃ σιωπῇ τέλος δὲ καταβαλλόμενοι σφόδρα καὶ ἐν τελείᾳ ἀπισχνάσει καταλήγοντες, πυρεσσοντες δὲ διαρκῶς ὑπὸ πυρετοῦ, ὃν καὶ ἀρωτικὸν ἀπεκάλεσαν, τερματίζουσι τὸν βίον μὲ πλήρη πυρετώματος μαρασμοῦ, ἢ καὶ τὸ μᾶλλον σύνηθες αὐτοκτονεῖσιν, ἢ τέλος γηράσκοντες ἀπομαραίνονται καθ' ἔλοκληρίαν καὶ οὕτω μὲ τὸ γῆρας συναποκομίζουσι καὶ τὸ χάρισμα ἐκεῖνο, τοῦ νὰ καθιστανται τὸ παίγνιον καὶ οἱ γελοιωδέστεροι τῆς κοινωνίας, ἥτις προσκαλοῦσικατούντες ἐν συναναστροφῇ καὶ λοιποῖς κύκλοις διέρχεται εὐχαρίστους στιγμὰς τέρψεως καὶ διασκεδάσεως (διὰ λογαριασμὸν ἐννοεῖται καὶ τοῖς μετρητοῖς μᾶλιστα τῶν ἀπομωραθέντων ἐσχατογήρων). Ὁρθῶς λοιπὸν ἐνταῦθα ἐφαρμόζεται ὅτι «οὐ γάρ ἔρχεται τὸ γῆρας μόνον»,

Σημειωτέον δ' ὅτι οἱ ἐρωτομανεῖς δύνατον είναι νὰ συγχιεθοῦν μὲ τοὺς ὑπαρκούς, ἀλλ' οὐτοὶ διασέρουσι τῶν δευτέρων, καθίσον περιορίζονται εἰς ἣν καὶ μόνον ἀντικείμενον, τὸ ὄποιον καὶ μανιωδῶς λατρεύουσιν, ἐνῷ οἱ ὑπερικοὶ μανικοὶ στρέφονται πρὸς οἰονδήποτε ἀντικείμενον, δυνάμενον νὰ ἐρεθίσῃ τὸ νευρικὸν αὐτῶν σύστημα.

Πρὸ τοῖς ἀρχαῖοις ἡμῖν προγόνοις καὶ ἐπὶ Ρωμαϊκῶν ἀκόμη γρόνων ἡ ἐρωτομανία ἦτο μίχ ἐκδίκησις τοῦ ἔρωτος, διὰ τῆς ὄποικης ποινῆς ταύτης κατεδικάζοντο οἱ στρεβλοῦντες τὴν σοκακήν ἡδονὴν, ἢν ἀλλογοῦ ταύτην ποιοῦντες, ὅλως τὴν ούσιν τῶν μετέβαλλον καὶ τὸ γένος τῶν ἀρδηνάντερων, ἐξηγοῦμενοι σχολεστερον, πράκειται περὶ τῶν παιδεραστῶν καὶ τῆς ὄποικης παθήσεώς των παιδεραστίας, κατωτέρω λόγον ἀμέσως ποιοῦμεν.

ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΕΡΑΣΤΙΑΣ

Ἄληθες καὶ ἀπροκαλύπτως ὅμοιογῶς ὅτι τοιοῦτον ζήτημα δὲν ἐσκόπουν ποσῶς νὰ πραγματευθῶν ἐνταῦθα, τὸ μὲν διὰ τὸ δυσδέες τῆς ὑλῆς αὐτοῦ, τὸ δὲ ἵνα μὴ μολύνω τὸν κάλκιον μου, ἐμβάπτων αὐτὸν εἰς μελάνην τοιούτου φυράματος· ἐν τούτοις ἐπειδὴ καὶ ἡ παθήσις αὕτη εἶναι ἀπότοκος τοῦ φρικτοῦ πάθους σου εἰς τὸ ὄποιον ὑποκύπτεις, οὐλάτην νεότης, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, εἶναι τὸ αὔτο πρᾶγμα, ἀλλὰ ὑπὸ ὄλλην μορφήν, διὰ τοῦτο καλεῖται Αὐγανισμὸς «Ab appetus», ἔκρινα εὔλογον καὶ περὶ τούτου μνεῖαν νὰ κάμω ἐν γενικαῖς ὅμως γραμμαῖς, ὅπως τοῦτο δὲν παρέλειψε νὰ πράξω καὶ εἰς τὸ περὶ τοῦ φρικτοῦ πάθους παρὰ τῷ ὥρχιῳ φύλῳ κεφάλαιον μας. Λοιπὸν ἡ παιδεραστία εἶναι μίας ἀπὸ τὰς μᾶλλον αἰσχροτέρας καὶ ἀπεγνωστέρας ἔξις τοῦ ἀνθρώπου, μεταβάλλουσα τοῦτον κατ' οὐσίαν εἰς γυναῖκα μὲ μορφὴν ὅμως ἀνδρὸς καὶ κα-

θιστῶσα τὸν νοῦν καὶ τὴν ψήχην αὐτοῦ ὅλως ἀγνώριστον καὶ εἰς τὸ ἔπακχον οὔτιδανήν. Πρὸ τῆς ἀποτροπαίου ταύτης πράξεως στριμοτέρη πλέον ὁ νοῦς τοῦ θέλοντος νὰ περιγράψῃ ταύτην, συνεπῶς καὶ ἐπίθετο κατάλληλος δυσκόλως δυναμένου νὰ διεύρῃ, ἵνα ταύτην τὴν πρᾶξιν ἐπονομάσθῃ. Δικαίως δὲ οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν συγγραφεῖς καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ Ρωμαῖοι, καίτοι ἔζησαν εἰς ἐποχὴν τῆς ἀκμῆς τῶν Κρονίων, ὅπως κατωτέρω ὁ ἀναγνώστης θέλει ἴδει, ἐν τούτοις οιγὴν ἀπόλυτον ἑτήρησαν περὶ ταύτης.

Αὕτη τὴν καταγγωγὴν της ἔλκει ἀπὸ τῶν ἀπωτάτων χρόνων, ἀφοῦ καὶ περὶ Σωκράτους, τοῦ ἀρχαίου φιλοσόφου μας πολλὰ θέλουσι νὰ εἰπωσιν, ὅτι καὶ αὗτος μὲν τὴν τότε φήμην του ἐκηλιδώθη διὰ τοῦ εἴδους τούτου τῆς παρὰ φύσιν ἀσελγείας.

Ἐπὶ Ιωμαῖκῶν χρόνων καὶ ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Καισάρων τὰ Ἀριστίστα ἔφιμασαν εἰς τὸν ὄπετον αὐτῶν βαθμόν, ἡ δὲ ἀκολασία ὑπερέβη τὰ ὄρια πάσης ἀνθρωπίνης διεγέρσεως, αὐτὸς δὲ ὁ Καῖσαρ ἀποκλειστὸς ἀνὴρ τόσων γυναικῶν καὶ γυνὴ ταυτοχρόνος τόσον ἀνδρῶν.

Ἐπὶ Αὐτοκράτορος Νέρωνος ἡ ἀκολασία αὕτη ἔρθεται εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν τῆς ἔξαπλωσεως.

Οἱ Gabde εἶχεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις του πολλοὺς νέους εὐειδεῖς μετά τῶν ὄποιων διήργετο τὰς ὥρας του ἀκολασταίνων ἐνεργητικῶς καὶ παθητικῶς. Ἐν γένει ἐπὶ τῆς Ρωμαϊκῆς ἐκείνης ἐποχῆς καὶ ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ αὐτοκρατορικῇ αὐλῇ ὅργια ἀληθῶς ἐτελοῦντο. Νέρωνες, Τιθέριοι, Μεσσαλίναι, Καλλιγοῦλαι καὶ λοιποὶ αὐτοκρατορεύοντες, καθὼς καὶ τότε πάντες οἱ ἐν τέλει, τὰ ἔξαρθλωματα ταῦτα τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς, ἔχρωπάλουν καὶ ἡκολάσταινον ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν συζύγων των μετὰ τῶν μητέρων των, ἀδελφῶν των καὶ συγγενῶν των ἡ δὲ Μεσσαλίνα ἐγκώμια καὶ στεφάνους ἐδέχετο ἐν τῇ τότε ἐκείνη πορνοειδεῖ αὐτοκρατορικῇ αὐλῇ διὰ τὴν ἀντοχὴν

αὐτῆς εἰς τὰς πολλακτὰς καὶ πολυμόρφιον Ἀρχοδιείους προσθεῖταις τῶν ἐραστῶν της.

Εἰς τοιαύτην λοιπὸν ακτάτασιν εὑρίσκετο τόπος δυστυχῶς ἡ κοινωνία διὰ τῆς τελείας ἐκρυπτίσεως τῶν ἡθῶν, ὅτε ἡ ἐμφάνισις τοῦ Χριστικινούς εἴδωλος τὸ θύρας εἰς τὸ βαθύτατον σκότος, ὡς ὁ λαζαπων ἦλιος εἰς τὸ στερέωμα ἐκ τῆς νυκτὸς ἐργάζενος, κηρύζεντος ἀληθῶς τὴν ἀρετὴν, τὴν ἐγκράτειαν, τέλος δὲ καὶ τὴν μονογαμίαν τὴν ὄποιαν, ὡς γινώσκομεν πάντες ἐθέσπισαν εἰς νόμον ιερόν. Εὐτυχῶς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἀκούντως μέχρι τοῦ εἰδηστηκατοπλάθη, δώσας τέλος τοὺς ἀναμενομέους καρποὺς πρὸς τὴν ἡμικοπούησιν τοῦ ἀνθρώπου. Πλὴν ἀτυχῶς Ἀσιατικά τινα βάρβαρα στοιχεῖα εἰσδύσαντας ἐν τῇ ὥραιᾳ ἡμῶν Ἀνατολῇ καὶ δεσπόσαντα ἐπὶ πολλοὺς αἰώνας ἐπὶ τῆς ράχεώς μης δὲν παρέλειψαν καὶ εἰς τὴν φιλτάτην πατρίδα, δούλην καὶ ἐλευθέρων σπέρματά τινα, ὡς αἰσχύστην κληρονομίαν νὰ μῆς καταλίπωσι, διὰ τῶν ὄποιων καὶ σήμερον πολλοὶ τρέφονται, ἀτιμίν καὶ κατακινύνην μόνον εἰς τὸ Ἐθνος μας παρουσιάζοντες.

Τὰ τοιαῦτα τέρατα δέοντα διὰ παντὸς μέσου νὰ ἐκλείψωσι καὶ ἀπηγνῶς νὰ τιμωρῶνται καὶ μάλιστα αὐθωρεῖ διὰ τοῦ Λυντσίου νόμου, ἀσχέτως τῆς ποινῆς τῇ ὄποινα ἡ πολιτεία μας αὐτοτρόψ, ὡς εἶναι γνωστὸν, ἐπιτέλλεται. Νομίζω δὲ τὴν ἡ ἔνευ διαδικασίας ποινὴν ἡ διὰ τῆς ἐμβοπτίσεως τῶν τεράτων τούτων δημοσίᾳ ἐντὸς κάδου ἐκ κοπρικωδῶν πεπληρωμάνου οὐσιῶν, θά ἥτον ἡ καλλιτέρα πάντων τιμωρία καὶ ἡ μᾶλλον διαπομπεύσουσα αὐτούς εἰς τὸ κοινόν διὰ παντός. Καὶ ἀληθῶς οὗτοι οὐδέλως εὑρίσκονται ἐν καλῇ δικαιοτειχῇ καταστάσει πολὺ δὲ ὄρθιῶς δὲ Ιατροδικαστὴς καὶ διάσημος διδάσκαλος τῆς Ἰατρικῆς Ambroise Tardieu ἀπεκάλεσε τὴν μᾶλλον ἀ-

ποτέρωπισιν καὶ εἰδεγθεστάτην ἔξιν, οὗσιν ἐγκεφαλικὴν ακθηρίδιον διεκτροφήν.

Ἐκ τῆς ἐγκεφαλικῆς ταύτης διεκτροφῆς οὐδὲν ἔτερον πρίπει νὰ ἀναμένῃ τις, εἰμὴ τὸν ἔνδρα μεταβλητόμενον, νὰ λέγεται καὶ τὸν εὑσίαν εἰς γυναικῶν, κατὰ ταμακτικὴν ὅμως καὶ φυσιολογικὴν διάπλασιν ποτέ· καθόσον οὔτε τὰ γεννητικὰ μόρια τεῦ ἑτέρου γένους του δύναται ν' ἀποκτήσῃ, οὐδὲ τὴν φύσιν του νὰ διεκτρέψῃ καὶ ταύτην τόσον εὐκόλως νὰ δυνατῇ νὰ ἀντικαταστήσῃ ἐπίστης ἐκ τούτων τῶν ἀθλίων ὅντων πρέπει νὰ περιμένῃ τις καὶ τὴν τελείων στρέβλωσιν παντὸς αἰσθήματος φυσικοῦ καὶ πέλος πλείστας ὅσκες σωματικῆς βλάβεως ἐν ἀρθρονόσι, οἷον τὴν φθίσιν εἰς τοὺς παθητικοὺς ἀσελγαίνοντας, ἐπίστης τοπικὰς παθήσεις τοῦ πεπτικοῦ συστήματος καὶ κυρίως τῆς φύσεως καὶ τῆς δποίας νομίζει τις ὅτι προσκρούοντες οἱ ἔδραις κατὰ τῆς δποίας νομίζει τις ὅτι προσκρούοντες οἱ τοιοῦτοι, ὡς ἐπὶ ἀποκρήμνου βρέχου εὑρίσκουν ἀληθιῶς τὴν καταισχύνην καὶ τὴν περιφρόνησιν καὶ αὐτῆς τῆς φύσεως καὶ τῆς κοινωνίας ἀπάστης ἐπίστης. Τὰ συρίγγια καὶ καρκινώματα, τὰ περὶ ταύτην σχηματιζόμενα, εἰσὶ πάντα ταῦτα τὸ ἀνεξίτηλον κατοπτρὸν τῆς αἰωνίκης δημοφεύσεως τῶν τοιούτων τεράτων, διὸ δὲ τῆς συγχάτκης εἰς αὐτοὺς ἐπεργομένης τελείως τυφλώσεως, ἐπὶ μᾶλλον ἀποδεικνύεται ὅτι η φύσις κατοιδῆσσα ὅτι τὸ σκότος ἐπεξήτησκεν πρὸς τροφήν των, αὐτὸς τοῦτο καὶ αὐτὴ ἀπέστειλεν αὐτοὺς πρὸς αἰωνίαν τιμωρίαν.

ΙΙΙαράδειγμα Ιου.

Κατὰ τὸ 1895 ἀτυχὴς πατήρ, ἐκ Καρυστίκες ἐρχόμενος καὶ ναυτικὸς τὸ ἐπάγγελμα, προσεκάλεσε μὲν γὰρ τὸν πάσχοντα υἱόν του, οὗτονος ή ἀσθενεῖα βίον πενταετίας ἡρίθμει. Οὗτος μοῦ διηγεῖτο ὅτι ἔκτοτε ἥρξατο νὰ βλέπῃ τὴν τοῦ υἱού του ὑγείαν, οὐχὶ εὐχάριστον, ἔστι δὲ ὅτε καὶ κατὰ βράχος κλονιζομένην, κα-

θέσον ὅγει μόνον κατὰ θρέψιν γήλοιοιστο, ἀλλὰ καὶ ἐκ τραυματικῶν γεγονότων καὶ ποδῶν κατελκυόντωντο, τούτου αὐξηχομένου ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καὶ μὴ ὑπογωροῦντος παστωτικοῦ παχεῖαν τῶν ἐκεῖ δυναδέλφων ἀντιτασσομένην θεραπείαν. Εξετάσκοντες τοῦτον ἐπιστημένως διεγγάσαμεν ἐκ πρώτης ὄψεως ὅτι πρόσκειται περὶ τερόμου τῶν ἔνων καὶ κάτω ἔκρων, προσομοίου τῆς νόσου γορείας. Ἀποκλείσαντες διείστησαν πάσχες τὰς λοιπὰς αἰτίας, τὰς διόδουσας τὴν πρωτοπαθή ταὶ ἐπίκτητον γορείαν καὶ ἀνευρόντες ταύτογράνως σημεῖά τινας ὑπεπταχ, ἡνιακάσημεν διπλὸν πολλόν περιστροφῶν καὶ ἐλιγμῶν τὸν ἔρρωστον νὰ μῆτε ἐμολογήσῃ ὅτι ἀπὸ γένους πολλοῦ ἐπεδίδετο εἰς τὴν τῶν πιθήκων βρωματικῶν καὶ συγχάτκη μάλιστα καὶ δις τῆς ἡμέρας, ἐκμαθών ταύτην ἀπὸ τούς ἐν τῷ δημοτικῷ Σχολείῳ συμμαθητάς του. Ο τρόμος οὗτος τῶν γειτῶν καὶ ποδῶν παρηκολουθεῖτο μετὰ γενικῆς τῆς θρέψεως ἀλλοιώσεως καὶ λοιπῶν συμπαρομητούντων συμπτωμάτων. Τὸν ἀτυχῆ πατέρα συνέβουλεύσκειν καὶ αὐτὸν ἐπίστης τὸν ἡλίθιον, μόλις δωδεκαέτιδος, νὰ παύσῃ, διδών δλίγον κατ' ὀλίγον τὸ διατζύγιον ἀπὸ τῆς βρωματικῆς ταύτης ἔξεώς του, μὴ παραλείπαντες εἰς τὸν πατέρον νὰ συστήσωμεν ἐπίθλεψιν διαρκῆ μετὰ τῆς διαγραφείσης θεραπείας καὶ ἐν ἀνάγκῃ δέσιμον τῶν γειτῶν μὲν ραβδισμὸν ἀλύπητον καὶ ψυχρολουσίας συγχάτκης. Τί ἀπέγεινεν ἔκτοτε ἀγνοῶ κατὰ πόσον ὠφελήθη, ἀμφιβάλλω πολύ ἵσως οὐτος νὰ εὑρίσκεται ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει, η νὰ ἀπῆλθεν λίσαν προώρως εἰς τὰς αἰωνίας μονάς. ἔνθι οὐδεὶς πόνος καὶ στεναγμός, ἀλλ' αἰωνία τοῦ ἀγθύώπου ἀνάπτασις.

ΙΙΙαράδειγμα Ιου.

Νέος τις καλῆς οἰκογενείας, ἐτῶν 18 καὶ μορφώσεως, οὐχὶ τῆς τυχούσης προσήλθε μετὰ τοῦ φιλοστόργου αὐ-

τοῦ πατρὸς νὰ μᾶς συμβουλευθῇ διὰ τὴν τῶν δυνάμεων ἐξάντλησίν του, τὴν πάθησον τοῦ στομάχου καὶ κατέφυγαν ὡργότητα μετὰ παλμῶν καὶ αἰσθήματός τινος φόρου, διὰ τὸ παρόπατόν τὸν κατελάμβανεν.

Ἐκ πρώτης δύναμος ὄψεως ὑποπτευθεῖς διὰ τὴν ἐπικαπάρρωτος καὶ βρωμερὸν ἔξις του εἶναι ή μόνη αἰτία τῶν ἐνοχλήσεων, οἵτις ἡσθάνετο οὖτος, προσεπάθησε διὰ διαφόρων συμβούλων καὶ παραχνίσεων ωὐ κάμω αὐτὸν γὰρ μοῦρον ἔξομολογηθῆ τὸ αἴσιον τῆς παθήσεως του. Τῷ δούτι δὲν ἡρήνθη νὰ κάμῃ πλήρη δρμολογίαν, προσθέσας μοι διὰ τὴν ἀντηρῶν τοῦ πατρὸς μέσων προέβανεν καταχρώνεκα αὐστηρῶν τὸν πατρὸς γυναικῶν ἥποχην. Καὶ τούτοις δὲν ἔφερε παθήσεις; Στόμαχος, καρδία, γειτεῖς καὶ πόδες του, πρόσθισον καὶ τὸ μυχό του εὐρίσκοντο εἰς ἀθλίαν καὶ ἐλειπόντην κατάστασιν. Συνεστήσκμεν θεραπείαν, ἀλλὰ οὐδὲν δύετος ἐξ αὐτῆς καταρκνές καὶ παρήγορον ἐπηλθεν. Ἐγάθη δὲν τοῦ παντὸς καὶ τοσας χρόνον πολὺν θὰ βραχινίζεται μὲ τὸ αἴσθημα βραχιατήτης πικρίας διὰ οἱ πρώην οἵτοις καὶ συνάδελφοί του καὶ ὑγείαν ἀπραγμάτων καὶ θέσιν κανονικὴν ἕσθιον καλήν κατέχουσται.

Τὴν πρᾶξιν ταύτην τὴν κτηνώδη ἀπὸ πενταετίας καὶ πλέον ἔξετέλει, διόπου καὶ ἔκτοτε δὲν αὐτοῖς αἰτίας ἐνοχλήσεις τὸν κατέβαλον. Ὅποδείξαντες πρὸς αὐτὸν τὴν χλήσεις καὶ τὴν μετὰ τῶν γυναικῶν μετάλληλον θεραπείαν καὶ τὴν μετὰ τῶν γυναικῶν ψετρίαν καὶ κανονικὴν χρῆσιν (διότι ή τὸν τὸν ἐπέτρεπε) δὲν παρῆλθε χρόνος πολὺς διὰ ἐπανειδόν αὐτὸν τῷ καθ' διὰ τὴν ὑγιαῖς καὶ εὐχάριστον, ἀνομολογήσαντα διὰ τὴν χάρην τοῦ Ἱατρῷ του ἀπηλλάγη ἐντελῶς τῶν ἐνοχλήσεων τοῦ Σατανᾶς καὶ διὰ τὴν ἥδη βαίνει αἰσιώς σημειωτέον δύναμον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτην δρεῖνεται τὸ μὲν εἰς τὴν εὐρύταν τοῦ πάσχοντος, τὸ δὲ εἰς τὴν ὀλιγοχρόνιον χρῆσιν τοῦ αὐνανισμοῦ.

Παράδειγμα 3ον.

Φοιτητής τις τῆς νομικῆς, διστις μεγίστην κατάχρησιν της βρωμερᾶς πιθηκικῆς ἔξεως ἀπὸ τῆς μικρᾶς του ἡλικίας ἔκαμνεν, ἔξακολουθῶν ταύτην νὰ καλλιεργῇ μέχρι τῆς στιγμῆς διόπου μὲ συνεδουλεύετο ἔνεκα φόρου μεταδόσεως Ἀφροδιτῶν Πακθῶν οὐδέποτε ἀποφασίσας νὰ

προσέλθῃ εἰς τὴν ὁραίαν ἐκείνην θεὸν Ἀφροδίτην καὶ τῶν ἀρκοσπέδων ἀρθῆ (ἀροῦ ή τὸν τὸν διὰ τὸν ἐκάλυπτον ποστός) ἐκ τοιχύτης σπερματορροίκς ή ἡλίθιος οὗτος ὑπέρερεν, ὥστε καὶ ἐώς ἀμάξης καὶ ἐν περιπάτῳ εὑρισκόμενος ἀρθόνως τὸ σπέρμα του ἔγανεν· ὡς ἐκ τούτου ἔρθισεν εἰς τοιχύτην κατάστασιν σωματικὴν καὶ πινευματικὴν, ὥστε καὶ τὰς σπουδάς του ἀνέκοψε καὶ τὸ περιπλανάτον προσωρινόν, ὅπερ εἶγεν ἐπάγγελμα ἐγκατεῖται, κατακροτάς ἵσχυντας, ὡς θύτισκός καὶ ἀρηρημένος καὶ ἀπλανής τοὺς ὀρθαλμούς, ὅπως τὸ Ἰνδικὸν πτηνόν. Καὶ ποίκις οὗτος δὲν ἔφερε παθήσεις; Στόμαχος, καρδία, γειτεῖς καὶ πόδες του, πρόσθισον καὶ τὸ μυχό του εὐρίσκοντο εἰς ἀθλίαν καὶ ἐλειπόντην κατάστασιν. Συνεστήσκμεν θεραπείαν, ἀλλὰ οὐδὲν δύετος ἐξ αὐτῆς καταρκνές καὶ παρήγορον ἐπηλθεν. Ἐγάθη δὲν τοῦ παντὸς καὶ τοσας χρόνον πολὺν θὰ βραχινίζεται μὲ τὸ αἴσθημα βραχιατήτης πικρίας διὰ οἱ πρώην οἵτοις καὶ συνάδελφοί του καὶ ὑγείαν ἀπραγμάτων καὶ θέσιν κανονικὴν ἕσθιον καλήν κατέχουσται.

Παράδειγμα 4ον.

Νέος τις, ἐτῶν 20, φοιτητής τῆς... ἥλθε πρὸς ἡμᾶς διὰ τὴν θεραπευθῆ, πάσχων πρὸς χρόνου ἀπὸ ἐπειδής διὰ τὸν οὔρησιν κατέτη τὸ λέγειν του καὶ ἐν ὕρᾳ νυκτὸς ἐνοχλούμενος ἀπὸ πολυσυρίαν συγκάτης καὶ ὑπὲρ τὸ δέον. Ἐξετάσας αὐτὸν ἐπιστραμένως οὐτε βλενδόροισκαν εἰς αὐτὸν ἀγνεῦρον, οὐδὲ κυστίτιδα, οἰασδήποτε μορφῆς, ἀροῦ καὶ τὰ οὔρα καλῶς προηγουμένως ἐξητάσθησαν. Ἐξάντλησίς τις δύναμος τοῦ σώματος μετὰ γαρακτηριστικῶν τινῶν προσώπου καὶ ἡ ἀναβολὴ τοῦ νὰ δώσῃ τὰς διδακτοτοῦς πρικές αὐτοῦ ἔξετάσεις κατατάσεις, ταῦτα πάντα μοι ἔδωκαν τὴν μπόνοιαν διὰ τὸ ἥγαιον οὔτος αἰρετικός καὶ ἀσεβής τῆς Ἀφροδίτης ὀπαδός. Καὶ πράγματι δὲν ἥργησε νὰ μάς ὁμοιογήσῃ ἀποκαταστάσεις, τὴν ἀλήθειαν, ὅπου ἔκτοτε τυ-

χρών παρό^τ ἐμοῦ τακτικῆς καὶ ἐπιμελοῦς θεραπείκες καὶ
γινόμενος πρὸς ταῖς ἀλλοις καὶ διπλόδης γνήσιος τῆς Ἀ-
φροδίτης ἀπὸ αἰσετικοῦ καὶ ἀσεβοῦς διπλόδου κύπεης, ἀ-
νέκτησε τὴν ὑγείαν του, ἐμμείνας εἰς τὴν ὁδὸν τακτην,
καίτοι εἶχε μέγαν φόβον τοῦ κινδύνου τῆς προσκατέβεως
μεταδιπλικοῦ νοσθήματος.

Ίδοι τέλος ὅτι οὐ νοῦς είναι, ως επι το πλειστον .ο
μόνον φρέμακον εἰς τὴν πάθησιν τχύτην, ἀποδεικνυομέ-
νου ὅτι καπέναντι τῆς ισχύος του οὐδὲν η ἐπιστήμη δύ-
ναται να παρέξῃ ὅρελος.

Иларийонъ. №7.

ραπευτικὴ μέσον. Τί ἡ πέμπτηνεν ἔκτατος ἀγνῶσθη πιθανότερον φύνεται ὅτι ἡ νόσος φύίτις δὲν μανεστάλη, ἀλλ’ ἐθέλδισε τὴν ἐπάρχοντον κύτην πορείαν, ἀποστείλασσα τούτον ἐκεῖ ὅπου ἡμέραν τινὰ θὰ μετεκθάψειν ἀποκτήσεις, εἰς ἡλικίαν χωρίηραττατην, ἐν μέσω ἀληθουσιογήτων ἐπιδώμων γονέων καὶ μέλλοντος, οὐχὶ εὑκαταρροονήτου, τούτου καὶ πλοασίου συγχάνοντος καὶ ὑποστηριζεως ἔχοντος συγγεγούντων.

Шардстура Гов.

Κατά τὸ 1898 γνωστός μου προστήλθε παρ' ἡμῖν παραπονούμενος διὰ πολλάκις νευρικάς διαταραχές, οἱ ὅποιαι πρὸ πολλοῦ τοῦτον ἤγγλουν καὶ ἀφετήν λύπην καὶ στενογωρίαν παρεῖχον ἔσαυτῷ τε καὶ τῇ οἰκογενείᾳ του. Ἡ μνήμη του πολλάκις ἐπὶ τοσοῦτον τὸν ἐγκατέλειπεν, ὥστε ἡγγεῖ ποὺ τὸν πᾶν αὐτοῦ ἐναπέθηκε καὶ τὸ λατεκάντικειμενά του ἐπίσης ὅτι τὸ καὶ παρθεδίωτερον πάντων τῶν διαταραχῶν του εἶναι, προκειμένου ἡμέραν τινὰ νὴ πυογράψῃ ἕγγραρδόν τι ἐλημονήσε τὸ ἔκατον ὄνομα εἰπών τῷ ἀναμένοντι ὑπαλλήλῳ· ἔ! καὶ τὸ ὄνομά μου; Ὁποίᾳ ἡ θέσις του τότε ἀπέναντι τοῦ ἀναμένοντος ὑπαλλήλου! πλὴν ὅμως τοῦ περιστατικοῦ τούτου καὶ ἀλλα ἐπεισόδια συνέβησαν, προκαλοῦντα ἔκτος τῶν ἀλλων καὶ τὸν γέλωτα ἀντὶ τῆς συγκινήσεως σημειωτέον ὅμως ὅτι τοῦτον παρηκολούθει καὶ ἡ σύζυγός του, ἡτις λαθοῦσσα θάρρος καὶ τὴν πρὸς τὸν Ἰατρόν της οἰκειότητα, ἡρέστο ἀποχωρήσαντος τούτου νὴ μᾶς ἐκφράζῃ πλεῖστα κατ' αὐτοῦ παράπονα· ἀλλ' ὅμως τὸ σοθικώτερον καὶ θιλεούμενόν τοῦ ἔξητο.

«Ἄγ, ιατρέ! πρέπει τέλος νὰ ἐκμυστηρεύθω μετὰ πόνου καὶ ἀνυποκρίτου ψυχῆς ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Οὐ λίθιος οὗτος δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰ συζυγικά του καθήκοντα καὶ δεῖ ἀντὶ τούτων προβάλει κατὰ μόνας

εἰς πρᾶξίν τινας ἀκαταγόμαχοτον, ἐμὲ δὲ θεωρεῖ εἰς στυγ-
μάτις μονήρεις, ὡς μὴ ὑπάρχουσαν, συλλαζδούσαν τοῦτον
ἐπικνειλημμένως ἐπὶ αὐτούρων. Τοιουτοτρόπως λοιπὸν
ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ βρωμερὰ αὐτη τέξις δὲν ἔγει τριτικ, οὐδὲ
ἡ ἡλικία ταύτην ἀναστέλλει, οὐδὲ ὁ γάμος μετὰ συντρό-
φου μάλιστα εὐειδοῦς καὶ ακλοίθους· ταῦτα πάντα ἀ-
ποστρεφόμενος ὁ Σκτανᾶς οὗτος καὶ ἀκαταλόγιστος ἀ-
γεπλήρου διὰ τῆς βρωμερῆς ταύτης πιθηκιῆς ἔξεώς του,
ἥν εἶναι ἐκμάθει ἀπὸ παρδικῆς ἡλικίας καὶ τίνει φύ-
νεται τῆς ὀποίας ζωὴ καὶ ἀλλα θέλγητρα δὲν ὑπῆρχον
δι’ αὐτόν. Ἰδοὺ ἀνθρωπίνη ἀποκτήνωσις ὑπερβάσια πάν
οριον καὶ τὸ πάντων χείριστον, ὅτι τὸ διαζύγιον κατέστη
ἀναπόρευκτον, τὸ ὄποιον, ἐὰν ἵσως μέχρι τοῦδε δὲν ἐ-
δόθη, πρόσεχώς βεβαιώτατα θὰ πραγματοποιηθῇ.

Μαράθειγμα Ζον.

Τὸ πηρέτης ἐμπορικοῦ καταστήματος προσῆλθεν ἐφέ-
τος νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ παραπονούμενος διὰ πόνους κα-
τὰ τοὺς ὄργεις, ἐνίοτε δυσουρίαν, πλειστάκις δὲ καὶ καὶ
συγνοιρίαν, πόνους νευραλγικούς κατὰ τὰς πλευράς,
βῆχα, ἀπώλειαν τῶν σωματικῶν αὔτοῦ δυνάμεων, ἔνεκεν
τῶν ὄποιών εἴηστε διαρκῶς ἀδειαν ἀναπαύσεως ὑπὸ τὸ
πρόσχημα ἀσθενείας.

Ἡ κατάστασίς του ἐπὶ τοσοῦτον ἐδεινοῦτο. Ὡστε ἐνδι-
μενον ὅτι καρὸς ἦτο νὰ προστρέψῃ πρὸς Ἰατρὸν, φρονῶν
ταυτοχρόνως ὅτι πάσχει ἀπὸ Ἀφροδίσια, τὰ ὄποια ἵσως
νὰ ἐκόλλησεν ἀπό τοὺς δημοσίους τῶν Αθηνῶν ἀποπάτουσι.

“Ω τῆς βλασφίας! Ἐν τούτοις ἐξατάσαντες τοῦτον καὶ
τὰ πάντα ἐξενήσαντες, ἀνεύρουμεν ἀπαντα τὰ σημεῖα τῆς
καταγρήσεως καὶ τὴν ὄποιαν τέλος δὲν ἥδυνή τη πλέον νὰ
μᾶς ἀπονερύψῃ, ἀφοῦ εἰς ἀπαντα τὰ τοῦ ἑσωθράκου μέρη
ἀνεύρουμεν τὰ στήγματα, λείψανα τῆς πιθηκιῆς καὶ βρωμε-

ρᾶς ἔξεώς του, πάσγοντας συγγρόνιας ἐκ τῆς ἀποτόκου
καταγρήτεως του σπερματοσίας. Εἰς τοῦτον ἐπενέβημεν
ἐνεργητικώτατα καὶ διὰ συμβουλῶν καὶ θεραπείας ἐπι-
μελοῦς ἔθεσκαν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὅδὸν τῆς ζωῆς, τῆς θέ-
σεως του βελτιωθείστης τέλος συνεβούλεύσκαν τοῦτον νὰ
ἔκπελῃ τὸν γάμον, ὃς φέροντας ἀρετὴν ἡλικίαν διὰ νὰ
μὴ ἐπιχέλθῃ εἰς τὴν πρωτέρων ωὐροῦ βρωμερὰν ἔξιν· ση-
μειωτόν ὅτι οὗτος ἤγει τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ
ὅτι τὸ σπέρμα τῆς νόσου ἐκαλλιέργει ἀπὸ δεκκετίκς.

Μαράθειγμα Ζον.

Τὸ ποδηματοποιός τις ἐργαζόμενος εἰς τὰ περγίῳρα τῆς
Ἀττικῆς, τοὺς ἱατροὺς ἀπὸ διετίκαι ἐπεσκέπτετο διὰ
πλείστας ὅσας ἐνογλήσεις, τὰς ὀποίας εἶχε, καθιστάμενος
πολλάκις ἐνεκ τούτο σκεπτικός ἐγκαταλείψας τέλος τὴν
ἐγκασίαν του ἡρέκτο καθὶ δόλοκληρίαν ἐκ ταύτης νὰ
ἀπογονεύεται μὲν δόλον τοῦ γαρικοῦ τὸν ἴσχυρὸν ὄργαν-
ομόν καὶ τὸν ἀπλοῦν βίον διάγηεν ἐν τούτοις ἡ ὑγεία
του εἶχε διαταρχηθῆ καὶ ἀληθῆ ἀνάγκην εἶχε θεραπείας,
τοὺς ἱατροὺς ἀποκαταστήσας αἰτιώμενος δὲν δύνανται νὰ ἀνεύ-
ρωσι τὸ νόσημά του καὶ τοῦτο εὔκολως θεραπεύσωσι.
Τὸ ποπτευθεὶς ὅμως εἰς τὴν πρωτην ἐπίσκεψίν του (ἴτως
θὰ ἦμην δὲ ἀκέκτος ἱατρὸς τὸν διποῖν μέχρι τοῦδε ἐπεσκέ-
πτετο) ὅτι θύει τῷ Αὖλῳ οὗτος κατώρθωσα τέλος διὰ
πολλῶν στροφῶν καὶ ἐλιγμῶν νὰ ἐξημολογηθῇ πᾶν διε
συμβαίνει. Καὶ λοιπὸν μοῦ διηγεῖται διε ὀγκωπήσας ὠραίαν
χόρην καὶ ταύτην ἀρραβωνισθείς, εἶδε τὸν γάμον διεκλυ-
θέντα μετ’ ὀλίγας ἡμέρας, ἀφοῦ καὶ δοθείστης ἐκ μέρους τοῦ
πιενθεοῦ ἔκτοτε ἡρέκτην λέγει νὰ ἐρεθίζωμαι καθὶ ὑπὸν
ποιὸν ὅπου τότε ἐξετέλουν καὶ τὴν πρᾶξιν ταύτην τῆς
ὄποιας οὐδὲν ἔπαυσισα κατὰ κόρον χρῆσιν νὰ ποιῶ ἐν
τούτοις μετὰ θεραπείαν παρατεταμένην, ἡρέκτο νὰ ἀνα-
κτᾷ τὴν ύγειαν του, ἥτις κατέστη πλέον πλήρης, σικευ-

γθείς μετ' ἄλλης σημειωτέον δώμας ὅτι οὗτος καὶ ἀπὸ παιδικῆς τῆς εἰκάσις ἐδοκίμαξε κατὰ τὸ λέγειν τους τὴν πιθηκικήν καὶ στηριγματίνην ἡδονήν, ἀλλὰ καὶ μεγάλην κατάγρησί τους ἀριθμεῖ ἥπο τῆς ἑρωτικῆς προσθολῆς μετὰ τῆς ἄλλοτε μνήστης του.

Παράδειγμα ΙΘΟΥ.

Ἐν Ἀλιδ. τῆς Εύβοίας παραχθερίων κατὰ τὸ 1895· προτηλίθειν ἀστενεῖς τις νὰ μὲ συμβούλευθῇ, λέγων μοι ὅτι ἀπὸ τριετίας ἔγκαττέλειψε τὴν ἀξίνην καὶ πᾶσαν ἄλλην ἔργασίν, ώς ἐκ τῆς διαρκοῦς πυρετικῆς του καταστάσεως, ἦτις τὸν κατελάμβανεν ἀπὸ τῆς μεσημβρίας καὶ ἐντεῦθεν, ὅτι εἶχε τῶν σκελῶν τελείν κόπωσιν, ὅτι οὐδέποτε ἔρχεται μὲ στεξίν, ἀφ' ἣς ἐπογῆς πάσχει, ὅτι ἀρύπνος καθ' ὅλην τὴν νύκταν παραμένει μὲ παραληρήματα, ὅτι καὶ ἀνειρας τῷρομαχτικὴ διαρκῶς βλέπει καὶ πνεύματα δὲν παύουσι νὰ τοῦ ἀκολουθῶσιν, ὅτι τὸ οὐρός του εἶναι πάντοτε θολὸν καὶ δυσσόλως πολλάκις οὔρεται, ὅτι ἡ φωνὴ του κατέστη φωνὴ ὁργώδης καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς χειρός του κατηπίπτει πᾶν τὸ κρατουμένον ἀντικείμενον· ἐν γένει οὐδέναν θέλει νὰ βλέπῃ τοὺς συγγενεῖς του ἀπεγκλάνεται καὶ τὴν ἡρεμίαν ζητεῖ ὡς καταθύγιον, εἰς μόνην ταύτην εὐγαριστούμενος. Ἀπὸ τοὺς Ἰατροὺς ἀπηλπίσθη, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ πιθήκου τούτου, διότι πολλὰ ἵκτρικὰ λαμβάνει καὶ οὐδὲ μίαν ὠφέλεισιν βλέπει· ἐν τούτοις μετὰ ἀνακριτικὴν τέχνην, διαρκέσασαν οὐκ ὅλιγον, ἡδυγήθημεν νὰ ἀποσπάσωμεν ἥπο τοῦ στόματός του ὅπερ διέ, τρὶς καὶ τετράκις τῆς ἡμέρας καὶ μάλιστα, ἐν τῇ ἐρημίᾳ, τὴν δύοιαν ἔκτοτε ἀπιδιώκει, ὑφίσταται τὴν βραχιεράν ταύτην ἔξιν. Ἐσ· ἔρθην ὅτι δι' αὐτὸν θεραπεία ὀυδεμία δύναται νὰ τὸν ὀφελήσῃ· μόνον αὐτὸν θεραπεία ὀυδεμία δύναται νὰ τὸν σωθεῖν, τοῦτο, καθόσον ἀπὸ γονεῖς οὐδὲν ἀνέμενον κέρδος, τῆς ἡλικίας του οὖσης μεγάλης καὶ τούτων στερουμένων τῆς ἀλικίας του οὖσης μεγάλης καὶ τούτων στερουμένων τῆς ἀ-

πατιτουμένης ἀγαπηροῦς καὶ γνώσεων, τοῦτον ἐπαναρέζει, εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, νυμφεύομενον μεθ' οἰκοδηποτε.

Παράδειγμα ΙΘΟΥ.

Μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἰατροῦ Π. Εὐαγγέλου προσελθήτημεν κατὰ τὸ 1893, δύος ἐπισκεψώμεν συνάδελφον πατέρων τὰ νεῦρα καὶ ἀλλόθινα ἐκ τῆς ἐπιχρήσεως του, διεμένοντα δὲ εἰς Πατήσια μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρὸς νοσηλείν. Καὶ τρόντι μεταβόντες καὶ ἐπισκεψήσθες τοῦτον τὸν ἡλίθιον καὶ κατὰ πάντας ἀκαταλόγιστον συνάδελφον βεβαίως... τῶν πιθήκων καὶ οὐραγκουστάρχων, διεγνώσαμεν ὅτι πρόκειται περὶ ἐνὸς λυπούμενοῦς καὶ παραληρητικοῦ, διστις καὶ ἐγώπιον ἡμέραν δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπισρογίσῃ τὴν, ἢν δι' αὐτὸν ἐμέσην διάγνωσιν καὶ διὰ τῶν αὐτοῦ ἐποιμαζόμενος νὰ ἔργηται ἐκτελῶν τὴν ἀποτρόπων ταύτην πρᾶξιν, ἢν κατὰ τὴν ὄμοιογίαν γυναικος τίνος συνοίκου καὶ ἐγώπιον τῆς μητρὸς αὐτοῦ δὲν παρέλειπεν ἐπαναλημβάνων καὶ ἐν ὡρικούτος, καθ' ἓν πάντοτε ἔδιδεν ἡ τάλαινα αὐτοῦ μητέρη τὴν περισσοτέραν πρᾶσσογήν. Ἐπειδὴ δὲν εἶγε τὰ μέσα τῆς νοσηλείας εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Δαρείου μετὰ ἡμέρας τινὰς ἀπὸ τῆς ἐπισκέψεως μας, ὃν βεβαίως ἐπὶ γρόνον πολὺν θά εἶγον πρὸς νοσηλείν οἱ ἀξιότυμοι συνάδελφοί μας κ. Κατσαρῆς καὶ κ. Τσιριγώτης Τί ἀπέγεινεν ἔκπτοτε ἀγνοῶσθαι τὸν δώμας ἔμαθον. ὅτι ἔξελθων ἐτερμάτισε τὸν βίον εἰς τὴν γενέτειραν, καταλειπὼν ἀπυγῆ μητέρα, οὐ μόνον μὲ τὴν λύπην, ὅτι ἀπώλεσε τέκνον, παρὰ τοῦ διποίου πολλὰ προσεδόνα, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν οἰκτρὸς ἐκείνας ἐντυπώσεις καὶ εἰκόνας, τὰς διποίας μὲ τὸν ἀποτροπιστέρον καὶ παρὰ φύσιν τρόπον εἶδε διερχομένας πλειστάκις καὶ διαρκούσης τῆς ἀσθενείας του, μη παραλείπων. δύος ἐν τέλει σῆς ὑπομνήσω διὰ κατὰ τὰς καταθέσεις συγγενῶν καὶ οἰκείων του τὴν πρᾶξιν συγνότερον καὶ καθαρώτερον ἐπεστέλει, ἀνεξχορήτως πάστης αἰδοῦς καὶ εὐσχημοσύνης, διάκης ἔθλεπε κόρην τινά,

πένχντι κακτοίκούσκων καὶ περιπετώδες πρὸς ταύτην διακείμενος.

Νομίζωστι περιγράψεις ἀριστερὰ ζωηρῶς τὴν ἀκατονόμαστον ταύτην καὶ ἡπειρῆν ἔξιν, εἰς τὴν ὄπειραν καὶ ὁ μᾶλλον δυνατὸς φύλος γεγονός καὶ γλωσσολόγος ἀδύνατεῖ νὰ κοσμήσῃ διὰ καταληλοτέρων λέξεων ταύτην, τῇ προσθήκῃ ἐνὸς παραδείματος ἔξι ἑκάστης παθήσεως, ἀριούντως ἔδωκε τῇ φιλτάτῃ νεολαίᾳ νὰ ἐννοήσῃ εἰς ποιὸν βάρονταν εἰρίσκονται εἰς τοιοῦτοι σάτυροι καὶ ὅποια συμφορὰ συμπατεῖ καὶ δικινογητικὴ τοὺς ἀνακμένει ἐὰν ἔξακολουθήσωσι βαίνοντες εἰς τὴν σαθῆσαν ταύτην ὅδον, τὴν ἀτιμάζουσκων καθ' ὅλας τὰς ἐπόνεις τὸ γένος μας, καὶ παρράγουσκων νάνους καὶ φθισικοὺς καὶ οὐχὶ γηγενούς, εὑροῦεις καὶ δικιρέποντας πολίτας.

ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Εἰσερχόμενος εἰς τὸ λεπτὸν καὶ ἀκανθῶδες τοῦτο κεφάλωιον τοῦ σωστικοῦ τούτου πονήματος, δὲν δύναμαι νὰ μὴ ἀνομολογήσω τὴν ἀδυναμίαν μου εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἡ κακὴ φύσις τοῦ ἐλαστωματίου καὶ ἡ ἐμφιλογωρήσσα απὸ γρόνου πολλοῦ βρωμαράζεις θέλουσι μὲ ἀναγκασθῆναι νὰ διατελῶ διαρκῶς καὶ ἐπανειλημμένως κρούων τὴν θύραν, ἀδυνάτου οὔσης νὰ ἀνοίξῃ καὶ εἰσαγθῆ ἐντὸς, ἵνα φῶς δώσω εἰς τὸ σκότος καὶ δύναμιν τῷ ἀδυνάτῳ. Ό νοῦς τότε εἶναι ὁ κυριώτερος παράγων εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, δόστις δύναται νὰ μᾶς ὠφελήσῃ καὶ πολλὰ τὰ καλὰ νὰ μᾶς κάμη νὰ προσδοκῶμεν πρὸς ἄρσιν τῆς ἀκατονομάστου ταύτης παθήσεως. Οὗτος ταύτην, ως κατ' εὐθεῖαν δημιουργῶν, αὐτὸς δύναται καὶ νὰ τὴν ἀναστείλῃ πᾶσα ιατρικὴ συμβουλὴ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτην καθίσται ἀνωφελής. Ἡ ἡθικὴ καὶ ἡ πρὸς τὸν Θεὸν πίστις καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς ἀφοσίω-

σις εἶναι ἡ μόνη τῶν ἴκτωῶν ἔλπις ὁρμηκῆς εἰκόνηποτε καὶ ἡν εἰς ἐνέργειαν τεθῶσιν, εἰσὶ τὰ πάντα μάταια καὶ ἀγνωφελῆ. Ἐν τούτοις διὰ τοὺς πολλούς, τοὺς παρέχοντας μετάνοιαν προγνωστικὴν καὶ ἐλπίδας διὰ τὸ σωθῶσιν ἀρίστας, ως τοῦτο ἔξιδίκας πείρας εἰδὸν καὶ παραχθείγματα οὐκ ὀλίγα δύναμαι επὶ τούτῳ νὰ προσκομίσω, συμβουλεύω τὰ ἔξης νὰ πράξωσι πρὸς ἀποθυγῆν τῶν δυσταρέστων καὶ καταστρεπτικῶν συνεπειῶν τοῦ μέλλοντος, οὐτινος ἐκτενῆ καὶ ζωηρὰν εἰκόνα κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ φρικτοῦ τούτου πάθους ἔχω δύση τοῖς ἔμοις φιλτάτοις ἀναγνώσταις.

Καὶ πρῶτον μεγίστη προσοχὴ δέον νὰ δοθῇ εἰς τὴν καθόλου ἀνατροφὴν καὶ ἀπακλεύσυν τὸ μέρος τῶν γονέων καὶ διδασκάλων, ως καὶ παρὰ παντὸς ἀναλημβάνοντος τὴν ὑψίστην ταύτην εὐθύνην.

Ἡ ἀνάγνωσις μυηστορημάτων, ἔχόντων ἀντικείμενον ἐφωτικὰς σκηνὰς καὶ συζυγικὰς πλεκτάνος, εἴτε καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, ἔχεγειροντα τὴν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν πρὸς τὸ αὐνανίζεσθαι τάσιν, δέον πρὸ παντὸς νὰ ἀποφεύγωσιν ἐπίσης καὶ τὴν εἰς τὰ θέατρα ἐμφάνισίν των ἐπίτυούτου εἰδούς παριστανομένων.

Τὴν σχέσιν καὶ φιλέαν μετὰ προσώπων, ἀερένων καὶ θηλέων, ἔχόντων τάσιν εἰς τὸν ἐλευθέριον βίον καὶ τὰς συγχωνιστροφῆς μετὰ χαριεντισμῶν καὶ λοιπῶν μέσων θωπείας καὶ πειτοήσεων, διὰ τῶν δοπίων εἰς ἔχοντες τὴν τάσιν εἰς τὴν βρωμαράν ταύτην ἔξιν, εὐκόλως πρὸς τοῦτο ἐλκύονται καὶ ταύτην παντὸς ἄλλου επιθυμοῦσι νὰ γεύνωνται, ως ἐκ τῶν διηνεκῶν ἐρεθισμῶν, οὓς λαμβάνουσι συναναστρεφόμενοι μὲ τοιάντα πρόσωπα.

Εἰκόνες καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα φέροντα τὸ γυμνὸν καὶ ἀναξιοπρεπὲς, τὸ αἰσχρὸν καὶ ἀναιδές καὶ ἐν γένει τέλος παριστάνουσκε τὴν φύσιν γυμνὴν καὶ τὸ κάλλος ἄρτεον· ἐν γένει τέλος δέον νὰ ἀποφύγωσι τοὺς ἐρεθισμούς, ἔμ-

μέσους ή ἀμέσους, δὲ τῶν ὅποίων οὗτοι τὸ πλεῖστον ἔρηθροι, μάλις ἐν τῇ ἐνάρξει τῆς ἀναπτυξεως τῶν γεννητικῶν αὐτῶν διαιρέοντες, δύνανται εὐκόλως τὴν τικῶν αὐτῶν ὁμιλίαν εἰρισκόμενοι, καθόνται εὐκόλως τὴν βρωμερὰν ταύτην πατέζειν νὰ ἐκτελέσωσι, καθόνται καὶ τὴν βρωμερὰν ταύτην πατέζειν νὰ ἐκτελέσωσι, καθόνται πρὸς ἀνατηλίκια τῶν μικρὰ εἶναι καὶ τόλμης στεροῦνται πρὸς ἀνατηλίκια τῶν φύλων ἐκ τοῦ ὅποιου νὰ προσπορεύσωσιν, οὕτωνος ἀντικειμένον ὅρεγονται γενθῆναι.

Αἱ τροφαὶ ὀλίγον ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῶν αὐγητικομένων, ἐκ τῶν ἑρεθιστικῶν τινῶν ἔξ αὐτῶν, αἴτινες καὶ τοὺς μᾶλλον ὑγιεῖς βλάπτουσι καὶ τὴν ἡθικὴν καὶ σωτηρίαν ἐνίστε εἰς προσωρινὴν τεχνιτὴν ἀνηθικότηταν καὶ ἀφροσύνην δύνανται νὰ μετατρέψωσιν· ὅστε οἱ τυροβόλοντες συνάδελφοι καὶ γονεῖς ἐπίσης, οἱ ζητοῦντες νὰ ἔκλεξωσι τροφὰς, τὰς κατακλήλους διὰ τοὺς πάσχοντας, οἰκτρὸν πλάγην ὑφίστανται καὶ ματαιοπωνίαν ἀπλῶς καὶ μόνον καλλιεργοῦσιν. "Αἱ ἀνατηλῶσι μᾶλλον πρὸς καταπολέμησιν τὰς διὰ τοῦ ὄφικλιμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν αἰσθητηρίων δργάνων ἕρχομένας τροφὰς, ἀργήνοντες τὸν στόμαχον ἀτέρχογον, διότι τότε μόνον οὗτος πατέσται τοῦ ἀνθρώπου λειτουργίαν διαταράσσει, διάκινες εἴτε πεπρωθερωθῆναι, εἴτε μετὰ τὸ φρότωμα διέμεσως κατακλιθῆναι. "Οθεν εἰς τοιαύτας περιπτώσεις πρέπει καὶ δὲ πάνος νὰ κανονίζεται ὀλίγας ὥρας μετὰ τὴν πρώτην πέψιν, τὸ δὲ ποσὸν τῆς τροφῆς νὰ ἦνται ἀνάλογον τῆς ἡλικίας καὶ τῆς προσθήλησης ἐκ τῆς κακῆς καὶ βρωμερᾶς ταύτης ἔξεως κράσεώς του· ἐν γένει δὲ καὶ ἐν δυσὶ λέξεσιν οἱ πάσχοντες, εἴτε ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς φρικτῆς ταύτης παθήσεώς των εύρισκονται, εἴτε εἰς προκεχωρημένον βαθμὸν αὐτῆς, πρέπει νὰ δικιτῶνται διὰ τροφῆς δυναμωτικῆς, ἐλαφρᾶς καὶ οὐχὶ δυσπέπτου, μετὰ δινού μέλανος μεμιγμένου μεθ' ὑδατος, η δὲ κατὰ ἐσπερᾶς νὰ ἦνται δύσον τὸ δυνατὸν ἐλαφρὸν π. χ. γάλα καὶ ὀλίγης βραστὰ ψᾶς ἐπίσης ἀποχὴ παντὸς ποτοῦ ἑρεθιστικοῦ οἷον τείου, καφὲ καὶ οιγοπνευματωδῶν ποτῶν, ἀτινα-

καὶ δυσπεψίαν τῷ στομάχῳ οὕτωνσι καὶ δισκοιλιότητα. περὶ τῆς διοίκησις θέλω εἶπη ὅληγα τινά, μεγίστην ἐπιφροτὴν ἔχοντα ἐπὶ τῶν παθήσεων ἐν γένει τῶν γεννητοσυρροποιοητικῶν δργάνων καὶ πατέσουσαν καὶ ἐνταῦθα οὐκ ὅληγον ρόλον, οὐ μόνον εἰς τὴν τάσιν πρὸς τὸν αὐγητικόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀναπτυξιν ἐπέσου δειγοῦ πάθους τοῦ καταστρεπτικοῦ ἐπίσης, ἀπότοκον τοῦ δρυικοῦ πάθους καὶ τούτου τῆς νεότητος, ητοι τῆς σπερματικοῖς.

"Η δυσκοιλιότης λοιπὸν εἶναι ἔτι μᾶλλον μία ἀρρομῆτη προκαλεῦσα διὰ τῆς μηχανικῆς αὐτῆς δράσεως τὴν πίεσιν τῶν ἀγγείων καὶ νεύρων τοῦ οὐρογενητικοῦ συστήματος, ἔξ οὗ καὶ συγγονοὶ ἑρεθισμοὶ καὶ στύσεις· ἐπίστε πρέπει νὰ μὴν ἀργήνωμεν νὰ παραχρένη ἐντὸς τῆς κύστεως ἀρκετὴ ποσότης οὐρῶν οὐδεὶς δὲ ἐκ τῶν Ἰκτερῶν ἀμφιβάλλει διτὶ εἰς τὴς ἐπισχέσεις τῶν οὐρῶν ἀποδίδονται αἱ τρομεραὶ ἑκεῖναι στύσεις, οὖσαι ἀπότοκοι τῆς ἀρρομῆτης ταύτης· ἐντὸς τούτου ὡς ἐκ τῆς γειτνιάσεως ἀμφοτέρων τῶν δργάνων τούτων ἀμφότερος ἐπιδρῶσιν ἔλληλα καὶ ἐν φυσιοϊογικῇ καὶ ἐν παθολογικῇ καταστάσει συμμετίζομεν τοὺς ἑρεθισμοὺς καὶ τὰς διεγέρσεις των. Πρὸς ἄρσιν διεν τῆς δυσκοιλιότητος, ἔκτος τοῦ περιπάτου καὶ τῆς γυμνοκτικῆς, περὶ τῆς διοίκησης θὲ διμιλήσωμεν κατωτέρω, διὰ πάσχων δέοντων νὰ λαμβάνῃ ἀνάπτησαν πρωτίν γῆμισυ δράσμα ρήσου, (κοινῶς φεβεντι, εἰς ἔγχυμα γῆμίσεως κυαθίσκου καφρέ· διὰ τούτου δὲ καὶ ἀποπάτησιν τακτικὴν θὰ ἔγη καὶ τὸν στόμαχον ἀρκετὰ θὲ τηρῆν ἐν τονώσει.

Δρόμος καὶ τυμναστική.—'Αμφόσερος λίαν ἐπωφελῆ διὰ τοὺς αὐγητικάς, ἀτινα τοὺς μόνον τὸ μαϊκὸν σύστημα τονοῦσι καὶ τὴν πέψιν διευκολύνουσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν κυκλοφορίαν εἰς φυσιολογικὴν δόδον κανονίζουσι καὶ διὰ τούτων τέλος πάντων, τὰς τοῦ νευρικοῦ συστήματος διεγέρσεις καὶ ιδίως τοῦ συμπαθητικοῦ καταστέλλουσι πλὴν

τούτων οἱ νέοι, οἱ εἰς τὸ διακρίσιμον τοῦτο ἐλάττωμα ρέποντες, ἀπασχολίαν δὲ καὶ τέρψιν μεγίστην ἀνευρίσκοντες λησμονόδιοι τοῦτο, τοῦ νοὸς δὲ αὔτῶν ἀλλαχοῦ προσηλουμένου δὲν δίδεται ὁ ἀποκτούμενος χρόνος πρὸς καλλιέργειαν ἐν αὐτοῖς τοῦ ἀθλιεστάτου ἡθικοῦ τούτου βακτηριδίου· ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ὁ ἐπερχόμενος κατόπιν κάμπτος παρέχει ὑπὸν ἀτάρχον, γλυκὺν καὶ εὐχριστὸν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀλλαγὴ τάσις ἐν ὥρᾳ νυκτὸς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς βρωμαρδῆς ταύτης πράξεως των σεβνεταί, αἱ δὲ γέρες καὶ τὰ λαιπὰ ὅργανα, διὰ τῶν ὅποιων ὁ καταχραστής οὗτος ἐκτελεῖ τὸν σκοπόν του, ἀκολουθοῦσι τὴν αὐτὴν νάρκην καὶ κάμπτον.

Ἡ γυμναστικὴ κυρίως πλὴν τῶν ἄλλων μεταβάλλει σπουδάκια τὰ παθητικὰ μέρη τοῦ κινητικοῦ συστήματος τὸ νευρικὸν σύστημα ἐπίσης καταπραύνει, καθίσσον ἢ τῶν μυῶν ζωηρότης αὐξάνει ἐπὶ τοσοῦτον, ἔφ' ὅσον ἡ κισθητικότης ἐλαττοῦται. Αὕτη δέον νὰ περιστρέψεται εἰς κάμψεις καὶ ἐκτάσεις τῶν ἀνω ἀκρων πρὸς τὰ ἀνω καὶ κάτω ἀκρα καθὼς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τοῦ σώματος κινήσεις. Εἶναι ἀληθές ὅτι οἱ εἰς τὸ βρωμερὸν τοῦτο ἐλάττωμα ρέποντες, ὡς λίαν νωθροὶ καὶ ἐξηντλημένοι, καταβάλλονται ὑπὸ ἴσχυροῦ καμπτοῦ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς γυμναστικῆς, ἀδύνατοντες κατόπιν νὰ ἔξακολουθήσωσι ταύτην, οὐχ ἦτον ὅμως τοῦτο κατορθοῦται διὸ τῆς ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς, ἐφ' ὃν ὑπόνοια περὶ καταχρήσεως ἐπιπίπτει. Ἡ μετὰ συνομηλίκων των ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ ὑπονού διαμονὴ ἐπίσης ὅσον οἶν, τε πρέπει νὰ ἀποφεύγεται.

Ὕπνος. Καὶ οὗτος πρέπει ἐπιμελῶς νὰ κανονίζεται καὶ οὐκ ὀλίγον νὰ ἐπιτηρηται. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, προσοχὴ δέον νὰ καταβάλλεται εἰς τρόπον ὥστε οὗτο

πολὺς οὔτε ὁ ἕγος νὰ ἔγκειται ἐπὶ ἐπτὰ ὥρας τὸ πολὺ τὸ ἡμερονύκτιον ἀρκετὸς εἶναι διὰ σφριγῶσαν νεύτητα. Οὗτος δέον ναὶ γίνεται πάντοτε μετά 3—4 ὥρας ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τοῦτο διὸ νὰ μὴ ἐπιδρούνεται καὶ ὁ στόμαχος, ὅστις κατ' ἀντανάκλασιν ἐπιέχρυνει καὶ τὸ συμπαθητικὸν σύστημα (ἥτοι τὰ γεννητικὰ ὅργα α.). Πᾶσα ἀνάγνωσις, ἀφορῶσα ἀντικείμενον ἐφώτου καὶ λοιπῶν ὅμοιάς φύτεως ἐπεισοδίων, καθὼς καὶ πᾶσα συναγεστροφὴ μετά θηλέων, ἔχουσαν τὸν χαρακτῆρα ζωηρὸν καὶ λίγην γιαννιτιστικόν, καίτοι ἀθώον, πρέπει νὰ ἀποφύγεται.

Οἱ χοροὶ καὶ τὰ σφριτσήρια κτλ., ἔτινα περὶ πολλοῖς συνιστῶνται, τὸ κατ' ἐμὲ δέον ἀμετακλήτως νὰ ἀποφεύγωνται, καθίσσον ζητούμεν νὰ εἰσάγωμεν διὰ τοῦ μέσου τούτου τούς πάσχοντας εἰς ἀτμόσφαιραν μεμολυμένην, καθὼς καὶ εἰς κύκλον, ὅπου ἀφορούμενοι πρὸς διέγρασιν αἰσθήματος 'Αρρωδίσιων ἀπολαύσεων εὐκόλως ἀνευρίσκονται.

Ο ὑπνος πρέπει νὰ ἐπιτηρηται, εἴτε περὶ τῶν γονέων, εἴτε ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις ὑπὸ τῶν ἐπιμελητῶν, εἰς τὰ παιδία ἐκεῖνα, ἐφ' ὃν ὑπόνοια περὶ καταχρήσεως ἐπιπίπτει. Ἡ μετὰ συνομηλίκων των ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ ὑπονού διαμονὴ ἐπίσης ὅσον οἶν, τε πρέπει νὰ ἀποφεύγεται.

Αἱ στρωματὶ καὶ τὰ κλινοσκεπάσματα νὰ ὧσι κατὰ τὸν στρατιωτικὸν βίον παρεσκευασμένα, δηλ. ξηρὰ καὶ ἀνευ τῆς ἐλαχίστης μαλθακότητος· οἱ πόδες οὐδέποτε νὰ ὧσι ψυχροί, ἐπιμελῶς πάντοτε σκεπασμένοι· τὰ δὲ κλινοσκεπάσματα ἐλαφρὰ καὶ ἀνάλογα τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς τοῦ δωματίου ἀτμοσφαίρας· ἐν γένει πᾶσα τέλος δέον νὰ καταβληθῇ φροντίς καὶ μέριμνα κατέποδ διέστημα τοῦτο τοῦ ἡμερονύκτιον πρὸς τοὺς καταχραστάς, καθίσσον αὐτὴν ἀκριβῶς ἡ ὥρα καὶ ἐν τῇ ἀπομονώσει των εὐρισκόμενοι. τῶν λαιπῶν μέσων συνεργούντων καὶ κατὰ συγκυρίαν εἰ-

ναι καὶ ἡ καταλληλότερά στιγμή νὰ κορέσωτι τὴν βρω·
μεράκι ταχύτην ἐπιθυμίαν διὰ τῆς τοιαύτης πιθανικῆς των
βιομηχανίκες.

Ἴμιτισμός Καὶ εἰς τοῦτον πρέπει νὰ δοθῇ προσοχή·
οὐχὶ ἡ τυχεῖσσα· διὰ τοῦτο οἱ καταχρασταὶ μεταξὺ τῶν
ἄλλων πρέπει νὰ ἀποφεύγωσι τὰ βαρέα ἐδύματα, καθό-
σον οὐ μόνον τὴν ύπερ τὸ διὸν θερμότητα προσκαλοῦσι,
συ επῶς δὲ καὶ τὴν διεγερτικότητα, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ
προσκλουμένου ἴδρωτος ἔξασθενούσι σρόδρα τὰς σωματι-
κάς των δυνάμεις ἐπίστης ἀπογῆ καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιθήσεως
μαλλίνων ὑφασμάτων κατὰ τὴν κοιλίαν· ἐν γένει ταῦτα
πρέπει νὰ κατασκευάζωται ἐπίτηδες διὰ τοὺς τοιούτους,
καταχρωμάνους σφόδρα τῆς τοιαύτης βραμερῆς ἔξεως, φ-
οντες μήτε νὰ πιέσωσι, μήτε νὰ θερμαίνωσι πολὺ τὰ γεγ-
νητικά ὅγανα.

Ψυχρολογίαι. Μετὰ τῆς καλῆς δὲ αὐτῆς δικίτης,
τῶν ἡθικῶν παρατινέσσεων καὶ τῆς ἀμέσου τοῦ βίου των ἐ-
ποπτίνες ἐκ μέρους τῶν γονέων καὶ λοιπῶν ἐπιτηρούντων
πατέρων ἀγαλαχέοντων τὴν τῶν νέων τούτων ἀνα-
γῆ ἄλλως πιᾶς ἀγαλαχέοντων τὴν τῶν νέων τούτων
δέον νὰ κατατάξωμεν καὶ τὰς ψυχοτιλουσίας, αἴ-
τροφήν, δέον νὰ κατατάξωμεν καὶ τὰς φυγοτιλουσίας, αἴ-
τροφήν, τινες δέδουτι ζώην καὶ σφρῆγος εἰς τοὺς νέους καὶ χρόνια
τοῖς τὸ πρόσωπον καὶ πάντα ἐν γένει τὸν ὀγκονισμὸν το-
εἰς τὸ πρόσωπον καὶ πάντα ἐν γένει τὸν ὀγκονισμὸν το-
νοῦσσα. καὶ τὴν πέψιν καὶ χυκλοφορίαν φυσιολογικῶς κα-
νοῦσσα.

Μηχανήματα. Μόλις ὅτι σμικράκι πεῖραν κομίζω ἐκ-
τῆς ἐφαρμογῆς τῶν τοιούτων ζωδῶν μέσων πρὸς κατα-
πολέμησιν, ἢ μᾶλλον παρεμπόδισιν τῆς βραμερῆς ταύ-
της ἔξεως, ἐν τούτοις ἐφαρμόσας ἐνίστα ταῦτα ἀπέτυ-
της πλειστον, καθόσον ἡ τούτων πονηρία τοσοῦτον εἰ-
χον τὸ πλειστον, ἀλλά τούτων πονηρία τοσοῦτον εἰ-
χον τὸ πλειστον, οὔτως εἰπεῖν εἰς τὴν κακὴν ταύτην καὶ ἀ-
χε τροχισθῆ οὔτως εἰπεῖν εἰς τὴν κακὴν ταύτην καὶ ἀ-
χε ποτρόπαιον ἔξιν, ὥστε ἐμπηδενίζοντο πάντα ταῦτα διὰ τῆς
ἐφευρέσσεως μέσων, ἀτινα μόνον οἱ τοιοῦτοι πίθηκοι ἦδο-
νταντο εἰς ἐφαρμογὴν νὰ θέσωσιν. Ή αἰδὼς ἀπὸ αὐτοὺς ἀ-

πωλέσθη καὶ τὸ οἰλέτιμον τελείως ἔξελιπεν, ὃ δὲ τῶν
ἀνθρώπων ἔγωιτυνός δι' ς κύτους κατέτητησαν λέξεις κεναῖ·
ἐν τούτοις συντεταχτεῖσαν διὰ θύες, ἀνχγνῶτες, ὅπις ὁς
ἐπὶ τὸ πλειστον διὰ νὰ ἐμποδίσω τούτους έπὶ τοῦ γὰ-
κάνναντας, ὅποι διὰ νὰ δύσσω νὰ ἐνυσήτωσιν οὗτοι ὅτι
πρέπει διὰ τούτων νὰ ἔξευτελισθῶσι καὶ νὰ δένωνται
δι' τὰ λύτεων καὶ λοιπῶν μέσων, ὅπως τὰ ς γραῖς ἔκεινα
τετράποδα, καὶ νὰ τεραποτίζωνται, ὡς οἱ λυσσάντες κύνες, δι-
ακρινόμενοι· διὰ ισχυροῦ φυμάτου καὶ ζητεσθέται νυ-
κτος καὶ ήμέρας, σφραγίτες τοῦτο πρὸς παρακείματισμόν.

Λοιπὸν ἀκουστον, μωρές καὶ ἡλίθιες σύ, ὅπεις δὲν ὑπή-
κεισκας, οὔτε εἰς τὰς συμβούλας τοῦ Ιατροῦ σου, οὔτε
εἰς τὰς παροχεῖσσες προσφιλεῖν σου γονέων καὶ λοιπῶν
οἰκείων σου, ὅπως διαζευχθῆσι πλέον διὰ παντὸς ἀπὸ τῆς
φρικτῆς ταύτης καὶ ἀπανσίκας ἔξεως σου, τί θὰ λάβῃς
ῶς ἀντιδώρον τῆς ἡλιθίας ἐμμονῆς σου καὶ ὡς στόλισμα
τῆς ζωδίους καὶ κτηνώδους ἀφοσιώσεώς σου. Θὰ σὲ
ἔξευτελίσσω, δύσσον δύναμαι καὶ θὰ σὲ διεκπομπεύσω ὅπου καὶ
καὶ ἀν σταθῆταις, ἀφοῦ θέλεις νὰ εἶσαι πλέον τὸ πεοίτερο-
μα τῆς κοινωνίας καὶ τὸ βρωμερώτερον σκεῦος τῆς οίκο-
γενείας. Ίδοι πῶς καὶ διὰ τίνος μέσου:

Θὰ σὺ θέσω εἰς τελείων ἀπομόνωσιν τὰ γεννητικὰ ὅρ-
γανα ἀπὸ τῶν κειρῶν σου καὶ ἀπὸ πάσης προστριβῆς αὐ-
τῶν, θέτων πλέκα ταύτης γρόνως χαλυβέεντην ἐπ' αὐτῶν,
οὐχὶ χάριν αἰδοῖς, ὅπως οἱ ἀρχαῖοι ἀθληταὶ πρόγονοί
μας, ἐνεργειάζοντα ἐνώπιον τοῦ πλήθους κατὰ τοὺς δημο-
σίους ἀγῶνας ἐν τῇ περιπτώσει ταύτη, ἐχὼν ἐλάμβανες ἀ-
νάγκην οὐρήσεως, νὰ ἐπικαλλῆσαι τὴν συνδρομὴν τῶν οἰ-
κείων σου, καθόσον αὐτός, ὡς ὁ μόνος γινώσκων τὸν μη-
χανισμὸν τῆς κλειδωρίας θὰ σοὶ ζηνοιγε τὴν θύραν ἐν ὕ-
ρᾳ μόνον καὶ μόνον τοιαύτης φυσικῆς ἀνάγκης· ἐν ἣ πε-
ριπτώσει ὅμως ἡ πονηρία σου ἐμηχανῆτο ἐν ὕρᾳ νυκτός,
ὅπου ἀπομονωμένος ὅν καὶ ἐν ἀπολύτῳ ἡσυχίᾳ εὑρ-

είναι τὸ ἄριστον τῶν μέσων, οὐτὲ τοῦ ὑπερίου ἐκόντων ἀκοντωντας οὐδεὶς θέτων τέρματα πλέον εἰς τὴν βοῶμαρξάν ταχύτην ἔξι γ διέν ναὶ φέρης πλέον ἐν δεῖγμα τοῖς τόπομέτωπον καὶ διὰ τούτου ἐν δακτύλιον (διότι ἀπαράλλακτα πρὸς δακτύλιον ὅμοιόν είσει) διὰ τοῦ ὑπερίου ναὶ ἐπί σημαποιηθῆ διὰ παντός. Εἰς τοὺς οὐρανούς προσέλαβες τὸν σάτυρον καὶ σύντροφον τὴν απηνώδην αἰσχρότητα, καίτοι ἐκ τῆς ιστορίας κατηρράκιεται, οὐτε εἴχει καὶ εὐγενή τοῦτο σημασίαν, δεικνύειν τὸ ἄκρον ἀσωτον τῆς ἐγκρατείας. Μάθε δέ, ὃ τάλκινα γενέτης, καὶ τοῦτο, οὗτο μὲ δόλκας τὰς συμβουλάς, παροινέσεις καὶ προσύλλακτικά μέσα, ἀπερι σοῦ ἐφρημόσθησαν, οὕτι τοῦτον ἔφερον κατὰ τὴν ἀργαίαν ἐποχὴν καὶ οἱ "Ἄραβες, ὡς σημεῖον ἐγκρατείας ἐστοῦντος τοῦ βίου των καὶ ἐπὶ τῆς ἀκροβυστίας των ἐπίστης καὶ οἱ ιερεῖς τῆς Περσίας μετά τὴν ἀπάρηντιν τοῦ γάμου ἔφερον τὸν κοίκον τοῦτον κατὰ τὰ γεννητικά των μόρια· ταῦτὸ δέ ἔπρεπτον καὶ οἱ σοφοὶ τῆς Περσίας ἡγεμόνες, περιβάλλοντες διὰ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ θρησκευτικῶν των ὀργάνων τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ πέρευς τῆς νεολαίας διὰ ναὶ προσύλλαττωσι ταῦτην ἀπὸ τοῦ φρειτοῦ τούτου πάθους τῆς νεότητος, ἢτοι τοῦ αὐνανισμοῦ. Διὰ ναὶ ἐννοήσῃς δέ καλλιειν τὸ μέγεθος τῆς συμφορῆς, ἦν οὐθελεῖς ὑποστῆσαι σοῦ περιγράψω καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐγχειρήσεώς του. Λοιπὸν ἀκούουσον καὶ καλῶς πρόσεξε τί θὰ πάθης. Θὲ λάβει τὰ γενέτη τὴς ἀκροβυστίας σου, θὲ τὰ σύρω πρὸς τὰ ἐμπρός καὶ θὲ σοῦ διαπεράσσω μίαν χονδρὴν βελόνην μὲ φάρμακον ἐκ χορδῆς ἀπὸ ἀμφότερον τὰ ἀντικρυνόμενα αὐτῆς μέρη· ἀφοῦ

τὸ ῥῆμακ ποῦτο τὸ ἀρήσω ἡμέρας 5—6 καὶ διὰ τῆς ἐπουλώσεως μείνωτι δύο ὥπαι τραχεῖται, ή μία ἀπέναντι τῆς ἔλλης, ὅτε θὰ διαπεράσω τὸν κρίκον τοῦτον δηλ. τὸν δακτύλιον, διότις θὰ ἡνικαὶ μετάλλινος καὶ θὰ μένῃ ἐπὶ τῶν γεννητικῶν σου ὄργανων, ἐφόσον θέλω· ἀροῦ δὲ ἵδω ἐτι πλέον ἐπέμαθες, διότι διαχροετικά δὲν δύνασαι πλέον νὰ κάψῃς τότε οὐκέτησα αὐτόν.

Ἐάν δὲ θελήσῃς νὰ μάθῃς, εἰς τί θὰ σὲ ἐμποδίζῃ, ἔκουσαι λοιπὸν τί θὰ σου συμβῇ, ἐάν δοκιμάσῃς νὰ θέσῃς εἰς ἑραρχίαν τὴν βιομηχανίαν σου. Ἐάν ἀποπειραθῇς διὰ τῶν χειρῶν, θὰ σὲ καταλάβειν σπασμοὶ ἐκ τῆς ὁδύνης, διότι μετὰ τοῦ πέους θὰ συμπαρασύῃ διὰ τῆς προστριβῆς ή ἀκροβυστίας καὶ τὸν κρίκον· αἷμα θὰ ἐρχεται, ἀφθονον ὥς ἐκ τῆς ρήξεως τῷ βιαζομένων σαρκῶν καὶ τότε ἡ θέσις σου θὰ ἡνικαὶ δεινὴ καὶ ἡ συμφορά σου διπλῆ· ἐάν δὲ πάλιν θελήσῃς ἀντὶ τῶν χειρῶν νὰ ποιοστρίζεσαι μόνος, εἴτε ἐπὶ τῆς κλίνης, εἴτε ἐπὶ ἄλλου τινὸς ἀντικειμένου διὰ νὰ προκαλῆς ἥδονήν, τὰ ἀποτελέσματα θὰ ὀσι τὰ αὐτὰ καὶ δεινότερα, διότι αἱ προστριβαὶ ἀκανονίστας θὰ γίνωνται καὶ ἀνωμαλίας μεγαλειτέρας θὰ εὑρίσκουν τὰ προστριβόμενα μετα τοῦ κρίκον γεννητικά μόριά σου.

Ἀντὸν εἶναι τέλος πάντων τὸ μόνον μέσον δια τοῦ ὅποιού δύνασαι να ἐπανέλθῃς εἰς τὸ λογικόν σου καὶ ἐκ τοῦ κυκλου τῶν τετραπόδων συναδέλφων σου, αἴρηνς να μεταπηδήσῃς, ἀνευρίσκων τὴν πραγματικὴν θέσιν σου καὶ τέλος τὸν ὑπὸ τῆς θείας προνοίας χαραχθέντα προορισμόν σου.

ΓΑΜΟΣ

Καὶ ταῦτα μὲν εἰσὶ τὰ διάφορα δεσμά, ἀτινχ ἐργαμέναταις έστιν τῶν καταχρεστῶν παρὰ τῶν γονέων καὶ οἰκείων σας τῇ συστάσει τοῦ Ἰατροῦ· ἐκν ὅμως καὶ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τούτων ἡθελες ἐμμένηρ πάλιν εἰς τὴν θρησκείαν σου, τότε οὐδὲν ἔτερον μῆς ἐνκαπομέναι παρὰ νὰ συστήσωμεν, εἴτε τὴν μετά τῶν γυναικῶν συνουσίαν εἴτε τὸν γάμον, τὸν φέροντας τόσας πικρίας ὕσσας τέρψεις καὶ ἡδονάς· χνάγηται ὅμως ἀμφότερα τὰ συστήματα μίσαν νὰ γίνωνται μετά τῆς δεούσης προσοχῆς, καθόστον τότε ἐκ τῆς σκύλλης δυνάμεθην νὰ μεταπέσωμεν εἰς τὴν γάμωσιν· καὶ ίδοι διετέ, διότιο εἰς συνουσίαν ἐργάζομενος καταχρεστής, εἴτε διότι ἡ μικρή του ἡλικία δὲν ἐπιτρέπει τοῦτο, εἴτε καταχρεσται, τὸ τοιούτον μέσον θὰ ἡνικαὶ τότε τὸ αἵτιον πολλῶν δεινῶν, μεγαλητέρων τῆς συμφορᾶς, ἣν πρόκειται νὰ ἀποδιώξωμεν· ἐκτὸς τούτου καὶ ὁ γάμος δύσκολον είναι εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων νὰ πραγματοποιηθῇ· διότι κοινωνικοὶ καὶ οἰκογενειακοὶ λόγοι ἀπαγορεύουσι τοῦτον· ἐν τούτοις τὸ ζήτημα τοῦ γάμου, ὑπαγόμενον εἰς ἑτεραν σφράγισην ἀρμοδιότητος ἀφίεμεν κατὰ μέρος νὰ λύσῃ ἡ οἰκογένεια καὶ κοινωνία, ἡτοις θέτουμεθέξῃ μόνη εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς συνθήκης ταύτης, τοῦ Ἰατροῦ ἡμερησούμενου καὶ ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τῶν περιστάσεων νὰ κακονίσῃ μόνον τὰ τῆς διατήσης καὶ θεραπείας αὐτοῦ. Δυστυχῶς μὲν μεθ' ὅλη ταῦτα καὶ οὔτος πλειστάκις καθίσταται ἀδύνατος, εἴτε τούτο γιγνομένου πολλαὶ

δυσάρεστοι σκηναὶ ἔπονται, ὡς ἐν τῇ περιγραφῇ παραδεῖ... γῆματος μου εἰδότε, διότι εἰς τινὰς περιπτώσεις οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐργάσησθῇ, καθίσσον ἐπέργυεται τοιαύτῃ διατροφὴτοῦ γεννητικοῦ ἑνστάτου ὥστε ἀποστρέψονται οὗτοι τὴν μεθ' οἰκεῖόποτε γυναικὸς καινωνίαν· ἐν τοικύτῃ περιπτώσει σὲ ἀρίστην εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Γύψιστου, ἀροῦ θέλησης νὰ κυλίσσαι εἰς τὸν βόρειον τῶν τελμάτων καὶ ὡς συντρόφους καὶ συνεταίρους νὰ ἔχεστον πιθήκους καὶ οὐραγκοτάγκους, τελειοτάτους εἰς τὴν ἀρέσκουσάν τοι ἄκαρποι καὶ μοναδικὴν βιομηχνίαν σου, κατάλληλον μόνον τρόπος τέρψιν καὶ διὰ θεάματα φυσιοθέουν ὑπάρξεως.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ

Ταύτην συκισθῶμεν μόγον δι' ἔκείνους, οἵτινες ή ἀπλῆν χρῆσιν ποιήσαντες μετεννόησαν, ἔγκχταλείψυχντες ταύτην διὰ παντός, εἰτε δι' ἔκείνους, οἵτινες ἔξκαλουμιθοῦσι μὲν ταύτην, ἀλλ' οὐδόλως μὲν τούτους ριζικῶς καὶ κατὰ βάθος ἔβλαψε μὲ τὴν πρόθεσιν πάντοτε νὰ ἔξαλείψωμεν τὰς κακὰς συνεπίκεις των καὶ μὲ τὴν ἀλπίδα εἰς τὸ μέλλον ὅτι πολλὰ παρ' αὐτῷν θὲ προσδοκῶμεν ἐπανεργομένων ταχέως εἰς τὸ λογικόν των καὶ εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῆς προτέρας αὐτῶν θέσεως.

Καὶ κατὰ πρῶτον συκισθῶμεν τὴν Κίναν καὶ τὰς διαφόρους αὔτης σκευασίας, ίδίᾳ κατὰ τῆς ἔξαντλήσεως καὶ ἀτονίας τῶν σωματικῶν δυνάμεων. αὕτη εἶναι ἐν ἑκαὶ τῶν

τελεῖλυν ὠφελίμων θρημάτων. συνδεσμενη μετὰ τοῦ Σιδήρου, ήδη αὐτὸν ἐν ὑγρᾷ καταστάσει, παραγγελομένου· ἐκ τῶν σκευαστῶν πούτων πρωταράμμεν τὸν Peptonate de viande liquide Relin, ἐκ τοῦ ἑποίου λαμβάνη ὁ πάσχων 20—25 σταγόνας πρωτὶ καὶ ἐσπέρας πρὶν τοῦ φαγητοῦ ἐντὸς κυαθίσκου ζωμοῦ κρέατος· σκευασία εὔπεπνος καὶ τοικύτη.

Κατὰ τῶν διαταραχῶν τοῦ στομάχου καὶ λαιποῦ παπικοῦ συστήματος παραγγέλομεν τὰ πικρὰ π. γ. τὸ βῆμποκ τῶν ἐμετικῶν καρύων μετ' ἔκείνου τοῦ ἀρούρικτοῦ καλάμου εἰς ἴσχες δόσεις· ἀναμεμιγμένον.

Extrait de noix vomique (aa)
de Calamus aromatique (grammes 15)

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρῳ φρυγάκου πρέπει νὰ λαμβάνῃ ὁ πάσχων δέκα σταγόνας πρωτὶ καὶ ἐσπέρας ἐντὸς ὀλίγου ὄδατος δύο ώρας μετὰ τὸ φαγητὸν καὶ τὸ δεῖπνον· ἐπίσης τὰ τῆς καπσίκας ξύλα, ἐμβρεχόμενα εἰς μίαν ὄκλην ὄδατος ἐντὸς φιάλης, ἀπόριον παρακμείνωσιν ἐπὶ μίαν τούλαχιστον ἡμέραν πίνει ἀνὰ ἓντα κυαθίσκον τοῦ καρόφη πρωτὶ καὶ ἐσπέρας.

Κατὰ τῆς ἐπεργυμένης σπερματορροίχεις, ἀποτόκου τῆς κυκῆς καὶ ἀπεγχθοῦς ταύτης ἔξεις, τῆς μόνης νόσου, τῆς κατὰ πρῶτον τυραννεῖ τοὺς καταγραστές, παραγγέλλεται τὸ ἔχχυλισμα τῶν ἐμετικῶν καρύων μετὰ τῆς κατρικῆς κορονοτίνης κατὰ τὴν ἔξης συνταγήν:

Extrait de noix vomique

0,30

Citrate de Cornutrice

0,030 milligrammes

Pilules N° 30

εκ τῶν ὁποίων νὰ λαμβάνῃ ὁ πάσχων ἀνὰ δύο καθ' ἑκάστην, πρώτην καὶ ἑσπέριας ἐπίσης κατὰ τῆς καταστολῆς τῆς νυκτερινῆς τῶν γεννητικῶν ὄργανων ἔξεγέρσεως, δοτέον ἢ Λουπουλίνα ἀνὰ ἡμίσειεν δραχμήν. ἢ μᾶλλον, ἀνὰ ἐν γραφιμάριον μετ' ὀλέγου οἴνου γλυκέος καὶ μέλανος πρὸ τοῦ ὑπνου· ἢ ταύτης δόσις δύναται νὰ αὐξηθῇ καὶ εἰς τὸ διπλάσιον, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης.

Ἐπίσης τὸ βρωμιοῦχον Κάλλιον ἢ μᾶλλον τὸ Βρωμιοῦχον Σόδιον εἰς ἔγχυμα Βαλεριανῆς κατὰ τὴν ἔξης συνταγὴν.

Bromure de sodium

grammes 10

Infusion de Valeriana

grammes (10.200)

Sirop de fleurs d'oranger

grammes 30

λαμβάνει ὁ πάσχων ἀνὰ δύο κοχλιάρια τῆς σούπας πρὸ τοῦ ὑπνου καὶ ἐν ἀνάγκῃ διπλασίαν ταύτης δόσιν.

Ἐπίσης αἱ ψυχρολουσίαι καὶ ἡ γυμναστικὴ καὶ τέλος ἡ διοχέτευσις ἡλεκτρικοῦ ρεύματος ἀπαξῆ ἢ καὶ δις τῆς ἡμέρας.

Διὸ δὲ τὰς παθήσεις τῶν φρενῶν κατὰ παραπέμπομεν τοὺς ἀκατανοήτους τούτους θυητούς εἰς τὸ ἐν Δαρονίῳ Ἀνάκτορον τοῦ Ἐθνικοῦ εὑαργέτου καὶ φιλανθρώπου ἐκείνου ἀνδρός, Δρομοκαΐτου, ὃπου νοσεῖ καὶ σώματος πάσσα διαταραχὴ θέλει τύχη τῆς προσηκούσης ἐπιστημονικῆς θεραπείας. Ἰδού ὁποῖον οἰκτῷον τέλος σὲ ἀνέμενε διὰ τῆς κτηνῶδους ἐμψυχῆς σου καὶ εἰς ποῖον τέλος πράγματικῶς κατέληξε.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Μετὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ ορικτοῦ ταύτου πάθους, ἔξεως ὄφεικώδους καὶ ἀκολάστου, καὶ τῶν προοριζόντων καὶ θεραπευτικῶν κατ' αὐτῆς μέσων, πρὸς ἥδη καταβίβασθα τὴν αὐλαίαν τοῦ ἀπαισίου αὐτῆς, οὗτως εἰπεῖν, θέματος καὶ τὴν τελευταίαν παύλαν εἰς τοῦτο θέσω, ἐπίτρεψόν μου φιλτάτη νεότης μου, διὰ τὴν ὄποιαν ἀποκλειστικῶν τοὺς καρπούς τούτους τῆς πολυχρονίου πεύρως μου προσκομίζω ἵνα ἐπιλόγῳ τάδε*πρὸς σὲ ἀπευθύνω.

*Ανάνηψον ἐκ τῆς συμφορᾶς σου. Στάθμισον τὰ δεινά, τὰ ὄποια τέ ἀναμένουν. Ἐμμένουσα κτηνωδῶς εἰς τὴν τερατώδη καὶ βρωμερὰν ταύτην ἔξιν, θὰ θελήσῃς νὰ καταταχθῆς εἰς τὴν τάξιν τῶν τεράτων, ἐκεῖ ὅπου ἡ θέσις σου φυσικῶς δὲν χωρεῖ. Μὴ ζητήσῃς νὰ ἀνατρέψῃς τὴν φύσιν καὶ νὰ στρεβλώσῃς τοὺς νόμους αὐτῆς. Πορεύου τὴν εὐθεῖαν ὁδόν, διὰ τῆς ὄποιας τὸ σῶμα καὶ πνεῦμα ἐν ἔλμασι καλλιεργεῖται καὶ ἐκ τῆς ὄποιας ἡ ἀνθρωπότης τοὺς πραγματικούς καρπούς της πνευματικῶν καὶ σωματικῶν ἀναμένει.

Διὰ προσκαίσου καὶ στιγμιαίας ἥδονῆς, ὃς παρὸς θύσιν καὶ παρακαίσου, σαθρὸς οἶκος θεμελιοῦται. Ὁ σημερινὸς ὄφεικνισμὸς φέρει πολλὰς γονέων ἀμαρτίας. Τὴν ζημηὴν σου ταύτην, τὴν οὐχὶ τόσον ἀμόλυντον, μὴν ζητήσῃς νὰ ξειράσῃς, ἀφοῦ αὕτη πολλοὺς κινδύνους καθ' ὅλη τῆς ζωῆς τὰ στάδια διεπορίζει καὶ πληθὺς μικρούνιων διερρήγοντος φύσεως ταύτην περιβάλλουσι, ἀτικα δοθεῖστης τῆς ἐλαχίστης ἀφορμῆς ἐπὶ εύνοιού ἐδάρδους θὰ πέσωσι. Μὲ τοιοῦτον σαθρὸν καὶ ἀμμῶδες ὑλικὸν δὲν οίκοδομεῖται οἶκος στερεός, οὗτος αὐθιωρεὶς θέλει κατασπέσει, πολὺ εὔκλως καὶ εἰς πᾶσαν μάλιστα πνοὴν ἀνέμου, ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην, ἀπαράλλακτα, ὡς ἔκειναι τῶν Καστόρων κι κατοικίζει. Ἐμμένουσα εἰς τὴν κακίαν ταύτην, τὰ δάση καὶ τὰ ἄγρια μέρη θὰ ἦναι τότε τὰ μόνα κατάληλα διὰ τὴν κατοικίαν σου, σύντροφοι δὲ καὶ συνάδελφοί σου, θὰ ὕσι μόνον οἱ πίθηκες καὶ οὐραγκοτάγκοι, ἀληθῶς οἱ μόνοι διαφημιζόμενοι. Διὰ τὴν τοιαύτην βρωμερὰν βιομηχανίαν των.

Μὴ ζητήσῃς τὸ σκότος ἀντὶ τοῦ φωτὸς καὶ τὰ σεσπότα τέλματα, ἀντὶ τῆς μυροβόλου ἀτμοσφαίρας. Θὰ σωθῆς πλειστάκις νεότης μου, τότε ὅταν κατέχρησιν κτηνώδη δὲν ὑπέστης, ἀλλὰ χρῆσιν συχνήν, ἥτις τέλος σὲ ἀνεχαίτισεν ἐκ πολλῶν λόγων, λ. χ. συνέσεως, κοινωνικῶν αἰτίων καὶ αὐτῆς τῆς ἡλικίας, ἀλλὰ τὸ ὄφελος δὲν εἶναι τέλειον. Ὁ ὄφεικνισμὸς σου πλέον ἐμολύνθη, σῶμα καὶ νοῦς ἐσαλεύθησαν, εὐπρόσδιλητα καὶ εὐπαθῇ καταστάντα πλέον εἰς τὴν ἐλαχίστην ἀφορμήν. Η βρωμερὴ

καρδία δὲν θὰ σου λείπη, αύδε ό στρεβλὸς ἐγκέφαλος. Θὰ
ἐπιδοθῆται εἰς τὰ γράμματα, τὰς τέχνας καὶ τὸ ἐμπόριον
καὶ λοιπὸν ἐπαγγέλματα. 'Αλλ' ὡς κουφισκεωλάτης τὴν
θεῖον θὰ ἔχῃς πάντοτε μετὰ σου ὅλας τὰς κακίας τῆς
ψυχῆς καὶ τοῦ νοός μὲν παθεῖς καὶ ὑέλινον σῶμα, εὐθρά-
στον εἰς πᾶσαν στιγμήν. Τέλος θὰ σὲ ἔχωμεν δρῶντα ἵσως
ἡμέραν τινὰ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἀλλὰ αὔτη τότε τί θὰ ἀντι-
μένη παρὰ σου. 'Ως οἰκογενειάρχης καὶ πατὴρ θὰ ήσαι μὲ
τρομεόχ ἐλαττώματα. Δημόσιος λειτουργὸς οἰουδήποτε
κλάδου, ἀλλοίμονον τῇ πολιτείᾳ καὶ εἰς τοὺς διοικούμε-
νους ὑπὸ αὐτῆς. 'Ως λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, μὴ χειρό-
τερα. "Ολαι αἱ κακίαι τῆς ψυχῆς σου καὶ αἱ στρεβλώ-
σεις τῆς διανοίας σου ἐπὶ τῆς δόχειας τῆς θὰ καταπέσω-
σιν. 'Ο ἐγκέφαλος θὰ ἔχῃ πλέον ἔδραν δι' ἐσὲ τὴν κατὰ
κνήμην ἄρθρωσιν καὶ η καρδία τὸ χονδρὸν ἔντερον, τὴν
τελευταίαν καύτου διακλάδωσιν δηλ... Θὰ ζητήσῃς νὰ φρ-
νῆς σοφός, καὶ τὸ πρωσαπεῖον σου θὰ παίξῃ ρόλον, ἀλλὰ
η διάρκεια αὐτοῦ ἔσεται ἐνὸς νέφους τοῦ θέρους. 'Ως δι-
καστικὸς θὰ διαπρέψῃς ἐπὶ βλακί, μοχθηρείᾳ καὶ ἀκατα-
λογίστῳ διανοίᾳ, μὲ τὸ ἀκοινώητον τοῦ κόσμου καὶ μὲ
λοιπὰς κακίας. 'Ως διδάσκαλος, μικρὸς θὰ ήσαι τὸν νοῦν
καὶ κατ' ἀντιγραφὴν πάντοτε θὰ διδάσκῃς, μὲ τὴν συκο-
φαντίαν καὶ μικροπονηρίαν, ὡς μόνην ἐν τῷ στοματί σου
τροφήν. 'Ως ἐπιστήμων θὰ ήσαι αἰσχυνερδής, ἀντεκδικη-
τικὸς μὲ τερατώδη καὶ λοιπὰ ἀνεκδηγῆτα ἐλαττώματα,
καθ' ἐκάστην δυστυχῶς διερχόμενα διὰ τῶν ὄφθαλμῶν σου.
Δι' αὐτὸν η ἐπιστήμη δὲν παρέχει θέλημα, ὅσον οἱ ὑλι-
κοὶ ἔξ αὐτῆς ἀπορρέοντες καρποί. 'Ως στρατιωτικὸς θὰ

ἔχης τὸ βάρεσσαν τῆς γλώσσας, τὴν γρατοπαιίαν καὶ τὴν
μέθην καὶ ἐν τέλει τὸ χείριστον πάντων τὰ δειλὰν καὶ
χαμερπές τοῦ χρήστηρος.

Τέλος, ἐὰν μὲ πάντα ταῦτα λάβῃς καὶ τὴν κακὴν τοῦ
γηγ νὰ συζευχθῆς τὸ οἰνόπνευμα καὶ τὴν σίρυλην τότε,
αύδεν ἔτερον σου ἐνεπομένει εἰμὴ ή πρὸς τὸ Δρομοκαΐτιον
ἄγουσα ὄδος διὰ νὰ ἔλθῃ ἐνωράτερον τὸ περιμενόμενον τέ-
λος σου. μὲ ὅλας τὰς περιπετείας του, ὃπου βέβαιος τό-
τε θὰ ήσαι ὅτι ἐκεῖ θὰ εὑρηταις τοῦ νοός σου καὶ σώματός
σου τὴν τελευταίαν περίθαλψιν, χάρις τῷ μεγάλῳ ἀνδρὶ¹
καὶ Ἐθνικῷ εὐεργέτῃ τέλος δὲ, ἐξ ζητήσης τὴν καλ-
λιτεχνίαν, τὸ φυσικὸν τότε τάλαντόν σου πολὺ θὰ μειωθῇ
καὶ γραμμάτις κακλιτεχνίας ἀνωμάλους θὰ διαγράφῃ. δι-
πλοῦν κόπον καὶ ἀντιγραφὴν ἐπίσης θὰ ήσαι ἡνχγκασμέ-
νος νὰ κάμηνης, μὲ νοῦν πάντοτε σκοτεινόν, μὲ ἀντίληψιν
ἀδύνατον, μὲ ζωγρέτητα γαύνουσαν καὶ εὐκόλως εἰς τὸν
κάματον ὑποκύπτουσαν. 'Ἐὰν τὴν σκηνὴν τῆς φωνητι-
κῆς τέχνης ἐπιδιώξεις, γρήγορα τοῦ Ἰατροῦ σου θὰ τύχῃς
τῆς ἀνάργητης καὶ συνδρομῆς, καθίσον αὐτὴ θὰ ἀλλοιούσαι
εἰς πᾶσαν ἀτμοσφαιρικὴν μεταβολὴν καὶ σώματος κόπω-
σιν κτλ. "Οθεν, ἐὰν ποτὲ δοκιμάσῃς καὶ τρὶς η τετράκις
εἰς τοῦτο τὸ φρικτὸν πάθος ὑποκύψῃς, ἀκουσον διὰ τελευ-
ταίαν φράσαν τὴν τελευταίαν συμβολήν μου, τιλτάτη
νεότης, τί δέον γὰρ πράξης. Εἰς τὸν πρῶτον αἰλονισμόν, τὸν
δόπονον ηθελεις λαβήη γεύμανος τῆς βρωμερᾶς ταύτης
πράξεως σου, καλλιέργησον τὴν μεγάλην ἰδέαν τῆς θείας
δινάμεως, ητις εἶναι η μόνη τοῦ ἀνθρώπου ἐλπίς καὶ
παρηγορία καὶ πρύσ τὴν ὅποιαν ἐνστίκτως ὁ ἀνθρώπος
παραδίδεται. Μνήσθητι καὶ ἔκεινων οἵτινες θείησαντες
ἀνοήτως νὰ νεωτερίσωσι καὶ τὴν ὑψίστην ἰδέαν νὰ περι-
φρονήσωσιν διὰ εἰς πᾶσαν στιγμὴν θλίψεως καὶ ἀνθρώπινων
περιπετειῶν ἔξεργεται ἀκούσιως ἐκ τοῦ στόματός των.
· Θέες μου.

Ἐπίστις προσκολλήθητι ἐν πραγματειῇ ἀρωσιώσει πρὸς τοὺς γονεῖς σου, ἐπιδεικνύουσσα τὴν ὁγάπην καὶ ἔπειτα τὸν πρὸς αὐτοὺς σεβασμόν σου, ἔχουσσα δὲ φιλτάτην νεότην μου, ὑπὸ ὅψιν καὶ τὰ τῆς ἐπιστήμης διδάγματα καὶ μου, ὑπὸ ὅψιν καὶ τὰς ὁποίας δι' ἐμοῦ στήμερον μεταλλαγμέναις συμβολάξεις τὰς ὁποίας δι' ἐμοῦ στήμερον μεταλλαγμέναις ἀπὸ πόνου καὶ πείρας ἀντλούμενα, ἕσσον βεβαίᾳ δὲ πάντα κύνδυνον θὰ ὑποσκελίσῃς δικτελοῦσσα δὲ τότε ἐν σρριγώσῃ ὑγείᾳ καὶ τοῦ νοὸς πλήρει δικυρείᾳ, θὰ ἴστασαι ἡμέραν τινὰ ἐπὶ συλλογάτου στερεοῦ καὶ ἀκλονήτου, ἀναχράζουσσα πρὸς τοὺς πάσχοντας ὅμοίους σου «Οπως ἐγὼ ἐσώθην, σωθῆτε καὶ σεῖς, ἀκολουθοῦντες τὴν αὐτὴν ὄδον μὲν τὰ αὐτὰ διδάγματα καὶ τὴν ιδίαν συμβολὴν.»

Ἐρρωσθε,

Ἐγραφον πρώτων μηνὶ φθινοπώρου 1900.

ΑΡ. Β. ΠΑΝΑΣ

Τιμᾶται δοαχνῆς.

